

Hof van Cassatie

LIBERCAS

12 - 2016

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

DAAD

Daad - Fout - Fout die hernieuwd wordt met het verstrijken van de tijd - Verjaring - Termijnen (Aard. Duur. Aanvang. Einde) - Aanvang - Beginsel

De verjaring, die een verweer is tegen een laattijdige vordering, begint slechts te lopen vanaf de dag waarop die vordering ontstaat. Dat is in de regel de dag waarop de verbintenis moet worden uitgevoerd (1). (1) Cass. 24 januari 2013, AR C.11.0649.F, AC 2013, nr. 58.

- Art. 2257 Burgerlijk Wetboek

22 september 2016

C.2016.0043.F

AC nr. ...

SCHADE

Schade - Algemeen - Arbeidsongeschiktheid - Toekenning van sociale uitkeringen aan het slachtoffer - Indeplaatsstelling van de verzekeringsinstelling - Naar gemeen recht vergoedbare schade

Het slachtoffer dat prestaties van de verzekeringsinstelling heeft ontvangen voor schade uit arbeidsongeschiktheid, kan voor dezelfde schade slechts aanspraak maken op een vergoeding naar gemeen recht voor zover die vergoeding meer bedraagt dan de prestaties van de verzekeringsinstelling, en dat tot beloop van het verschil tussen beide bedragen (1). (1) Cass. 15 september 2014, AR C.14.0116.N, AC 2014, nr. 521.

- Art. 136, § 2, eerste en vierde lid Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

20 oktober 2016

C.2016.0014.F

AC nr. ...

Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Raming in concreto - Blijvende huishoudelijke schade - Hypothetische gegevens

Wanneer de schade kan worden berekend op basis van exacte gegevens die gekend zijn of op de dag van de uitspraak gekend zullen zijn, mag de rechter de schade niet begroten op basis van hypothetische gegevens (1). (1) Zie Cass. 16 april 2015, AR C.13.0305.F, AC 2015, nr. 254, met concl. OM in Pas. 2015.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

20 oktober 2016

C.2016.0014.F

AC nr. ...

ADVOCAAT

- Strafzaken - Cassatieberoep - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Verklaring van cassatie - Ontvankelijkheid - Vereisten

Uit artikel 425, § 1, Wetboek van Strafvordering volgt dat hij die namens een partij cassatieberoep instelt ter gelegenheid van het afleggen van zijn verklaring niet alleen moet doen blijken van zijn hoedanigheid van advocaat, maar ook van het feit dat hij houder is van het bij het tweede lid van die paragraaf bedoelde getuigschrift; zowel de advocaat die als raadsman van de eiser het cassatieberoep instelt als deze die in de plaats van deze raadsman het cassatieberoep tekent, moeten aan deze vereisten voldoen vermits pas op die manier de door de wetgever met deze bepalingen beoogde doelstelling, namelijk waarborgen dat het instellen van een cassatieberoep slechts weloverwogen gebeurt door een advocaat die blijk heeft gegeven van een vertrouwde relatie met de cassatieprocedure in strafzaken, kan worden bereikt (1). (1) Zie: Cass. 5 april 2016, AR P.16.0334.N, AC 2016, nr. ...; Cass. 10 mei 2016, AR P.16.0284.N, AC 2016, nr. ...

- Art. 425, § 1, eerste en tweede lid Wetboek van Strafvordering

6 september 2016

P.2016.0917.N

AC nr. ...

AFPALING

- Opstellen van een afpalingsplan - Aard

De afpaling, die tot doel heeft de scheidingslijn tussen de aan elkaar grenzende eigendommen vast te stellen of te erkennen, is een rechtshandeling.

- Art. 646 Burgerlijk Wetboek

22 september 2016

C.2015.0449.F

AC nr. ...

ARBEIDSOVEREENKOMST

EINDE

Einde - Ontslag om dringende redenen - Feitenrechter - Beoordelingsmacht - Reikwijdte

Het feit dat als dringende reden wordt aangevoerd kan een aflopende dan wel een voortdurende tekortkoming uitmaken; de rechter die moet nagaan of een ontslag om dringende reden tijdig is gegeven, oordeelt in feite of het feit dat ter rechtvaardiging van het ontslag om dringende reden wordt aangevoerd al dan niet een voortdurende tekortkoming uitmaakt; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen trekt die op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie Cass. 23 december 2002, AR S.02.0050.F, AC 2002, nr. 692.

- Art. 35, derde lid Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

12 september 2016

S.2015.0117.N

AC nr. ...

BELASTING

- Onteigeningsvergoeding - Belasting - Verhoging van de vergoeding - Reden

Indien de onteigeningsvergoeding ten name van de belastingplichtige als gedwongen meerwaarde wordt belast, moet die vergoeding worden verhoogd met de daarop verschuldigde belasting teneinde de onteigende toe te laten een gelijkwaardig goed te kopen (1). (1) Cass. 29 oktober 2009, AR C.08.0436.N, AC 2009, nr. 626.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

- Recht op aftrek - Historische BTW - Verkrijging van een bedrijfsmiddel

Wanneer een belastingplichtige een bedrijfsmiddel gebruikt dat hij heeft verkregen en gebruikt op een tijdstip waarop hij nog niet de hoedanigheid van belastingplichtige had, kan hij een gedeelte van de btw geheven van de verkrijging van het goed in aftrek brengen indien hij de hoedanigheid van belastingplichtige verkreeg vóór 1 juli 2005 (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 20, derde lid, en 21, eerste en tweede lid, 3° KB nr. 3 van 10 december 1969
- Artt. 45, § 1, 1°, en 49, 3° Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

2 september 2016

F.2014.0206.N

AC nr. ...

- Zesde BTW-Richtlijn - Niet correcte omzetting - Belastingplichtig overheidslichaam - Mogelijkheid tot aftrek - Verkrijging van een bedrijfsmiddel

België heeft de Zesde richtlijn, met de btw-beslissingen E.T. nrs. 18.235 van 10 november 1976 en 110.412 van 20 december 2005 niet correct omgezet in de mate dat aan een belastingplichtig overheidslichaam de mogelijkheid wordt geboden om een gedeelte in aftrek te brengen van de belasting geheven van de verkrijging van een bedrijfsmiddel op een ogenblik dat het nog niet de hoedanigheid van belastingplichtige had (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 20, derde lid, en 21, eerste en tweede lid, 3° KB nr. 3 van 10 december 1969
- Artt. 45, § 1, 1°, en 49, 3° Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde
- Artt. 4 en 20, tweede lid Richtlijn 77/388/EEG van de Raad (zesde richtlijn) van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde : uniforme grondslag

2 september 2016

F.2014.0206.N

AC nr. ...

- Diensten - Plaats van de dienst - Intellectueel werk

De in België gevestigde belastingplichtige die diensten factureert met vrijstelling van BTW op grond van artikel 21, § 3, 7°, d), BTW-wetboek, dient aan te tonen dat deze diensten intellectueel werk tot voorwerp hebben verricht in het kader van zijn geregelde werkzaamheid als adviseur, adviesbureau of soortgelijke dienstverrichter; andere prestaties, die niet zuiver adviserend of raadgevend zijn, kunnen op die grond niet met vrijstelling van BTW worden gefactureerd, ook al ligt de klemtoon van de activiteit van de BTW-belastingplichtige op de adviesverlening of raadgeving.

- Art. 5 KB nr. 1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde
- Art. 21, §§ 1, 2, 3, 7°, d), en § 5 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

14 oktober 2016

F.2014.0127.N

AC nr. ...

- Zesde BTW-Richtlijn - Niet correcte omzetting - Belastingplichtig overheidslichaam - Mogelijkheid tot aftrek - Verkrijging van een bedrijfsmiddel

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016

F.2014.0206.N

AC nr. ...

- Vervroegde opeisbaarheid - Gelijke behandeling - Ruil met tegenprestatie in natura - Ruil met opleg

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016 F.2014.0027.N AC nr. ...

- Recht van opstal - Normale waarde - Bouwpromotor - Bouw van appartementen - Ruil met opleg - Marktwaarde

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016 F.2014.0027.N AC nr. ...

- Maatstaf van heffing - Normale waarde - Dezelfde handelsfase

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016 F.2014.0027.N AC nr. ...

- Vervroegde opeisbaarheid - Gelijke behandeling - Ruil met tegenprestatie in natura - Ruil met opleg

Het beginsel van gelijke behandeling heeft tot gevolg dat ruilovereenkomsten, waarvan de tegenprestatie per definitie in natura wordt betaald, of een ruil met opleg, waarvan de tegenprestatie voor een deel in natura wordt betaald, en handelingen waarvoor de tegenprestatie in geld wordt betaald, vanuit economisch en commercieel oogpunt twee identieke situaties zijn en dus op het vlak van de heffing van de belasting over de toegevoegde waarde niet het voorwerp kunnen uitmaken van een ongeoorloofde discriminatie; de vervroegde opeisbaarheid van de belasting over de toegevoegde waarde is bijgevolg ook van toepassing indien de tegenprestatie voor de nog niet voltooide dienst in natura wordt vooruitbetaald (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 22, § 2, tweede lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

2 september 2016 F.2014.0027.N AC nr. ...

- Recht op aftrek - Historische BTW - Verkrijging van een bedrijfsmiddel

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016 F.2014.0206.N AC nr. ...

- Recht van opstal - Normale waarde - Bouwpromotor - Bouw van appartementen - Ruil met opleg - Marktwaarde

De normale waarde van het toekennen van een recht van opstal aan een bouwpromotor, die appartementen bouwt in ruil voor het verkrijgen van dit zakelijk recht en een opleg in geld, stemt overeen met de marktwaarde van het recht van opstal; de maatstaf van heffing kan bijgevolg niet worden vastgesteld in functie van de prijs die de bouwpromotor in een latere handelsfase kan behalen bij de verkoop van de nieuwe aan hem toebehorende appartementen die hij kon bouwen op grond van zijn recht van opstal (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 32, eerste en tweede lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

2 september 2016 F.2014.0027.N AC nr. ...

- Maatstaf van heffing - Normale waarde - Dezelfde handelsfase

De maatstaf van heffing of normale waarde bedoeld in artikel 32 BTW-wetboek stemt overeen met de prijs die de verkrijger in dezelfde handelsfase zou moeten betalen voor de aankoop van gelijkaardige goederen of voor de gepresteerde dienst (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 32, eerste en tweede lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

2 september 2016

F.2014.0027.N

AC nr. ...

BESLAG

ALLERLEI

Allerlei - Strafzaken - Regelmatigheid van het beslag en van de vervreemding - Voorbarig cassatieberoep

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

14 september 2016

P.2016.0646.F

AC nr. ...

Allerlei - Strafzaken - Regelmatigheid van het beslag en van de vervreemding - Voorbarig cassatieberoep

Uit geen enkele wetsbepaling vloeit voort dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een rechtbank, het recht moet inhouden om het arrest van het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, dat de regelmatigheid of de gepastheid heeft onderzocht van de beslissing van de onderzoeksrechter om tot de vervreemding over te gaan van een in beslag genomen goed alsook de regelmatigheid heeft onderzocht van het gerechtelijk onderzoek, met inbegrip van de regelmatigheid van de inbeslagneming, aan het toezicht van het Hof van Cassatie voor te leggen; men kan niet stellen dat het feit dat tegen dergelijke beslissingen geen onmiddellijk cassatieberoep kan worden ingesteld, afbreuk doet aan het recht van de inverdenkinggestelde of van de getroffen derde op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een rechtbank of aan hun recht op een eerlijke behandeling van de zaak (1) (2). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. (2) Zoals gewijzigd bij art. 115 wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie ("pot-pourri II" genaamd).

- Artt. 35ter, 61quater, 61sexies, 89, 235bis en 420 Wetboek van Strafvordering

14 september 2016

P.2016.0646.F

AC nr. ...

BEWAREND BESLAG

Bewarend beslag - Beslag op een zeeschip - Voorwaarde - Zeevordering voor leveranties

Krachtens artikel 1468 Gerechtelijk Wetboek kan het verzoek om beslag op een zeeschip slechts worden toegestaan om een zeevordering te waarborgen; volgens littera k) van deze bepaling worden als zeevordering onder meer beschouwd de vorderingen die voortvloeien uit de leveranties, waar ook, van waren of materiaal aan een schip voor het beheer of het onderhoud ervan; een zeevordering voor leveranties aan het schip moet steunen op een verbintenis aangegaan door de bevrachter of de scheepseigenaar of die hen kan worden toegerekend krachtens de vertrouwensleer; dit gewettigd vertrouwen van de leverancier dient te worden beoordeeld op het ogenblik van het ontstaan van de schuldvordering (1). (1) Cass. 30 juni 2016, AR C.16.0061.N, AC 2016, nr ...

- Artt. 1467, eerste lid, en 1468 Gerechtelijk Wetboek

26 september 2016

C.2016.0107.N

AC nr. ...

BETICHTING VAN VALSHEID

- Cassatiegeding - Valsheidsvordering naar aanleiding van een cassatieberoep - Verzoekschrift - Ontvankelijkheid

In de regel is een verzoekschrift dat een naar aanleiding van een cassatieberoep ingestelde betichting van valsheid bevat, slechts ontvankelijk en is de valsheidsvordering toegelaten, wanneer het tijdens het cassatiegeding van valsheid beticht stuk niet van valsheid kon worden beticht voor de feitenrechter, het verzoekschrift betrekking heeft op een wezenlijke vereiste voor de regelmatigheid van de bestreden beslissing en het in het verzoekschrift gestelde feit waarschijnlijk genoeg is om de bewijskracht van een authentieke akte aan te tasten (1). (1) Zie Cass. 9 december 2008, AR P.08.0750.N, AC 2008, nr. 710; Cass. 12 november 2003, AR P.03.1248.F, AC 2003, nr. 567.

- Artt. 907 t.e.m. 914 Gerechtelijk Wetboek

9 september 2016

C.2014.0347.N

AC nr. ...

BEWIJS

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Bekentenis - Begrip - Tijdstip

Een bekentenis, in tegenstelling tot een schriftelijk bewijs, is een verklaring die na het bekende materiële feit of rechtsfeit wordt afgelegd; een geschrift dat wordt opgesteld tot bewijs van een schuld en dat niet voldoet aan het voorschrift van artikel 1326 Burgerlijk Wetboek, kan niet gelden als een gerechtelijke bekentenis zonder dat afbreuk zou worden gedaan aan de bewijsregels in burgerlijke zaken.

- Artt. 1326 en 1354 Burgerlijk Wetboek

26 september 2016

C.2016.0027.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Vermoedens - Rechtsbegrip feitelijk vermoeden

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

21 september 2016

P.2016.0925.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vermoedens - Vermoeden van schuld door het enkele feit van een eerdere veroordeling wegens feiten van dezelfde aard - Miskenning van het rechtsbegrip feitelijk vermoeden

De rechter die het enkele bestaan van een vroegere veroordeling wegens gelijkaardige feiten tot een vermoeden van schuld verheft, kan daaruit niet afleiden, zonder het begrip vermoeden te miskennen, dat de hem voorgelegde feiten bewezen zijn (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

21 september 2016

P.2016.0925.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vermoedens - Vermoeden van schuld door het enkele feit van een eerdere veroordeling wegens feiten van dezelfde aard - Miskenning van het rechtsbegrip feitelijk

vermoeden

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

21 september 2016

P.2016.0925.F

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Beoordelingsvrijheid - Artikel 154 Wetboek van Strafvordering

Wanneer de wet in strafzaken geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in feite de bewijswaarde van de hem regelmatig voorgelegde gegevens waarop hij zijn overtuiging grondt en waarover de partijen vrij tegenspraak hebben kunnen voeren; artikel 154 Wetboek van Strafvordering, dat slechts aanwijzend is, verbiedt de rechter niet met andere bewijselementen rekening te houden dan processen-verbaal (1). (1) Cass. 17 december 1980, AR 1133, AC 1980-1981, nr. 234, p. 442.

- Artt. 154, 155, 156 en 189 Wetboek van Strafvordering

7 september 2016

P.2016.0362.F

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toezicht door het Hof - Rechtsbegrip feitelijk vermoeden

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

21 september 2016

P.2016.0925.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vermoedens - Rechtsbegrip feitelijk vermoeden

Het bestaan van de feiten waarop de rechter zijn beslissing steunt, wordt door hem op onaantastbare wijze vastgesteld, en de gevolgen die hij als vermoeden daaruit afleidt worden door de wet aan het oordeel en aan het beleid van de rechter overgelaten; het Hof gaat evenwel na of hij het rechtsbegrip feitelijk vermoeden niet heeft miskend of verdraaid en of hij met name uit de aldus vastgestelde feiten geen gevolgen heeft afgeleid die daarmee geen verband houden of die op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

21 september 2016

P.2016.0925.F

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toezicht door het Hof - Rechtsbegrip feitelijk vermoeden

Het bestaan van de feiten waarop de rechter zijn beslissing steunt, wordt door hem op onaantastbare wijze vastgesteld, en de gevolgen die hij als vermoeden daaruit afleidt worden door de wet aan het oordeel en aan het beleid van de rechter overgelaten; het Hof gaat evenwel na of hij het rechtsbegrip feitelijk vermoeden niet heeft miskend of verdraaid en of hij met name uit de aldus vastgestelde feiten geen gevolgen heeft afgeleid die daarmee geen verband houden of die op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

21 september 2016

P.2016.0925.F

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijsvoering - Jeugdbescherming - Onderzoeken betreffende de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij wordt grootgebracht - Aanwending voor het gerecht

De algemene opzet van de Jeugdbeschermingswet en de finaliteit van de onderzoeken die zij toestaat, sluiten uit dat de stukken van de procedures die voor de jeugdrechtbank werden geopend en die betrekking hebben op de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij wordt grootgebracht, in het kader van een strafvervolgning worden aangevoerd, zelfs niet als de overlegging daarvan gevraagd wordt door een beklagde tot staving van zijn verweer; de aard van die onderzoeken, de inmenging die ze betekenen voor het privé- en familieleven en de vertrouwelijkheid die de wet eraan toekent teneinde de overdracht van een volledig onderzoek te verzekeren aan de opdrachtgevende overheid, houden in dat ze uitsluitend aangewend kunnen worden voor het doel waarvoor ze werden verricht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

21 september 2016

P.2015.1123.F

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijsvoering - Jeugdbescherming - Onderzoeken betreffende de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij wordt grootgebracht - Aanwending voor het gerecht - Regels betreffende de toelaatbaarheid van het onregelmatig verkregen bewijs - Toepassing

De wet van 24 oktober 2013 had, door de invoering van het nieuwe artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, niet tot gevolg dat de regels voor de mededeling van de stukken bedoeld in artikel 55 Jeugdbeschermingswet, werden gewijzigd; de uit die regels voortvloeiende grenzen voor de aanwending daarvan blijven bijgevolg ongewijzigd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

21 september 2016

P.2015.1123.F

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Beslissing over de grond van de zaak - Uitleg van een term gevonden op internet, waarover geen tegenspraak is gevoerd

Uit de vermelding, in de beslissing over de grond van de zaak, van een uitleg van een medische term afkomstig uit de medische literatuur die op internet kan worden geraadpleegd, vermelding waarbij de rechter zich beperkt tot het verduidelijken van die door de deskundigen gebruikte term en het niet heeft over het bestaan van het door hen vastgestelde trauma, kan niet worden afgeleid dat die rechter zijn overtuiging zou hebben gegrond op een gegeven van het dossier waarover de partijen niet vrij tegenspraak hebben kunnen voeren (1). (1) Zie Cass. 18 december 2013, AR P.13.0708.F, AC 2013, nr. 693 (7de middel).

9 november 2016

P.2016.0980.F

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijsvoering - Onregelmatig verkregen bewijselement - Toelaatbaarheid - Niet-naleving vormvoorwaarde - Voorwaarde niet voorgeschreven op straffe van nietigheid - Beoordeling door de rechter - Aard - Criteria

Uit artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering volgt dat wanneer de niet nageleefde vormvoorwaarde niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven, de begane onregelmatigheid niet noodzakelijk leidt tot bewijsuitsluiting, maar de rechter concreet moet nagaan of zij de betrouwbaarheid van het bewijs aantast of het gebruik van dat bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces, wat hij op grond van de gegevens van de zaak onaantastbaar beoordeelt.

6 september 2016

P.2015.1105.N

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijsvoering - Jeugdbescherming - Onderzoeken betreffende de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij wordt grootgebracht - Aanwending voor het gerecht

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

21 september 2016

P.2015.1123.F

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijsvoering - Jeugdbescherming - Onderzoeken betreffende de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij wordt grootgebracht - Aanwending voor het gerecht - Regels betreffende de toelaatbaarheid van het onregelmatig verkregen bewijs - Toepassing

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

21 september 2016

P.2015.1123.F

AC nr. ...

BORGTOCHT

- Verjaring - Burgerlijke zaken - Termijnen (Aard. Duur. Aanvang. Einde) - Aanvang - Beginsel

De verjaring, die een verweer is tegen een laattijdige vordering, begint slechts te lopen vanaf de dag waarop die vordering ontstaat. Dat is in de regel de dag waarop de verbintenis moet worden uitgevoerd (1). (1) Cass. 24 januari 2013, AR C.11.0649.F, AC 2013, nr. 58.

- Art. 2257 Burgerlijk Wetboek

22 september 2016

C.2015.0079.F

AC nr. ...

- Faillissement - Niet-gewaarborgde schuldvordering - Lopende rente - Gevolgen voor de personen

Uit artikel 23 van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 volgt dat de rente enkel ophoudt te lopen t.a.v. de boedel en niet t.a.v. de gefailleerde of de borg van die gefailleerde.

- Art. 23 Wet 8 augustus 1997

20 oktober 2016

C.2015.0401.F

AC nr. ...

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING

- Burgerlijke vordering voor de strafrechter - Verjaring van de burgerlijke rechtsvordering - Toepasselijke regels

Artikel 26 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering bepaalt dat de burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf verjaart volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de rechtsvordering tot vergoeding van schade, maar dat zij niet kan verjaren vóór de strafvordering.

- Artt. 4, eerste lid, en 26 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

7 september 2016

P.2016.0362.F

AC nr. ...

- Strafzaken - Gezag van gewijsde - Overgenomen burgerlijke partij - Niet-ontvankelijke vordering - Gevolgen voor de overnemende vennootschap

De beslissing van de strafrechter op de met toepassing van artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering voor hem gebrachte burgerlijke rechtsvordering, heeft enkel gezag van rechterlijk gewijsde binnen de perken van artikel 23 Gerechtelijk Wetboek; wanneer een vonnis de vordering van een burgerlijke partij niet-ontvankelijk verklaart, op grond dat zij werd overgenomen door een vennootschap die niet in de zaak is tussengekomen hoewel zij daartoe gemachtigd was, moet uit de vermelding, in dat vonnis, dat toepassing werd gemaakt van het voormelde artikel 4, worden afgeleid dat de burgerlijke belangen van de overnemende vennootschap werden aangehouden (1). (1) Zie concl. OM en Cass. 17 april 2007, AR P.06.1613.N, RW 2008-2009, p. 405, en noot S. Van Overbeke, "Het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen".

9 november 2016

P.2016.0878.F

AC nr. ...

- Straffzaken - Gezag van gewijsde - Overgenomen burgerlijke partij - Niet-ontvankelijke vordering - Gevolgen voor de overnemende vennootschap

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

9 november 2016

P.2016.0878.F

AC nr. ...

- Aanwending van rechtsmiddelen - Beklaagde - Rechtspersoon - Vertegenwoordiging door een lasthebber ad hoc - Gevolg

Wanneer, ingeval tegen een rechtspersoon en tegen degene die bevoegd is om hem te vertegenwoordigen een strafvordering wordt ingesteld wegens dezelfde of samenhangende feiten, door de rechtbank een lasthebber ad hoc is aangewezen om de rechtspersoon te vertegenwoordigen, is overeenkomstig artikel 2bis Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering deze laatste uitsluitend bevoegd om namens de rechtspersoon als beklagde rechtsmiddelen, met inbegrip van cassatieberoep, aan te wenden tegen de beslissingen over de tegen deze rechtspersoon ingestelde strafvordering en over de gelijktijdig aanhangige burgerlijke rechtsvorderingen als accessorium van die strafvordering, alsook om afstand te doen van de tegen die beslissingen ingestelde rechtsmiddelen (1). (1) Zie: Cass. 26 september 2006, AR P.05.1663.N, AC 2006, nr. 435 met concl. van advocaat-generaal VANDEWAL.

6 september 2016

P.2016.0052.N

AC nr. ...

- Burgerlijke vordering voor de strafrechter - Verjaring van de burgerlijke rechtsvordering - Stuiting en schorsing - Inleiding van de burgerlijke rechtsvordering - Begrip

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is een wijze van inleiding van de burgerlijke rechtsvordering in de zin van artikel 2244 Burgerlijk Wetboek; wanneer het slachtoffer, voor de strafrechter, zijn vordering vóór de verjaring van de strafvordering instelt, houdt de verjaring van de burgerlijke rechtsvordering op te lopen, tot de dag van de uitspraak van de beslissing die een einde stelt aan het geding (1). (1) Cass. 12 maart 2008, AR P.07.1523.F, AC 2008, nr. 171; Cass. 16 maart 2010, AR P.09.1519.N, AC 2010, nr. 185.

- Artt. 4, eerste lid, en 26 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Art. 2244 Burgerlijk Wetboek

7 september 2016

P.2016.0362.F

AC nr. ...

CASSATIE

Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Veroordeling door de eerste rechter - Hoger beroep - Arrest bij verstek - Bevestiging vonnis eerste rechter - Ontvankelijk verzet - Appellerecht dat de bijzondere verbeurdverklaring verzwart - Onwettigheid - Omvang van de cassatie

De onwettigheid van de beslissing van het appelgerecht dat, rechtdoende op verzet, een door de eerste rechter uitgesproken geldboete en vervangende gevangenisstraf bevestigt, maar de bijkomende straf van de bijzondere verbeurdverklaring verhoogt en aldus de bij verstek opgelegde straf verzwart, tast de wettigheid van de schuldigverklaring en van de hoofdstraffen niet aan zodat het Hof het bestreden arrest enkel vernietigt in zoverre het uitspraak doet over die bijzondere verbeurdverklaring.

11 oktober 2016

P.2016.0473.N

AC nr. ...

BEVOEGDHEID VAN HET HOF

Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Strafzaken - Beschikking van niet-toelaatbaarheid - Memorie niet beantwoord - Materiële fout is niet te wijten aan de eiser - Intrekking

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

21 september 2016

P.2016.0925.F

AC nr. ...

Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Strafzaken - Beschikking van niet-toelaatbaarheid - Memorie niet beantwoord - Materiële fout is niet te wijten aan de eiser - Intrekking

Op vordering van de procureur-generaal trekt het Hof een beschikking van niet-toelaatbaarheid in wanneer het Hof geen weet had van de regelmatige neerlegging van een memorie in naam van de eiser en vervolgens doet het, opnieuw, uitspraak over het cassatieberoep (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

21 september 2016

P.2016.0925.F

AC nr. ...

Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Toezicht van het Hof - Arbeidsovereenkomst - Einde - Ontslag om dringende reden

Het feit dat als dringende reden wordt aangevoerd kan een aflopende dan wel een voortdurende tekortkoming uitmaken; de rechter die moet nagaan of een ontslag om dringende reden tijdig is gegeven, oordeelt in feite of het feit dat ter rechtvaardiging van het ontslag om dringende reden wordt aangevoerd al dan niet een voortdurende tekortkoming uitmaakt; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen trekt die op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie Cass. 23 december 2002, AR S.02.0050.F, AC 2002, nr. 692.

- Art. 35, derde lid Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

12 september 2016

S.2015.0117.N

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP

STRAFZAKEN

Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Rechtspersoon - Vertegenwoordiging door een lasthebber ad hoc

Wanneer, ingeval tegen een rechtspersoon en tegen degene die bevoegd is om hem te vertegenwoordigen een strafvordering wordt ingesteld wegens dezelfde of samenhangende feiten, door de rechtbank een lasthebber ad hoc is aangewezen om de rechtspersoon te vertegenwoordigen, is overeenkomstig artikel 2bis Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering deze laatste uitsluitend bevoegd om namens de rechtspersoon als beklagde rechtsmiddelen, met inbegrip van cassatieberoep, aan te wenden tegen de beslissingen over de tegen deze rechtspersoon ingestelde strafvordering en over de gelijktijdig aanhangige burgerlijke rechtsvorderingen als accessorium van die strafvordering, alsook om afstand te doen van de tegen die beslissingen ingestelde rechtsmiddelen (1). (1) Zie: Cass. 26 september 2006, AR P.05.1663.N, AC 2006, nr. 435 met concl. van advocaat-generaal VANDEWAL.

6 september 2016

P.2016.0052.N

AC nr. ...

Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Burgerlijke rechtsvordering - Beklaagde - Rechtspersoon - Vertegenwoordiging door een lasthebber ad hoc - Gevolg

Wanneer, ingeval tegen een rechtspersoon en tegen degene die bevoegd is om hem te vertegenwoordigen een strafvordering wordt ingesteld wegens dezelfde of samenhangende feiten, door de rechtbank een lasthebber ad hoc is aangewezen om de rechtspersoon te vertegenwoordigen, is overeenkomstig artikel 2bis Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering deze laatste uitsluitend bevoegd om namens de rechtspersoon als beklagde rechtsmiddelen, met inbegrip van cassatieberoep, aan te wenden tegen de beslissingen over de tegen deze rechtspersoon ingestelde strafvordering en over de gelijktijdig aanhangige burgerlijke rechtsvorderingen als accessorium van die strafvordering, alsook om afstand te doen van de tegen die beslissingen ingestelde rechtsmiddelen (1). (1) Zie: Cass. 26 september 2006, AR P.05.1663.N, AC 2006, nr. 435 met concl. van advocaat-generaal VANDEWAL.

6 september 2016

P.2016.0052.N

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Regelmaticheid van het beslag en van de vervreemding

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

14 september 2016

P.2016.0646.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Verklaring van cassatie - Ontvankelijkheid - Vereisten

Uit artikel 425, § 1, Wetboek van Strafvordering volgt dat hij die namens een partij cassatieberoep instelt ter gelegenheid van het afleggen van zijn verklaring niet alleen moet doen blijken van zijn hoedanigheid van advocaat, maar ook van het feit dat hij houder is van het bij het tweede lid van die paragraaf bedoelde getuigschrift; zowel de advocaat die als raadsman van de eiser het cassatieberoep instelt als deze die in de plaats van deze raadsman het cassatieberoep tekent, moeten aan deze vereisten voldoen vermits pas op die manier de door de wetgever met deze bepalingen beoogde doelstelling, namelijk waarborgen dat het instellen van een cassatieberoep slechts weloverwogen gebeurt door een advocaat die blijk heeft gegeven van een vertrouwde met de cassatieprocedure in strafzaken, kan worden bereikt (1). (1) Zie: Cass. 5 april 2016, AR P.16.0334.N, AC 2016, nr. ...; Cass. 10 mei 2016, AR P.16.0284.N, AC 2016, nr. ...

- Art. 425, § 1, eerste en tweede lid Wetboek van Strafvordering

6 september 2016

P.2016.0917.N

AC nr. ...

Strafzaken - Afstand - Allerlei - Strafvueroeringsrechtbank - Vormen van de afstand - Afstand in persoon - Gedetineerde

De afstand tegen een beslissing van de strafvueroeringsrechtbank is regelmatig wanneer hij wordt gedaan bij een verklaring van de gedetineerde eiser op de griffie van de gevangenis (Impliciet) (1). (1) Voor de afstand in persoon van het cassatieberoep door een gedetineerde, wat de strafvordering betreft, zie Cass. 21 december 1994, AR P.94.1342.F, AC. 1994, nr. 571.

- Art. 6 Wet 16 februari 1961

14 september 2016

P.2016.0929.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Termijn voor memories en stukken - Laattijdige oproeping

Wanneer de advocaat van de eiser wegens een laattijdige oproeping onmogelijk zijn memorie kon neerleggen binnen de termijn van vijftien dagen voor de rechtszitting, kan het Hof die memorie niet onontvankelijk verklaren hoewel deze het voorschrift van artikel 429 Wetboek van Strafvordering niet naleeft (Impliciet) (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Art. 429 Wetboek van Strafvordering

14 september 2016

P.2016.0936.F

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Regulariteit van het beslag en van de vervreemding

Uit geen enkele wetsbepaling vloeit voort dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een rechtbank, het recht moet inhouden om het arrest van het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, dat de regulariteit of de gepastheid heeft onderzocht van de beslissing van de onderzoeksrechter om tot de vervreemding over te gaan van een in beslag genomen goed alsook de regulariteit heeft onderzocht van het gerechtelijk onderzoek, met inbegrip van de regulariteit van de inbeslagneming, aan het toezicht van het Hof van Cassatie voor te leggen; men kan niet stellen dat het feit dat tegen dergelijke beslissingen geen onmiddellijk cassatieberoep kan worden ingesteld, afbreuk doet aan het recht van de in verdenking gestelde of van de getroffen derde op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een rechtbank of aan hun recht op een eerlijke behandeling van de zaak (1) (2). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. (2) Zoals gewijzigd bij art. 115 wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie ("pot-pourri II" genaamd).

- Artt. 35ter, 61quater, 61sexies, 89, 235bis en 420 Wetboek van Strafvordering

14 september 2016

P.2016.0646.F

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Allerlei - Burgerlijk aansprakelijke partij - Geen betekening van het cassatieberoep aan het openbaar ministerie - Ontvankelijkheid

Het cassatieberoep van de partij die door de appelrechter burgerlijk aansprakelijk wordt gesteld voor de betaling van een geldboete en de kosten van de strafvordering waartoe een beklagde wordt veroordeeld, dat niet werd betekend aan het openbaar ministerie bij het appelgerecht, is niet ontvankelijk (1). (1) Cass. 4 februari 1986, AR 9605, AC 1985-1986, nr. 353; Cass. 12 december 1986, AR 776, AC 1986-1987, nr. 231.

- Art. 427 Wetboek van Strafvordering

4 oktober 2016

P.2016.0587.N

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Vrijheidsberovende maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Cassatieberoep - Ondertekening door een advocaat die houder is van een getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures

Het cassatieberoep van de vreemdeling tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het beroep bij de rechterlijke macht zoals bepaald in de artikelen 71 tot 74 Vreemdelingenwet, moet worden ingesteld door een advocaat die houder is van het getuigschrift bedoeld in artikel 425, § 1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Cass. 5 april 2016, AR P.16.0334.N, AC 2016, nr.

7 september 2016

P.2016.0926.F

AC nr. ...

Strafzaken - Allerlei - Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Vrijheidsberovende maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Cassatieberoep - Toepasselijke bepalingen

De Vreemdelingenwet maakt geen melding van het cassatieberoep, zodat het cassatieberoep gericht tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het beroep bij de rechterlijke macht zoals bepaald in de artikelen 71 tot 74 van die wet, nog steeds door het Wetboek van Strafvordering wordt geregeld (1). (1) Cass. 23 juni 2009, AR P.09.0844.N, AC 2009, nr. 434.

7 september 2016

P.2016.0926.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Uitlevering - Internationaal aanhoudingsbevel - Onderzoeksgerechten - Kamer van inbeschuldigingstelling - Uitvoerbaarverklaring - Cassatieberoep - Advocaat die geen houder is van het getuigschrift - Ontvankelijkheid

De Uitleveringswet 1874 maakt geen melding van het cassatieberoep, dat ter zake geregeld blijft door het Wetboek van Strafvordering; daaruit volgt dat het cassatieberoep dat gericht is tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de beslissing van de raadkamer tot uitvoerbaarverklaring bevestigt, moet worden ingesteld door een advocaat die houder is van het in artikel 425, § 1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde getuigschrift (1). (1) Zie Cass. 7 juni 2016, AR P.16.0520.N, AC 2016, nr. ... (dat de niet-ontvankelijkheid vaststelt van het cassatieberoep dat, gericht tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de beschikking tot uitvoerbaarverklaring van de raadkamer bevestigt, niet door een advocaat op de griffie van het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen, werd ingesteld).

28 september 2016

P.2016.0938.F

AC nr. ...

Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering - Rechtspersoon vertegenwoordigd door een lasthebber ad hoc - Gevolg

Wanneer, ingeval tegen een rechtspersoon en tegen degene die bevoegd is om hem te vertegenwoordigen een strafvordering wordt ingesteld wegens dezelfde of samenhangende feiten, door de rechtbank een lasthebber ad hoc is aangewezen om de rechtspersoon te vertegenwoordigen, is overeenkomstig artikel 2bis Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering deze laatste uitsluitend bevoegd om namens de rechtspersoon als beklagde rechtsmiddelen, met inbegrip van cassatieberoep, aan te wenden tegen de beslissingen over de tegen deze rechtspersoon ingestelde strafvordering en over de gelijktijdig aanhangige burgerlijke rechtsvorderingen als accessorium van die strafvordering, alsook om afstand te doen van de tegen die beslissingen ingestelde rechtsmiddelen (1). (1) Zie: Cass. 26 september 2006, AR P.05.1663.N, AC 2006, nr. 435 met concl. van advocaat-generaal VANDEWAL.

6 september 2016

P.2016.0052.N

AC nr. ...

Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Voorlopige hechtenis - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Met uitzondering van de arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling op het hoger beroep tegen de binnen vijf dagen na het verlenen van het bevel tot aanhouding gewezen beslissingen, als bedoeld in artikel 21, § 1, tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis, zijn de beslissingen tot handhaving van de voorlopige hechtenis niet vatbaar voor onmiddellijk cassatieberoep; die regel is van toepassing op de verzoeken tot voorlopige invrijheidstelling die op grond van artikel 27 Wet Voorlopige Hechtenis worden ingediend (1). (1) zoals gewijzigd bij artikel 137 van de Wet tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie, in werking getreden op 29 februari 2016, "Pot-pourri II" genaamd.

- Artt. 27 en 31, § 2 Wet 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn

24 augustus 2016

P.2016.0911.F

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde - In laatste aanleg gewezen vonnis bij verstek - Vonnis niet vatbaar voor verzet - Termijn om cassatieberoep in te stellen

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

21 september 2016

P.2016.0438.F

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde - In laatste aanleg gewezen vonnis bij verstek - Vonnis niet vatbaar voor verzet - Termijn om cassatieberoep in te stellen

Het cassatieberoep dat gericht is tegen een in laatste aanleg gewezen vonnis bij verstek, dat niet vatbaar is voor verzet, kan worden ingesteld vanaf de uitspraak van die beslissing tot de vijftiende dag na de betekening van dat verstekvonnis (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2016, nr. ...

21 september 2016

P.2016.0438.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Termijn voor memories en stukken - Laattijdige oproeping

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

14 september 2016

P.2016.0936.F

AC nr. ...

CASSATIEMIDDELEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Belang - Waals Gewest - Gemeenschappelijk landbouwbeleid - Steun aan de landbouwers - Voorwaarden - Goede landbouw- en milieuconditie - Omschrijving

De ontvankelijkheid van het cassatiemiddel vereist niet dat de eiser verduidelijkt welk belang hij bij de vernietiging heeft.

20 oktober 2016

C.2016.0014.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Belang - Middel komt op tegen een overweging die irrelevant is geworden

Het middel gericht tegen een overweging die door de beslissing van de appelrechter irrelevant is geworden, heeft geen belang.

5 oktober 2016

P.2016.0420.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vereiste vermeldingen - Memorie - Vormvereisten vanaf 1 februari 2016

Uit artikel 50 van de wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie in strafzaken volgt dat vanaf 1 februari 2016 alleen een memorie ondertekend door een advocaat die houder is van het door artikel 425, § 1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde getuigschrift, ontvankelijk is, ook al dateert het cassatieberoep van vóór 1 februari 2016 (1). (1) Zie: Cass. 5 april 2016, AR P.16.0334.N, AC 2016, nr. ...

6 september 2016

P.2016.0052.N

AC nr. ...

Strafzaken - Nieuw middel - Middel voert schending aan van artikel 6.1 EVRM

Het middel, dat schending aanvoert van artikel 6.1 EVRM, en dat voor het eerst voor het Hof aanvoert dat de eiser in hoger beroep zijn advocaat onmogelijk tijdig kon raadplegen om het verzoekschrift in te vullen waarin de tegen de beroepen beslissing aangevoerde grieven zijn vermeld, is nieuw en mitsdien niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 19 oktober 2016, AR P.16.0883.F, AC 2016, nr. ...

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

2 november 2016

P.2016.0897.F

AC nr. ...

Strafzaken - Nieuw middel - Middel voert schending aan van artikel 2.1, Protocol nr. 7, EVRM

Wanneer het middel, dat schending aanvoert van artikel 2.1 Protocol nr. 7, EVRM, stelt dat de uitvoeringsmodaliteiten van het hoger beroep bepaald in artikel 204 Wetboek van Strafvordering afbreuk doen aan de kern van het recht op rechtspraak in twee instanties, voor het eerst voor het Hof wordt aangevoerd, is het niet ontvankelijk.

19 oktober 2016

P.2016.0883.F

AC nr. ...

DESKUNDIGENONDERZOEK

- OLAF - Bijstand aan de onderzoeksrechter

De ambtenaren van OLAF kunnen de onderzoeksrechter bijstand verlenen op grond van de bevoegdheid die hun werd toegekend om de Lidstaten bijstand te verlenen in de bestrijding van fraude ten nadele van de Europese Unie.

- Art. 1 Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF)

14 september 2016

P.2015.1357.F

AC nr. ...

- Gemeenschappelijk onderzoeksteam - Vertegenwoordigers van derde landen, van Eurojust, van Europol of van OLAF

Krachtens artikel 9, § 3, wet van 9 december 2004 betreffende de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken kan, in de schriftelijke overeenkomst tot oprichting van een gemeenschappelijk onderzoeksteam, worden overeengekomen dat vertegenwoordigers van derde landen, van Eurojust, van Europol of van OLAF als deskundigen deel uitmaken van deze onderzoeksteams, dat zij aanwezig mogen zijn bij handelingen van opsporing of van gerechtelijk onderzoek, mits instemming van de in § 1 bedoelde magistraat en dat zij zelf geen daden van die aard mogen verrichten; uit die bepaling volgt niet dat de daarin bedoelde vertegenwoordigers de hoedanigheid van gerechtsdeskundige hebben en zij de eed moeten afleggen die is voorgeschreven in artikel 44, derde lid, Wetboek van Strafvordering.

14 september 2016

P.2015.1357.F

AC nr. ...

DOUANE EN ACCIJNZEN

- Misdrijven, fraudes of overtredingen - Vaststelling bij proces-verbaal - Recht van verdediging van de personen die het voorwerp ervan uitmaken - Vrijwaring

Het recht van verdediging van de personen die het voorwerp uitmaken van het proces-verbaal bedoeld in artikel 267 AWDA wordt afdoende gewaarborgd door de mogelijkheid om inzage te nemen van het proces-verbaal of door het hen toesturen van dit proces-verbaal en door de rechten op inzage en verweer die zij voor de strafrechter kunnen uitoefenen.

4 oktober 2016

P.2014.1881.N

AC nr. ...

- Misdrijven, fraudes of overtredingen - Proces-verbaal - Aard

Een door artikel 267 AWDA bedoeld proces-verbaal, ook al geldt het opstellen ervan als een boeking in de zin van artikel 217.1 CDW en het bezorgen van een afschrift ervan als een mededeling in de zin van artikel 222.1 CDW en oordeelt de strafrechter ook over de burgerlijke rechtsvordering tot betaling van rechten en accijnzen, is geen loutere administratieve beslissing en dus geen door artikel 4.5 CDW bedoelde beschikking, zodat niet vereist is dat de personen tegen wie proces-verbaal wordt opgesteld vooraf kennis moeten krijgen van de gegevens waarop het proces-verbaal is gesteund en vooraf moeten gehoord; evenmin moet tegen een dergelijke beslissing een hoger beroep als bedoeld door artikel 243 CDW openstaan.

4 oktober 2016

P.2014.1881.N

AC nr. ...

- Onttrekking van goederen aan het douanetoezicht - Verbeurdverklaring van de niet-aangehaalde goederen - Niet-overlegging van de verbeurdverklarde goederen - Veroordeling tot de betaling van de tegenwaarde - Grondslag

Indien de rechter veroordeelt tot verbeurdverklaring van niet-aangehaalde goederen is hij tevens verplicht te veroordelen tot de betaling van de tegenwaarde van de niet-aangehaalde goederen en dit ongeacht of de niet-overlegging als dusdanig een gevolg is van een van het bewezen verklaarde misdrijf te onderscheiden foutief gedrag vermits die verplichting enkel voortvloeit uit het gepleegde misdrijf zelf; de veroordeling tot betaling van de tegenwaarde van de verbeurdverklarde niet-aangehaalde goederen vereist dan ook niet een in kracht van gewijsde getreden verbeurdverklaring van die goederen (1). (1) Cass. 28 juni 2016, AR P.14.1588.N, AC 2016, nr. ...; Zie: Cass. 19 januari 2016, AR P.14.1519.N, AC 2016, nr. ... met concl. van plvv. advocaat-generaal De Swaef; Cass. 28 juni 2016, AR P.14.1132.N, AC 2016, nr. ...

- Artt. 220, § 1, 221, § 1, en 257, § 3 Algemene Wet 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen
- Art. 44 Strafwetboek
- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

4 oktober 2016

P.2014.1881.N

AC nr. ...

ERFENISSEN

- Beding over een niet opengevallen nalatenschap - Verbod - Toepassingsgebied - Overeenkomst - Verwerven van goederen of rechten - Door twee of meer partijen - Beding van aanwas - Vervalbeding of ontbindende voorwaarde - Einde van samenwoning

Een overeenkomst waarbij twee of meer partijen bepaalde goederen of rechten verwerven onder het beding dat de langstlevende eigenaar of houder wordt van het geheel der goederen of rechten, heeft geen eventuele rechten tot voorwerp en valt bijgevolg niet onder het verbod van 1130, tweede lid, Burgerlijk Wetboek; dit is evenmin het geval wanneer een dergelijk beding van aanwas een vervalbeding of een ontbindende voorwaarde bevat voor het geval dat aan de samenwoning van de partijen een einde komt, aangezien de partijen tijdens de duur van het samenwonen definitief verbonden zijn; de louter omstandigheid dat het beding aldus een potestatief element bevat, heeft niet tot gevolg dat het onder het verbod van artikel 1130, tweede lid, Burgerlijk Wetboek valt; voormelde bedingen zijn te aanzien als ontbindende voorwaarden en vallen evenmin onder het verbod bedoeld in artikel 1174 Burgerlijk Wetboek.

- Artt. 791, 1130, tweede lid, 1174 en 1600 Burgerlijk Wetboek

21 oktober 2016

C.2015.0457.N

AC nr. ...

- Beding van aanwas - Begrip - Voorwerp

Een overeenkomst waarbij twee of meer partijen bepaalde goederen of rechten verwerven onder het beding dat de langstlevende eigenaar of houder wordt van het geheel der goederen of rechten, heeft geen eventuele rechten tot voorwerp en valt bijgevolg niet onder het verbod van 1130, tweede lid, Burgerlijk Wetboek; dit is evenmin het geval wanneer een dergelijk beding van aanwas een vervalbeding of een ontbindende voorwaarde bevat voor het geval dat aan de samenwoning van de partijen een einde komt, aangezien de partijen tijdens de duur van het samenwonen definitief verbonden zijn; de louter omstandigheid dat het beding aldus een potestatief element bevat, heeft niet tot gevolg dat het onder het verbod van artikel 1130, tweede lid, Burgerlijk Wetboek valt; voormelde bedingen zijn te aanzien als ontbindende voorwaarden en vallen evenmin onder het verbod bedoeld in artikel 1174 Burgerlijk Wetboek.

- Artt. 791, 1130, tweede lid, 1174 en 1600 Burgerlijk Wetboek

21 oktober 2016

C.2015.0457.N

AC nr. ...

- Beding over een niet opengevallen nalatenschap

Een beding over een niet opengevallen nalatenschap is een beding waardoor louter eventuele rechten op een niet opengevallen nalatenschap of op een bestanddeel ervan worden toegekend, gewijzigd of afgestaan (1). (1) Cass. 11 april 1980, AC 1979-80, nr. 509; zie Cass. 9 maart 1989, AR 8276, AC 1988-89, nr. 386.

- Artt. 791, 1130 en 1600 Burgerlijk Wetboek

21 oktober 2016

C.2015.0457.N

AC nr. ...

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL

- Artikel 8 Wet Europees Aanhoudingsbevel - Terugkeergarantie

Artikel 8 Wet Europees Aanhoudingsbevel houdt in dat wanneer de overlevering van een persoon lastens wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd met het oog op strafvervolgning, afhankelijk wordt gesteld van de voorwaarde dat hij, na te zijn berecht, naar België wordt teruggezonden teneinde aldaar de straf of de veiligheidsmaatregel te ondergaan die tegen hem door de uitvaardigende rechterlijke overheid is uitgesproken, de terugkeergarantie slechts kan worden uitgevoerd wanneer die terugzending door de uitvaardigende autoriteit mogelijk is, wat veronderstelt dat de vermelde persoon ter beschikking is van deze laatste; dit brengt met zich mee dat wanneer de uitvaardigende autoriteit de terugkeergarantie wegens het feit van de overgeleverde persoon niet kan uitvoeren, zij een nieuw Europees aanhoudingsbevel kan uitvaardigen, deze keer met het oog op de tenuitvoerlegging van de straf en de uitvoerende rechterlijke autoriteit voor de tenuitvoerlegging van dit bevel zal moeten nagaan of de voorwaarden van de tenuitvoerlegging overeenkomstig de artikelen 4 en 5 Wet Europees Aanhoudingsbevel verenigd zijn en, desgevallend, of er een weigeringsgrond bestaat zoals bepaald bij artikel 6 van die wet.

11 oktober 2016

P.2016.0974.N

AC nr. ...

- Artikel 8 Wet Europees Aanhoudingsbevel - Terugkeergarantie - Niet-uitvoering

Artikel 8 Wet Europees Aanhoudingsbevel houdt in dat wanneer de overlevering van een persoon lastens wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd met het oog op strafvervolgning, afhankelijk wordt gesteld van de voorwaarde dat hij, na te zijn berecht, naar België wordt teruggezonden teneinde aldaar de straf of de veiligheidsmaatregel te ondergaan die tegen hem door de uitvaardigende rechterlijke overheid is uitgesproken, de terugkeergarantie slechts kan worden uitgevoerd wanneer die terugzending door de uitvaardigende autoriteit mogelijk is, wat veronderstelt dat de vermelde persoon ter beschikking is van deze laatste; dit brengt met zich mee dat wanneer de uitvaardigende autoriteit de terugkeergarantie wegens het feit van de overgeleverde persoon niet kan uitvoeren, zij een nieuw Europees aanhoudingsbevel kan uitvaardigen, deze keer met het oog op de tenuitvoerlegging van de straf en de uitvoerende rechterlijke autoriteit voor de tenuitvoerlegging van dit bevel zal moeten nagaan of de voorwaarden van de tenuitvoerlegging overeenkomstig de artikelen 4 en 5 Wet Europees Aanhoudingsbevel verenigd zijn en, desgevallend, of er een weigeringsgrond bestaat zoals bepaald bij artikel 6 van die wet.

11 oktober 2016

P.2016.0974.N

AC nr. ...

EUROPESE UNIE

ALGEMEEN

Algemeen - Richtlijnconforme uitlegging - Grenzen - Rechtzekerheidsbeginsel - Verbod van terugwerkende kracht

De nationale rechter moet het nationale recht richtlijnconform uitleggen, dit wil zeggen in het licht van de bewoordingen en het doel van de richtlijn teneinde het hiermee beoogde resultaat te bereiken, maar is niet verplicht om aan de bepalingen van nationaal recht een uitleg te geven die niet strookt met de bewoordingen ervan; de plicht om te refereren aan de inhoud van een richtlijn wordt begrensd door de algemene rechtsbeginselen, zoals het rechtzekerheidsbeginsel en het verbod van terugwerkende kracht. De nationale rechter is dus niet gehouden tot richtlijnconforme interpretatie van het nationale recht indien de bewoordingen van het nationale recht zich daartegen verzetten of wanneer die interpretatie strijdt met het rechtzekerheidsbeginsel en het verbod van terugwerkende kracht (1). (1) Zie concl. OM.

2 september 2016

F.2014.0206.N

AC nr. ...

Algemeen - Richtlijnconforme uitlegging - Grenzen - Rechtzekerheidsbeginsel - Verbod van terugwerkende kracht

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016

F.2014.0206.N

AC nr. ...

Algemeen - Primair Unierecht - Vertrouwensbeginsel - Afgeleid gemeenschapsrecht - Richtlijnen - Legaliteitsbeginsel - Hiërarchie

Het vertrouwensbeginsel maakt deel uit van het primair Unierecht en moet worden geëerbiedigd door het afgeleide gemeenschapsrecht, waaronder de richtlijnen. Het moet dus niet per definitie wijken voor het legaliteitsbeginsel (1). (1) Zie concl. OM.

2 september 2016

F.2014.0206.N

AC nr. ...

Algemeen - Primair Unierecht - Vertrouwensbeginsel - Afgeleid gemeenschapsrecht - Richtlijnen - Legaliteitsbeginsel - Hiërarchie

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016

F.2014.0206.N

AC nr. ...

ALLERLEI

Allerlei - OLAF - Bijstand aan de onderzoeksrechter

De ambtenaren van OLAF kunnen de onderzoeksrechter bijstand verlenen op grond van de bevoegdheid die hun werd toegekend om de Lidstaten bijstand te verlenen in de bestrijding van fraude ten nadele van de Europese Unie.

- Art. 1 Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF)

14 september 2016

P.2015.1357.F

AC nr. ...

Allerlei - Rechtshulp - Eurojust, Europol en OLAF - Bijstand aan de onderzoeksrechter - Onafhankelijkheid

De onafhankelijkheid van OLAF geldt zowel voor het Bureau als voor al zijn ambtenaren, ook in het kader van een met toepassing van artikel 1 van de Verordening (EG) Nr. 1073/1999 verrichte opdracht tot gerechtelijke bijstand; de aangifte door OLAF van feiten van corruptie belet niet dat zijn ambtenaren bijstand verlenen in het kader van het gerechtelijk onderzoek, omdat het onafhankelijk statuut van OLAF wordt gewaarborgd door artikel 12.3 van die Verordening volgens hetwelk alle handelingen die verband houden met een onderzoek, op onafhankelijke wijze zijn gesteld.

14 september 2016

P.2015.1357.F

AC nr. ...

PREJUDICIELE GESCHILLEN

Prejudiciële geschillen - Hof van Justitie van de Europese Unie - Prejudiciële vraag

Wanneer de correcte uitlegging van een gemeenschapsbepaling zozeer voor de hand ligt dat zij geen ruimte voor enige redelijke twijfel laat, dient de door een partij voorgestelde prejudiciële vraag niet aan het Hof van Justitie van de Europese Unie te worden gesteld.

- Art. 267 Verdrag van 25 maart 1957 de werking van de Europese Unie

15 september 2016

C.2015.0497.F

AC nr. ...

VERDRAGSBEPALINGEN

Verdragsbepalingen - Allerlei - Gemeenschappelijk landbouwbeleid - Steun aan de landbouwers - Voorwaarden - Goede landbouw- en milieuconditie - Omschrijving

De lidstaten moeten op nationaal en regionaal niveau minimumeisen inzake goede landbouw- en milieuconditie vaststellen waarvan zij de lijst aan de landbouwers moeten bezorgen (1). (1) Art. 3, verordening (EG) nr. 1782/2003, vóór de wijziging ervan bij verordening (EG) nr. 146/2008 van 14 februari 2008 en vóór de opheffing ervan bij verordening nr. 73/2009 van 19 januari 2009.

- Artt. 3, §§ 1 en 2, en 5, § 1 Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003

6 oktober 2016

C.2016.0008.F

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Allerlei - EEX-Verordening - Artikel 9, eerste lid, b - Artikel 11, tweede lid - Benadeelde - Rechtstreekse vordering tegen de verzekeraar - Voorwaarden - Bevoegde rechtbank

De benadeelde kan, krachtens de artikelen 8, eerste lid, en 10, tweede lid, van het Verdrag van Brussel, waarvan de voor de oplossing van het geschil dienstige tekst wordt weergegeven in de artikelen 9, eerste lid, sub b, en 11, tweede lid, van de verordening nr. 44/2001, tegen de verzekeraar een rechtstreekse vordering instellen voor de rechtbank van zijn woonplaats in een verdragsluitende Staat, wanneer een dergelijke rechtstreekse vordering mogelijk is en de verzekeraar zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een verdragsluitende Staat.

- Artt. 9, eerste lid, b, en 11, tweede lid EEG-Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000

15 september 2016

C.2015.0280.F

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Allerlei - Richtlijn 2006/114/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 inzake misleidende reclame en vergelijkende reclame - Artikel 2, b) - Artikel 4, c) - Vergelijkende reclame - Invloed op het economisch gedrag van de personen tot wie zij zich richt - Ongeoorloofd karakter

Indien de vergeleken kenmerken niet wezenlijk, relevant, controleerbaar en representatief voor de goederen en diensten zijn of de kenmerken die deze eigenschappen verenigen niet objectief vergeleken worden, is de vergelijkende reclame ongeoorloofd, zonder dat zij daarenboven het economisch gedrag van de personen tot wie zij zich richt, moet kunnen beïnvloeden, aangezien laatstgenoemd criterium een daarvan losstaande voorwaarde vormt.

- Artt. 2, b), en 4, c) Richtlijn 2006/114/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006

15 september 2016

C.2015.0497.F

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Allerlei - Gemeenschappelijk landbouwbeleid - Steun aan de landbouwers - Voorwaarden - Goede landbouw- en milieuconditie - Omschrijving - Bevoegdheid

De lidstaten moeten op nationaal en regionaal niveau minimumeisen inzake goede landbouw- en milieuconditie vaststellen waarvan zij de lijst aan de landbouwers moeten bezorgen (1). (1) Art. 3, verordening (EG) nr. 1782/2003, vóór de wijziging ervan bij verordening (EG) nr. 146/2008 van 14 februari 2008 en vóór de opheffing ervan bij verordening nr. 73/2009 van 19 januari 2009.

- Artt. 3, §§ 1 en 2, en 5, § 1 Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003

6 oktober 2016

C.2016.0008.F

AC nr. ...

FAILLISEMENT, FAILLISEMENTS-AKOORD EN GERECHTELIJ

ALLERLEI

Allerlei - Indeplaatsstelling - Gedeeltelijke betaling door een borg - Hoofdschuldeiser - Verzet tegen de indeplaatsstelling van de borg - Grond

De hoofdschuldeiser, in wiens rechten de borg in de plaats gesteld meent te zijn, kan zich t.a.v. die borg op de lopende rente beroepen zolang het dividend niet door de boedel is betaald, om zich tegen de indeplaatsstelling van die borg te verzetten.

- Art. 23 Wet 8 augustus 1997

- Art. 1252 Burgerlijk Wetboek

20 oktober 2016

C.2015.0401.F

AC nr. ...

GEVOLGEN (PERSONEN, GOEDEREN, VERBINTENISSEN)

Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Personen - Niet-gewaarborgde schuldvordering - Lopende rente

Uit artikel 23 van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 volgt dat de rente enkel ophoudt te lopen t.a.v. de boedel en niet t.a.v. de gefailleerde of de borg van die gefailleerde.

- Art. 23 Wet 8 augustus 1997

20 oktober 2016

C.2015.0401.F

AC nr. ...

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING

- Vlaams Gewest - Leegstandsheffing - Inkohiering - Geldigheidsvoorwaarden - Aanduiding van de heffingsplichtige

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016

F.2014.0167.N

AC nr. ...

- Vlaams Gewest - Leegstandsheffing - Inkohiering - Geldigheidsvoorwaarden - Aanduiding van de heffingsplichtige

Het kohier is regelmatig wanneer het de gegevens vermeldt die nodig zijn om de belastingplichtige te kunnen identificeren en het bedrag van de door hem verschuldigde heffing bepaalt; de omstandigheid dat in het kohier niet alleen de werkelijke belastingplichtige maar ook een niet-belastingplichtige werd opgenomen, kan niet leiden tot de integrale nietigheid van het kohier (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 3, § 2, en 10, § 1, eerste lid Besluit van de Vlaamse regering 2 april 1996 betreffende de heffing ter bestrijding van [...] verkrotting van gebouwen en/of woningen

- Artt. 32, tweede lid, en 33, tweede lid Decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996

2 september 2016

F.2014.0167.N

AC nr. ...

GERECHTSKOSTEN**STRAFZAKEN*****Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Burgerlijke rechtsvordering - De door het openbaar ministerie vervolgte feiten hebben een onderscheiden grondslag***

De feitenrechter veroordeelt de burgerlijke partij om aan de vrijgesproken beklagde een rechtsplegingsvergoeding te betalen wanneer de strafvordering enkel op gang werd gebracht met een rechtstreekse dagvaarding door de in het ongelijk gestelde partij; wanneer de burgerlijke partij rechtstreeks dagvaart op grond van andere feiten dan die welke door het openbaar ministerie worden vervolgd, sluit die vordering zich niet aan bij de strafvordering die door het parket is ingesteld in de zin van die bepaling; het hoger beroep van de procureur des Konings dat gericht is tegen het vonnis van de politierechtbank doet daaraan geen afbreuk.

- Artt. 162bis en 194 Wetboek van Strafvordering

9 november 2016

P.2016.0953.F

AC nr. ...

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Partij niet bijgestaan door een advocaat

Een partij die niet wordt bijgestaan of vertegenwoordigd door een advocaat heeft geen recht op de rechtsplegingsvergoeding, wat een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

- Art. 1022 Gerechtelijk Wetboek

5 oktober 2016

P.2016.0420.F

AC nr. ...

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Milieu - Administratieve geldboete - Beroep bij de rechterlijke macht - Sanctionerend ambtenaar - Veroordeling tot de rechtsplegingsvergoeding - Wettigheid

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

21 september 2016

P.2016.0147.F

AC nr. ...

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Milieu - Administratieve geldboete - Beroep bij de

rechterlijke macht - Sanctionerend ambtenaar - Veroordeling tot de rechtsplegingsvergoeding - Wettigheid

Het optreden van de sanctionerend ambtenaar in milieuzaken, die een wettelijke opdracht van algemeen belang uitoefent en geen enkel particulier belang nastreeft, kan niet worden gelijkgesteld met het optreden van een burgerlijke partij in de zin van artikel 162bis Wetboek van Strafvordering; hij kan bijgevolg niet worden veroordeeld om de beklagde de vergoeding te betalen bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

21 september 2016

P.2016.0147.F

AC nr. ...

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Raadkamer - Beschikking van buitenvervolginstelling van alle inverdenkinggestelden - Veroordeling van de burgerlijke partij tot alle kosten van de strafvordering - Hoger beroep van de burgerlijke partij beperkt tot één inverdenkinggestelde - Rechtsmacht van de kamer van inbeschuldigingstelling

Indien een burgerlijke partij hoger beroep instelt tegen een beschikking van de raadkamer die de buitenvervolginstelling heeft bevolen van alle inverdenkinggestelden met de veroordeling van de burgerlijke partij tot alle kosten van de strafvordering en dit hoger beroep is beperkt tot de beslissing van buitenvervolginstelling van één van de inverdenkinggestelden, heeft de kamer van inbeschuldigingstelling te oordelen over de beslissing van buitenvervolginstelling van die ene inverdenkinggestelde met inbegrip van de veroordeling van de burgerlijke partij tot de kosten in de mate dat die verband houden met de lastens die ene inverdenkinggestelde aanhangige strafvordering.

20 september 2016

P.2015.0466.N

AC nr. ...

GRONDWET**GRONDWET 1994 (ART. 1 TOT 99)*****Art. 19 - Vrijheid van erediens - Beperking - Godsdienstbeleving - Strafbaarstelling van bepaalde gedragingen***

Noch artikel 9.2 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, noch artikel 18.3 IVBPR, noch artikel 19 Grondwet, houden een verbod in om de vrijheid van erediens te beperken door gedragingen die verband houden met het belijden van die erediens, te onderwerpen aan de toepassing van strafbepalingen, in zoverre de beperkende maatregelen evenredig zijn met het nagestreefde doel zoals in die artikelen bepaald.

6 september 2016

P.2015.0614.N

AC nr. ...

Art. 16 - Onteigening - Billijke onteigeningsvergoeding

Om billijk te zijn, moet de onteigeningsvergoeding even groot zijn als het bedrag dat betaald moet worden om een onroerend goed te kopen van dezelfde waarde als het goed waarvan de onteigening werd ontzet (1). (1) Cass. 29 oktober 2009, AR C.08.0436.N, AC 2009, nr. 626.

13 oktober 2016

C.2014.0580.F

AC nr. ...

Art. 10 - Artikel 11 - Gelijkheidsbeginsel - Vordering tot herstel van schade - Verjaring - Stuiting - Beroep tot nietigverklaring

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016

F.2014.0019.N

AC nr. ...

Art. 10 - Artikel 11 - Gelijkheidsbeginsel - Vordering tot herstel van schade - Verjaring - Stuiting - Beroep tot nietigverklaring

In zijn arrest nr. 38/2011 van 15 maart 2011 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat artikel 2 van de wet van 6 februari 1970 betreffende de schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, in zoverre het niet erin voorziet dat een beroep tot nietigverklaring van een administratieve beslissing bij de Raad van State dezelfde gevolgen heeft ten opzichte van de vordering tot herstel van de schade veroorzaakt door de vernietigde administratieve handeling als een dagvaarding voor het gerecht; hieruit volgt dat de rechter aan het beroep tot vernietiging van een administratieve handeling van de provincie bij de Raad van State dezelfde gevolgen kan verlenen ten opzichte van de vordering tot herstel van de schade veroorzaakt door deze handeling als aan een dagvaarding voor het gerecht (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 2 en 8 Wet 6 februari 1970 betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën

- Art. 2244, § 1, eerste en derde lid Burgerlijk Wetboek

2 september 2016

F.2014.0019.N

AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE)

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Hoven en rechtbanken - Toetsing

Krachtens artikel 159 van de Grondwet passen de hoven en rechtbanken de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen alleen toe in zoverre zij met de wetten overeenstemmen; uit deze bepaling volgt dat de rechter een met de wet strijdige administratieve beslissing buiten toepassing moet laten (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 159 Grondwet 1994

2 september 2016

F.2014.0196.N

AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Hoven en rechtbanken - Toetsing

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016

F.2014.0196.N

AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Koninklijk besluit nog niet in werking getreden - Ministeriële uitvoeringsbesluiten - Ondertekening en bekendmaking vóór de inwerkingtreding van het koninklijk besluit - Wettigheid

De omstandigheid dat sommige bepalingen van een koninklijk besluit niet in werking treden op de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad maar op een later daarin vermelde datum, verbiedt niet dat de ministeriële uitvoeringsbesluiten van die bepalingen worden ondertekend en bekendgemaakt, mits ze niet in werking treden vóór die datum.

- Art. 159 Grondwet 1994

7 september 2016

P.2016.0452.F

AC nr. ...

GRONDWETTELIJK HOF

- Prejudiciële vraag - Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Vrijheidsberovende maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Eerbiediging artikel 5.3 EVRM

Artikel 5.3 EVRM, dat bepaalt dat eenieder die is gearresteerd of gedetineerd, overeenkomstig paragraaf 1, f van dat artikel, het recht heeft om binnen een redelijke termijn te worden berecht of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld, heeft rechtstreekse werking in de nationale rechtsorde en voorrang boven de regel van artikel 26, § 2, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof; zo er in het kader van een beroep bij de rechterlijke macht, zoals bepaald in de artikelen 71 tot 74 Vreemdelingenwet, een prejudiciële vraag zou worden gesteld aan het Grondwettelijk Hof, dreigt het recht van de van zijn vrijheid beroofde vreemdeling dat zijn zaak binnen een redelijke termijn wordt gehoord, gewaarborgd door artikel 5.3 EVRM, in het gedrang te komen (1). (1) Cass. 26 oktober 2011, AR P.11.1636.F arrest niet uitgegeven; zie ook Cass. 30 april 2008, AR P.08.0596.F, AC 2008, nr. 263; Cass. 30 november 2010, AR P.10.1735.N, AC 2010, nr. 704.

7 september 2016

P.2016.0926.F

AC nr. ...

- Prejudicieel geschil - Verplichting om een prejudiciële vraag te stellen - Grondwettelijk Hof heeft reeds uitspraak gedaan over een vraag met een identiek onderwerp

Met toepassing van artikel 26, § 2, tweede lid, 2°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof is een rechtscollage niet gehouden een prejudiciële vraag te stellen wanneer het Grondwettelijk Hof reeds uitspraak heeft gedaan op een vraag of een beroep met een identiek onderwerp (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

19 oktober 2016

P.2016.0837.F

AC nr. ...

- Prejudicieel geschil - Verplichting om een prejudiciële vraag te stellen - Grondwettelijk Hof heeft reeds uitspraak gedaan over een vraag met een identiek onderwerp

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

19 oktober 2016

P.2016.0837.F

AC nr. ...

HANDELSPRAKTIJK

- Vergelijkende reclame - Misleidend karakter - Ongeoorloofd karakter

Vergelijkende reclame die niet het resultaat is van een objectieve vergelijking is ongeoorloofd, zelfs wanneer zij niet misleidend is.

- Art. VI.17, § 1, 3° Wetbank 28 februari 2013 van economisch recht

15 september 2016

C.2015.0497.F

AC nr. ...

HERHALING

- Gecorrectionaliseerde misdaad - Vaststelling van de staat van wettelijke herhaling in de veroordelende beslissing - Gevolg - Berekening van de toelaatbaarheidsdrempel voor de voorwaardelijke invrijheidstelling

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

19 oktober 2016

P.2016.0837.F

AC nr. ...

- Gecorrectionaliseerde misdaad - Vaststelling van de staat van wettelijke herhaling in de veroordelende beslissing - Gevolg - Berekening van de toelaatbaarheidsdrempel voor de voorwaardelijke invrijheidstelling

Met toepassing van arrest nr. 185/2014 van 18 december 2014 van het Grondwettelijk Hof, kan geen rekening worden gehouden met de staat van wettelijke herhaling die is vastgesteld ten aanzien van een persoon die tot zeventien jaar gevangenisstraf is veroordeeld wegens diefstal door middel van geweld of bedreiging, met de verzwarende omstandigheid dat het geweld of de bedreiging de dood hebben veroorzaakt zonder het oogmerk te doden, om de duur van de te ondergane opsluiting te bepalen alvorens voor voorwaardelijke invrijheidstelling in aanmerking te komen, zoals bepaald in huidig artikel 25, § 2, b), Wet Strafvuivering (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- Art. 25, § 2, b) Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 56, tweede lid Strafwetboek

19 oktober 2016

P.2016.0837.F

AC nr. ...

HOF VAN ASSISEN

BEHANDELING TER ZITTING EN TUSSENARRESTEN. VERKLARING VAN DE JURY

Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Motiverend arrest - Ondertekening door het hoofd van de jury - Verplichting

In zoverre artikel 334, derde lid, Wetboek van Strafvordering de verplichting tot ondertekening door het hoofd van de jury handhaaft, is het onverenigbaar met de wijzigingsbepalingen in de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie en moet het als impliciet daardoor opgeheven worden beschouwd.

5 oktober 2016

P.2016.0667.F

AC nr. ...

HOGER BEROEP

STRAFZAKEN (DOUANE EN ACCIJNZEN INBEGREPEN)

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Gevolgen - Beschikking van buitenvervolginstelling van alle inverdenkinggestelden - Veroordeling van de burgerlijke partij tot alle kosten van de strafvordering - Hoger beroep van de burgerlijke partij beperkt tot één inverdenkinggestelde - Rechtsmacht van de kamer van inbeschuldigingstelling

Indien een burgerlijke partij hoger beroep instelt tegen een beschikking van de raadkamer die de buitenvervolginstelling heeft bevolen van alle inverdenkinggestelden met de veroordeling van de burgerlijke partij tot alle kosten van de strafvordering en dit hoger beroep is beperkt tot de beslissing van buitenvervolginstelling van één van de inverdenkinggestelden, heeft de kamer van inbeschuldigingstelling te oordelen over de beslissing van buitenvervolginstelling van die ene inverdenkinggestelde met inbegrip van de veroordeling van de burgerlijke partij tot de kosten in de mate dat die verband houden met de lastens die ene inverdenkinggestelde aanhangige strafvordering.

20 september 2016

P.2015.0466.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Hoger beroep van het openbaar ministerie bij het rechtscollege dat de beroepen beslissing heeft gewezen - Betekening aan de partij tegen wie het hoger beroep is gericht - Verplichting

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

19 oktober 2016

P.2016.0837.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Verplichting de grieven in een verzoekschrift te vermelden - Artikel 6.1 EVRM - Schending - Cassatiemiddel - Nieuw middel

Het middel, dat schending aanvoert van artikel 6.1 EVRM, en dat voor het eerst voor het Hof aanvoert dat de eiser in hoger beroep zijn advocaat onmogelijk tijdig kon raadplegen om het verzoekschrift in te vullen waarin de tegen de beroepen beslissing aangevoerde grieven zijn vermeld, is nieuw en mitsdien niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 19 oktober 2016, AR P.16.0883.F, AC 2016, nr.

... .

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

2 november 2016

P.2016.0897.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Arrest bij verstek - Bevestiging vonnis eerste rechter - Ontvankelijk verzet - Appellerecht dat de bijzondere verbeurdverklaring verzwart - Wettigheid - Toepassing

Op het verzet van een beklaagde tegen een in hoger beroep bij verstek gewezen arrest kan het appellerecht zijn toestand niet verzwaren; het appellerecht dat een door de eerste rechter uitgesproken geldboete en vervangende gevangenisstraf bevestigt, maar de bijkomende straf van de bijzondere verbeurdverklaring verhoogt, verzwart de bij verstek opgelegde straf en schendt aldus de artikelen 187 en 208 Wetboek van Strafvordering.

11 oktober 2016

P.2016.0473.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Verplichting de grieven in een verzoekschrift te vermelden - Artikel 2.1, Protocol nr. 7, EVRM - Recht op rechtspraak in twee instanties - Cassatiemiddel - Nieuw middel

Wanneer het middel, dat schending aanvoert van artikel 2.1 Protocol nr. 7, EVRM, stelt dat de uitvoeringsmodaliteiten van het hoger beroep bepaald in artikel 204 Wetboek van Strafvordering afbreuk doen aan de kern van het recht op rechtspraak in twee instanties, voor het eerst voor het Hof wordt aangevoerd, is het niet ontvankelijk.

19 oktober 2016

P.2016.0883.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Hoger beroep van het openbaar ministerie bij het rechtscollege dat de beroepen beslissing heeft gewezen - Betekening aan de partij tegen wie het hoger beroep is gericht - Verplichting

De betekening van het hoger beroep, op straffe van verval, binnen veertig dagen te rekenen van de uitspraak van het vonnis, is slechts van toepassing in de gevallen waarin het hoger beroep uitgaat van het openbaar ministerie bij het rechtscollege dat van het hoger beroep kennis moet nemen; wanneer het hoger beroep van de procureur des Konings is ingesteld in de vormen en binnen de termijnen bepaald in artikel 203, § 1, Wetboek van Strafvordering, moet het niet worden betekend aan de partij tegen wie het is gericht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- Artt. 203, § 1, en 205 Wetboek van Strafvordering

19 oktober 2016

P.2016.0837.F

AC nr. ...

HUISVESTING

- Sociale huur - Huurder - Niet-betaling van de huur - Verhuurder - Mogelijkheid tot verhoging - Aard

De mogelijkheid voor de verhuurder van een sociale huurwoning om bij niet-nakoming door de huurder van zijn verplichting tot betaling van de huurprijs, een verhoging van 10 procent toe te passen, vloeit voort uit het Kaderbesluit Sociale Huur en is dus van reglementaire aard.

- Art. 11 in Bijlage I bij Besluit van de Vlaamse Regering 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode

- Art. 31 Besluit van de Vlaamse Regering 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode

9 september 2016

C.2015.0454.N

AC nr. ...

- Sociale huur - Contractenrecht - Toepassingsgebied

Het contractenrecht geldt slechts voor die aspecten van de rechtsverhouding tussen de verhuurder en de huurder van een sociale huurwoning die niet reglementair zijn geregeld.

- Art. 91, § 3 Decreet Vlaams Parlement 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode

9 september 2016

C.2015.0454.N

AC nr. ...

- Sociale huur - Huurder - Niet-betaling van de huur - Verhuurder - Mogelijkheid tot verhoging - Matiging door de rechter - Toepassingsgebied

De mogelijkheid voor de rechter om een beding te matigen waarbij een persoon zich voor het geval van niet-uitvoering van een overeenkomst tot de betaling van een forfaitaire vergoeding van de schade heeft verbonden, is niet van toepassing op een rechtsverhouding tussen de verhuurder en de huurder van een sociale woning.

- Art. 1231, § 1, eerste lid Burgerlijk Wetboek

9 september 2016

C.2015.0454.N

AC nr. ...

HUUR VAN GOEDEREN

HUISHUUR

Huishuur - Verplichtingen van partijen - Sociale huur - Huurder - Niet-betaling van de huur - Verhuurder - Mogelijkheid tot verhoging - Aard

De mogelijkheid voor de verhuurder van een sociale huurwoning om bij niet-nakoming door de huurder van zijn verplichting tot betaling van de huurprijs, een verhoging van 10 procent toe te passen, vloeit voort uit het Kaderbesluit Sociale Huur en is dus van reglementaire aard.

- Art. 11 in Bijlage I bij Besluit van de Vlaamse Regering 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode

- Art. 31 Besluit van de Vlaamse Regering 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode

9 september 2016

C.2015.0454.N

AC nr. ...

Huishuur - Verplichtingen van partijen - Sociale huur - Huurder - Niet-betaling van de huur - Verhuurder - Mogelijkheid tot verhoging - Matiging door de rechter - Toepassingsgebied

De mogelijkheid voor de rechter om een beding te matigen waarbij een persoon zich voor het geval van niet-uitvoering van een overeenkomst tot de betaling van een forfaitaire vergoeding van de schade heeft verbonden, is niet van toepassing op een rechtsverhouding tussen de verhuurder en de huurder van een sociale woning.

- Art. 1231, § 1, eerste lid Burgerlijk Wetboek

9 september 2016

C.2015.0454.N

AC nr. ...

Huishuur - Begrip - Aard van wetgeving - Aard van de wetgeving - Sociale huur - Contractenrecht - Toepassingsgebied

Het contractenrecht geldt slechts voor die aspecten van de rechtsverhouding tussen de verhuurder en de huurder van een sociale huurwoning die niet reglementair zijn geregeld.

- Art. 91, § 3 Decreet Vlaams Parlement 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode

9 september 2016

C.2015.0454.N

AC nr. ...

HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS

WETTELIJK STELSEL

Wettelijk stelsel - Element van vreemdelingschap - Toepasselijke wet

Het wettelijk huwelijksvermogensstelsel waaraan de zonder contract gehuwde echtgenoten onderworpen zijn, is zo nauw met de instelling van het huwelijk verbonden dat dit stelsel geacht moet worden de staat van personen te betreffen; wanneer de echtgenoten bij de voltrekking van het huwelijk dezelfde nationaliteit hebben, is dit stelsel onderworpen aan de wet van de gemeenschappelijke nationaliteit (1); zo de echtgenoten bij de voltrekking van hun huwelijk een verschillende nationaliteit hebben, wordt het stelsel geregeld door de wet van de eerste echtelijke verblijfplaats (2)(3). (1) Zie Cass. 21 maart 2014, AR C.13.0021.F, AC 2014, nr. 229; Cass. 4 december 2009, AR C.08.0214.F, AC 2009, nr. 718; Cass. 5 mei 2008, AR C.06.0288.F, AC 2008, nr. 265; Cass. 10 april 1980, AC 1979-80, nr. 506, met concl. van Advocaat-generaal J. VELU in Bull. en Pas. 1980, I, 974. (2) Cass. 5 mei 2008, AR C.06.0288.F, AC 2008, nr. 265. (3) Art. 3, derde lid, Burgerlijk Wetboek, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan door artikel 139, Wetboek IPR.

- Art. 3, derde lid Burgerlijk Wetboek

9 september 2016

C.2015.0359.N

AC nr. ...

INDEPLAATSSTELLING

- Gedeeltelijke betaling door een borg - Recht van voorrang van de schuldeiser - Verjaring van het recht van de schuldeiser op het onbetaalde gedeelte van zijn schuldvordering - Verval van het recht om tegen de borg op te treden

Wanneer een borg zijn schuld jegens de schuldeiser slechts gedeeltelijk betaalt, hebben noch de verjaring van het recht van de schuldeiser op het onbetaalde gedeelte van die schuldvordering noch het verval van zijn recht om tegen de borg op te treden wegens niet-aangifte van zijn schuldvordering, overeenkomstig artikel 53 van de Franse wet van 25 januari 1985 "relative au redressement et à la liquidation judiciaire des entreprises", een weerslag op het recht van voorrang van de schuldeiser, wiens schuldvordering niet geheel is betaald, op zijn hoofdschuldenaar.

- Art. 1252 Burgerlijk Wetboek

20 oktober 2016 C.2015.0401.F AC nr. ...

- Gedeeltelijke betaling door een borg - Gevolgen voor het recht van voorrang van de schuldeiser

Het recht van voorrang van de schuldeiser blijft bestaan zolang zijn schuldvordering op de hoofdschuldenaar niet geheel is betaald.

- Art. 1252 Burgerlijk Wetboek

20 oktober 2016 C.2015.0401.F AC nr. ...

- Gedeeltelijke betaling door een borg - Faillissement - Hoofdschuldeiser - Verzet tegen de indeplaatsstelling van de borg - Grond

De hoofdschuldeiser, in wiens rechten de borg in de plaats gesteld meent te zijn, kan zich t.a.v. die borg op de lopende rente beroepen zolang het dividend niet door de boedel is betaald, om zich tegen de indeplaatsstelling van die borg te verzetten.

- Art. 23 Wet 8 augustus 1997

- Art. 1252 Burgerlijk Wetboek

20 oktober 2016 C.2015.0401.F AC nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN

AANSLAGPROCEDURE

Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering - Nietig verklaarde aanslag - Subsidiaire aanslag - Toepassingsvoorwaarden - Dezelfde belastingelementen

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016 F.2014.0221.N AC nr. ...

Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering - Nietig verklaarde aanslag - Subsidiaire aanslag - Toepassingsvoorwaarden - Dezelfde belastingelementen

Niet alle belastingelementen die in aanmerking worden genomen bij de subsidiaire aanslag moet dezelfde zijn als degene die in aanmerking werden genomen bij de aanvankelijke aanslag; het volstaat dat een deel ervan dezelfde zijn (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 356, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

2 september 2016 F.2014.0221.N AC nr. ...

Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Nietigverklaring van de belasting - Nieuwe aanslag - Termijnen - Geschonden wettelijke regel - Weerslag

Noch uit artikel 355 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 noch uit enige andere bepaling volgt dat er een onderscheid moet worden gemaakt naargelang de geschonden wettelijke regel, met uitzondering van een regel betreffende de verjaring, dient om de grondslag van de belasting vast te stellen, zoals dat het geval is voor artikel 341 van dat wetboek, dan wel een ander doel heeft.

- Art. 355 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

15 september 2016

F.2013.0154.F

AC nr. ...

Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Aanslagjaren 1994 tot 1997 - Nietigverklaring van de belasting na 1 maart 1999 door de rechtbank van eerste aanleg - Nieuwe aanslag na 1 maart 1999 - Termijnen - Rechterlijke beslissing tot nietigverklaring niet meer vatbaar voor verzet, hoger beroep of cassatieberoep - Weerslag

Aangezien, door uitwerking van de wet van 23 maart 1999 betreffende de rechterlijke inrichting in fiscale zaken, de geschillen betreffende de toepassing van belastingwetten, ongeacht het betrokken aanslagjaar, vanaf 1 maart 1999 voor de rechtbank van eerste aanleg gebracht moeten worden voordat het hof van beroep daarvan kan kennisnemen, en de artikelen 387 tot 391 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, krachtens artikel 34 van de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, met ingang van 1 maart 1999 zijn vervangen door de artikelen 377 en 378 inzake het verzet, het hoger beroep en het cassatieberoep, impliceert de toepassing van artikel 355 op de aanslagjaren 1994 tot 1997 dat, wanneer de oorspronkelijke aanslag door de rechtbank van eerste aanleg nietig werd verklaard, de administratie een nieuwe aanslag kan vestigen binnen zes maanden te rekenen van de datum waarop de rechterlijke beslissing tot nietigverklaring niet meer vatbaar is voor verzet, hoger beroep of cassatieberoep.

15 september 2016

F.2015.0191.F

AC nr. ...

Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Nietigverklaring van de belasting - Nieuwe aanslag - Termijnen - Rechterlijke beslissing tot nietigverklaring niet meer vatbaar voor verzet, hoger beroep of cassatieberoep - Weerslag

Uit de artikelen 355 en 377 tot 385 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, in de versie die van toepassing was vóór de inwerkingtreding van de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, volgt dat wanneer een aanslag nietig is verklaard omdat hij niet werd gevestigd overeenkomstig een wettelijke regel, met uitzondering van een regel betreffende de verjaring, de termijn van drie of zes maanden waarbinnen de administratie ten name van dezelfde belastingschuldige op grond van dezelfde belastingelementen of op een gedeelte ervan een nieuwe aanslag kan vestigen, ingaat op hetzelfde ogenblik als de datum waarop de beslissing van de directeur of van de rechter tot nietigverklaring van de oorspronkelijke aanslag niet meer vatbaar is voor een gewone of buitengewone voorziening voor de rechtscolleges van de rechterlijke orde.

- Art. 355 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

15 september 2016

F.2015.0191.F

AC nr. ...

Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Nietigverklaring van de belasting - Nieuwe aanslag - Termijnen - Rechterlijke beslissing tot nietigverklaring niet meer vatbaar voor verzet, hoger beroep of cassatieberoep - Weerslag

Wanneer de correcte uitlegging van een gemeenschapsbepaling zozeer voor de hand ligt dat zij geen ruimte voor enige redelijke twijfel laat, dient de door een partij voorgestelde prejudiciële vraag niet aan het Hof van Justitie van de Europese Unie te worden gesteld.

- Art. 355 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

15 september 2016

F.2014.0125.F

AC nr. ...

INTERNATIONALE VERDRAGEN

Internationale verdragen - Frans-Belgisch dubbelbelastingverdrag van 10 maart 1964 - Artikel 3, § 2 - Slotprotocol - Punt 2 - Franse Code général des impôts - Artikel 8 - Artikel 238bis K. - Onroerend goed

Conclusie van eerste advocaat-generaal Henkes.

29 september 2016

F.2014.0006.F

AC nr. ...

Internationale verdragen - Frans-Belgisch dubbelbelastingverdrag van 10 maart 1964 - Artikel 3, § 2 - Slotprotocol - Punt 2 - Franse Code général des impôts - Artikel 8 - Artikel 238bis K. - Onroerend goed

Uit de artikelen 8 en 238bis K van de Franse Code général des impôts, in de uitlegging ervan die in Frankrijk gangbaar is, volgt niet dat de maatschappelijke rechten in de burgerlijke vastgoedvennootschappen naar Frans recht die een ander voorwerp hebben dan hetgeen vermeld is in punt 2 van het slotprotocol van het Frans-Belgisch dubbelbelastingverdrag van 10 maart 1964, die een onderscheiden rechtspersoonlijkheid en fiscale persoonlijkheid hebben van hun leden, beantwoorden aan het begrip onroerend goed voor de toepassing van artikel 3, lid 1, voornoemd Frans-Belgisch dubbelbelastingverdrag (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ***.

- Artt. 8 en 238bis K Frans Code général des impôts

- punt 2, Slotprotocol Overeenkomst van 10 maart 1964 tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbel belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen

- Art. 3, §§ 1 en 2 Overeenkomst van 10 maart 1964 tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbel belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen

29 september 2016

F.2014.0006.F

AC nr. ...

PERSONENBELASTING

Personenbelasting - Diverse inkomsten - Meerwaarden - Gebouwde onroerende goederen - Toepassingsgebied

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016

F.2014.0221.N

AC nr. ...

Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Meerwaarden - Gebouwde onroerende goederen - Toepassingsgebied

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016

F.2014.0221.N

AC nr. ...

Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Meerwaarden - Gebouwde onroerende goederen - Toepassingsgebied

Artikel 90, 10°, a WIB92, is toepasselijk op meerwaarden op gebouwde onroerende goederen gerealiseerd in het kader van het beheer van een privévermogen, maar niet op meerwaarden op gebouwde onroerende goederen gerealiseerd in het kader van de uitoefening van een beroepswerkzaamheid waarop de artikelen 23, §1, 1° en 24, eerste lid, 1° WIB92 van toepassing zijn (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 23, § 1, 1°, 24, eerste lid, 1°, en 90, 10°, a Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

2 september 2016

F.2014.0221.N

AC nr. ...

Personenbelasting - Diverse inkomsten - Meerwaarden - Gebouwde onroerende goederen - Toepassingsgebied

Artikel 90, 10°, a WIB92, is toepasselijk op meerwaarden op gebouwde onroerende goederen gerealiseerd in het kader van het beheer van een privévermogen, maar niet op meerwaarden op gebouwde onroerende goederen gerealiseerd in het kader van de uitoefening van een beroepswerkzaamheid waarop de artikelen 23, §1, 1° en 24, eerste lid, 1° WIB92 van toepassing zijn (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 23, § 1, 1°, 24, eerste lid, 1°, en 90, 10°, a Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

2 september 2016

F.2014.0221.N

AC nr. ...

RECHTEN, TENUITVOERLEGGING EN VOORRECHTEN VAN DE SCHATKIST

Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist - Pauliaanse vordering - Schuldeiser - Vorderingen tegen de schuldenaar en tegen de derde - Onderscheiden beslissingen - Gezamenlijke tenuitvoerlegging - Geschil - Onsplitsbaarheid

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

14 oktober 2016

F.2015.0002.N

AC nr. ...

Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist - Pauliaanse vordering - Schuldeiser - Vorderingen tegen de schuldenaar en tegen de derde - Onderscheiden beslissingen - Gezamenlijke tenuitvoerlegging - Geschil - Onsplitsbaarheid

De gezamenlijke tenuitvoerlegging van de beslissing die op vordering van de schuldeiser tegen de derde de overdracht aan de derde van een vermogensbestanddeel van de schuldenaar niet tegenwerpelijk verklaart, en van de beslissing op de vordering van de schuldeiser tegen de schuldenaar zelf, is in beginsel niet materieel onmogelijk zodat het geschil over deze vorderingen niet onsplitsbaar is (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1167 Burgerlijk Wetboek

- Art. 31 Gerechtelijk Wetboek

14 oktober 2016

F.2015.0002.N

AC nr. ...

VENNOOTSCHAPSBELASTING

Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten - Aftrekbaarheidsvoorwaarden

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

14 oktober 2016

F.2014.0203.N

AC nr. ...

Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten - Aan bedrijfsleiders toegekende voordelen van alle aard - Aftrekbaarheidsvoorwaarden

De kosten die een vennootschap maakt om aan haar bedrijfsleiders een voordeel van alle aard te verlenen of toe te kennen als bezoldiging voor de uitoefening van hun beroepswerkzaamheid binnen de vennootschap, zijn beroepskosten die aftrekbaar zijn op grond van artikel 49 WIB92; daartoe is vereist dat de toegekende voordelen beantwoorden aan werkelijke prestaties verricht ten behoeve van de vennootschap (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 49, 31, tweede lid, 2°, 32, eerste lid, en tweede lid, 2°, 52, 3°, en 183 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

14 oktober 2016

F.2015.0103.N

AC nr. ...

Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Allerlei - Investeringsaftrek - Energiebesparende investeringen - Te vervullen formaliteiten

De aanvraag van het attest binnen de vervaltermijn van artikel 49, § 2, eerste streepje, KB WIB92 is een voorwaarde voor de toekenning van de verhoogde investeringsaftrek voor energiebesparende investeringen; het attest moet bijgevolg binnen deze termijn worden aangevraagd op straffe van verval van het recht op de investeringsaftrek (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 47 en 49, §§ 1 en 2, eerste streepje Koninklijk Besluit tot uitvoering van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992

- Artt. 69, § 1, eerste lid, 2°, c), en 77 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

14 oktober 2016

F.2015.0004.N

AC nr. ...

Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Allerlei - Investeringsaftrek - Energiebesparende investeringen - Te vervullen formaliteiten

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

14 oktober 2016

F.2015.0004.N

AC nr. ...

Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten - Aan bedrijfsleiders toegekende voordelen van alle aard - Aftrekbaarheidsvoorwaarden

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

14 oktober 2016

F.2015.0103.N

AC nr. ...

Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten - Aftrekbaarheidsvoorwaarden

Artikel 49 WIB92, dat krachtens artikel 183 van dat wetboek ook toepasselijk is inzake vennootschapsbelasting, waarin de algemene aftrekbaarheidsvoorwaarden worden geformuleerd, laat in beginsel niet toe kosten af te trekken die niet aan de werkelijke prestaties beantwoorden; ten aanzien van kosten die een vennootschap maakt om haar zaakvoerder een voordeel van alle aard te verlenen, moet de belastingadministratie of de rechter kunnen nagaan of tegenover die kosten werkelijke prestaties staan (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 49 en 183 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

14 oktober 2016

F.2014.0203.N

AC nr. ...

Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten -

Afschrijvingen - Activa gedeeltelijk aangewend t.b.v. de vennootschap

Afschrijvingen van activa die slechts gedeeltelijk worden aangewend ten behoeve van de vennootschap zijn niet volledig als beroepskost aftrekbaar.

- Artt. 52, 6°, en 183 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

14 oktober 2016

F.2015.0103.N

AC nr. ...

INTERNATIONALE RECHTSHULP

- OLAF - Aangifte - Bijstand in het kader van het gerechtelijk onderzoek - Onafhankelijkheid

De onafhankelijkheid van OLAF geldt zowel voor het Bureau als voor al zijn ambtenaren, ook in het kader van een met toepassing van artikel 1 van de Verordening (EG) Nr. 1073/1999 verrichte opdracht tot gerechtelijke bijstand; de aangifte door OLAF van feiten van corruptie belet niet dat zijn ambtenaren bijstand verlenen in het kader van het gerechtelijk onderzoek, omdat het onafhankelijk statuut van OLAF wordt gewaarborgd door artikel 12.3 van die Verordening volgens hetwelk alle handelingen die verband houden met een onderzoek, op onafhankelijke wijze zijn gesteld.

14 september 2016

P.2015.1357.F

AC nr. ...

- Gemeenschappelijk onderzoeksteam - Vertegenwoordigers van derde landen, van Eurojust, van Europol of van OLAF

Krachtens artikel 9, § 3, wet van 9 december 2004 betreffende de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken kan, in de schriftelijke overeenkomst tot oprichting van een gemeenschappelijk onderzoeksteam, worden overeengekomen dat vertegenwoordigers van derde landen, van Eurojust, van Europol of van OLAF als deskundigen deel uitmaken van deze onderzoeksteams, dat zij aanwezig mogen zijn bij handelingen van opsporing of van gerechtelijk onderzoek, mits instemming van de in § 1 bedoelde magistraat en dat zij zelf geen daden van die aard mogen verrichten; uit die bepaling volgt niet dat de daarin bedoelde vertegenwoordigers de hoedanigheid van gerechtsdeskundige hebben en zij de eed moeten afleggen die is voorgeschreven in artikel 44, derde lid, Wetboek van Strafvordering.

14 september 2016

P.2015.1357.F

AC nr. ...

INTERNATIONALE VERDRAGEN

- Internationaal verdrag - Verdrag van Brussel van 27 september 1968 - Artikel 8 - Artikel 10 - Benadeelde - Rechtstreekse vordering tegen de verzekeraar - Voorwaarden - Bevoegde rechtbank

De benadeelde kan, krachtens de artikelen 8, eerste lid, en 10, tweede lid, van het Verdrag van Brussel, waarvan de voor de oplossing van het geschil dienstige tekst wordt weergegeven in de artikelen 9, eerste lid, sub b, en 11, tweede lid, van de verordening nr. 44/2001, tegen de verzekeraar een rechtstreekse vordering instellen voor de rechtbank van zijn woonplaats in een verdragsluitende Staat, wanneer een dergelijke rechtstreekse vordering mogelijk is en de verzekeraar zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een verdragsluitende Staat.

- Artt. 8 en 10 Executieverdrag van 27 sept. 1968 tussen de Staten-leden van de EEG betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, goedgekeurd bij de wet van 13 jan. 1971

15 september 2016

C.2015.0280.F

AC nr. ...

JEUGDBESCHERMING

- Onderzoeken betreffende de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij wordt grootgebracht - Aanwending voor het gerecht - Regels betreffende de toelaatbaarheid van het onregelmatig verkregen bewijs - Toepassing

De wet van 24 oktober 2013 had, door de invoering van het nieuwe artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, niet tot gevolg dat de regels voor de mededeling van de stukken bedoeld in artikel 55 Jeugdbeschermingswet, werden gewijzigd; de uit die regels voortvloeiende grenzen voor de aanwending daarvan blijven bijgevolg ongewijzigd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

21 september 2016

P.2015.1123.F

AC nr. ...

- Onderzoeken betreffende de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij wordt grootgebracht - Aanwending voor het gerecht

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

21 september 2016

P.2015.1123.F

AC nr. ...

- Onderzoeken betreffende de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij wordt grootgebracht - Doel

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

21 september 2016

P.2015.1123.F

AC nr. ...

- Onderzoeken betreffende de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij wordt grootgebracht - Aanwending voor het gerecht

De algemene opzet van de Jeugdbeschermingswet en de finaliteit van de onderzoeken die zij toestaat, sluiten uit dat de stukken van de procedures die voor de jeugdrechtbank werden geopend en die betrekking hebben op de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij wordt grootgebracht, in het kader van een strafvervolgning worden aangevoerd, zelfs niet als de overlegging daarvan gevraagd wordt door een beklaagde tot staving van zijn verweer; de aard van die onderzoeken, de inmenging die ze betekenen voor het privé- en familieleven en de vertrouwelijkheid die de wet eraan toekent teneinde de overdracht van een volledig onderzoek te verzekeren aan de opdrachtgevende overheid, houden in dat ze uitsluitend aangewend kunnen worden voor het doel waarvoor ze werden verricht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

21 september 2016

P.2015.1123.F

AC nr. ...

- Onderzoeken betreffende de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij wordt grootgebracht - Aanwending voor het gerecht - Regels betreffende de toelaatbaarheid van het onregelmatig verkregen bewijs - Toepassing

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

21 september 2016

P.2015.1123.F

AC nr. ...

- Onderzoeken betreffende de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij wordt grootgebracht - Doel

Ingevolge de artikelen 50 en 55 Jeugdbeschermingswet hebben de stukken van de procedures die voor de jeugdbrechtbank werden geopend en die betrekking hebben op de persoonlijkheid van de betrokken minderjarige en het milieu waarin hij wordt grootgebracht, enkel tot doel uit te maken wat zijn belang is en welke middelen voor zijn opvoeding of behandeling geschikt zijn (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

21 september 2016

P.2015.1123.F

AC nr. ...

LANDBOUW

- Waals Gewest - Gemeenschappelijk landbouwbeleid - Steun aan de landbouwers - Voorwaarden - Goede landbouw- en milieuconditie - Omschrijving - Bevoegdheid

De uitwerking van de nationale of regionale normen die de minimumeisen inzake goede landbouw- en milieuconditie vaststellen en de tegenstelbaarheid ervan aan de landbouwers vormen een verplichte voorafgaande voorwaarde voor de eenvormigheidscontroles en voor de straffen die de landbouwers in voorkomend geval worden opgelegd (1). (1) Art. 3, verordening (EG) nr. 1782/2003, vóór de wijziging ervan bij verordening (EG) nr. 146/2008 van 14 februari 2008 en vóór de opheffing ervan bij verordening nr. 73/2009 van 19 januari 2009.

- Artt. 3, §§ 1 en 2, en 5, § 1 Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003

6 oktober 2016

C.2016.0008.F

AC nr. ...

- Waals Gewest - Gemeenschappelijk landbouwbeleid - Steun aan de landbouwers - Voorwaarden - Goede landbouw- en milieuconditie - Omschrijving

De uitwerking van de nationale of regionale normen die de minimumeisen inzake goede landbouw- en milieuconditie vaststellen en de tegenstelbaarheid ervan aan de landbouwers vormen een verplichte voorafgaande voorwaarde voor de eenvormigheidscontroles en voor de straffen die de landbouwers in voorkomend geval worden opgelegd (1). (1) Art. 3, verordening (EG) nr. 1782/2003, vóór de wijziging ervan bij verordening (EG) nr. 146/2008 van 14 februari 2008 en vóór de opheffing ervan bij verordening nr. 73/2009 van 19 januari 2009.

- Artt. 3, §§ 1 en 2, en 5, § 1 Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003

6 oktober 2016

C.2016.0008.F

AC nr. ...

LASTGEVING

- Bijzondere lastgeving - Vertegenwoordiging in rechte - Instellen van een rechtsvordering

De vertegenwoordigingsbevoegdheid kan worden verleend voor het instellen van een rechtsvordering in welk geval de vertegenwoordiger, de formele procespartij, een rechtsvordering instelt in naam en voor rekening van de vertegenwoordigde, de materiële procespartij, ter verdediging van de rechten en de belangen van laatstgenoemde (1); een dergelijke vertegenwoordiging onderstelt, benevens het bewijs van de vertegenwoordigingsbevoegdheid, dat uit de gedingleidende akte blijkt dat de formele procespartij optreedt in haar hoedanigheid van vertegenwoordiger en deze akte de identiteit van zowel de vertegenwoordiger als de vertegenwoordigde vermeldt (2). (1) Zie Cass. 26 maart 2002, AR P.02.0038.N, AC 2002, nr. 205; Cass. 21 oktober 2010, AR F.09.0159.F, AC 2010, nr. 625, met concl. van advocaat-generaal A. HENKES. (2) Zie Cass. 21 oktober 2010, AR F.09.0159.F, AC 2010, nr. 625, met concl. van advocaat-generaal A. HENKES.

- Art. 1984 Burgerlijk Wetboek

9 september 2016

C.2016.0100.N

AC nr. ...

LOON

ALGEMEEN

Algemeen - Loonbegrip - Loonbeschermingswet - Sommen betaald door werkgever aan derden

Geldsommen die aan derden worden uitbetaald door de werkgever, wanneer de werknemer aanspraak kan maken op die betaling en hij zijn recht stoelt op de arbeidsovereenkomst, zoals betaalde premies voor een groepsverzekering bestemd om een pensioenfonds te spijzen of voor het facultatieve pensioen georganiseerd door de dienst voor de overzeese sociale zekerheid, maken deel uit van het loon omschreven in artikel 2, eerste lid Loonbeschermingswet (1). (1) Cass 4 februari 2002, AR C.01.0271.N, AC 2002, nr. 78.

12 september 2016

S.2015.0106.N

AC nr. ...

Algemeen - Loonbegrip - Loonbeschermingswet - Bijdragen of premies betaald door de werkgever - Pensioenfonds - Facultatief pensioen

Geldsommen die aan derden worden uitbetaald door de werkgever, wanneer de werknemer aanspraak kan maken op die betaling en hij zijn recht stoelt op de arbeidsovereenkomst, zoals betaalde premies voor een groepsverzekering bestemd om een pensioenfonds te spijzen of voor het facultatieve pensioen georganiseerd door de dienst voor de overzeese sociale zekerheid, maken deel uit van het loon omschreven in artikel 2, eerste lid Loonbeschermingswet (1). (1) Cass 4 februari 2002, AR C.01.0271.N, AC 2002, nr. 78.

12 september 2016

S.2015.0106.N

AC nr. ...

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR)

- Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn - Leefloon - Aanvraag - Verplichting van de sociaal verzekerde - Informatie - Inlichting - Tekortkoming - Draagwijdte

Het nakomen van de verplichting om elke voor het onderzoek van zijn aanvraag nuttige inlichting te verschaffen, is geen voorwaarde waarvan het niet-ervullen de sociaal verzekerde het recht op maatschappelijke integratie zou ontzeggen; die tekortkoming kan evenwel tot gevolg hebben dat niet kan worden nagegaan of de voorwaarden voor het recht vervuld zijn en in dergelijke gevallen kan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat recht weigeren voor het tijdvak waarvoor het niet over de voor het onderzoek van de aanvraag nodige inlichtingen beschikt.

- Art. 19, § 2 Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie
- Art. 11 Wet 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde

5 september 2016

S.2015.0104.F

AC nr. ...

- Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn - Leefloon - Aanvraag - Verplichting van de sociaal verzekerde - Informatie - Inlichting - Tekortkoming - Weigering - Betwisting - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter

Wanneer de sociaal verzekerde de weigering van het recht op maatschappelijke integratie betwist voor de arbeidsrechtbank, ontstaat tussen hem en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een betwisting omtrent het recht op maatschappelijke integratie vanaf de datum waarop hij het voordeel ervan aanvraagt; de artikelen 11, tweede lid, van het Handvest van de sociaal verzekerde en 19, § 2, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie zijn enkel van toepassing op de administratieve fase van de procedure tot toekenning van het recht op maatschappelijke integratie en doen geen afbreuk aan de regels betreffende de overlegging van de bewijzen in de gerechtelijke procedure.

- Art. 19, § 2 Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie
- Art. 11 Wet 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde

5 september 2016

S.2015.0104.F

AC nr. ...

MENSENHANDEL

- Huisjesmelkers - Verbeurdverklaring van het goed dat tot het plegen van het misdrijf heeft gediend - Schriftelijke vordering van het openbaar ministerie - Artikel 43bis, vijfde en zesde lid, Strafwetboek - Toepassing in de tijd

Het vijfde en zesde lid van artikel 43bis Strafwetboek betreffende de schriftelijke vordering van het openbaar ministerie tot verbeurdverklaring van een onroerend goed werden ingevoerd ingevolge artikel 2 van de wet van 27 november 2013 tot aanvulling van de artikelen 43bis, 382ter en 433novies van het Strafwetboek en van artikel 77sexies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met betrekking tot de bijzondere verbeurdverklaring; krachtens artikel 6, tweede lid, van de wet van 27 november 2013 zijn die bepalingen van toepassing op alle hangende procedures voor de strafgerichten die uitspraak doen over de verbeurdverklaring, waarvan de debatten nog niet gesloten waren op de dag van de inwerkingtreding van het voormelde artikel 6.

- Art. 43bis, vijfde en zesde lid Strafwetboek

21 september 2016

P.2016.0332.F

AC nr. ...

MILIEURECHT

- Administratieve geldboete - Beroep bij de rechterlijke macht - Sanctionerend ambtenaar - Veroordeling tot de rechtsplegingsvergoeding - Wettigheid

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

21 september 2016

P.2016.0147.F

AC nr. ...

- Administratieve geldboete - Beroep bij de rechterlijke macht - Sanctionerend ambtenaar - Veroordeling tot de rechtsplegingsvergoeding - Wettigheid

Het optreden van de sanctionerend ambtenaar in milieuzaken, die een wettelijke opdracht van algemeen belang uitoefent en geen enkel particulier belang nastreeft, kan niet worden gelijkgesteld met het optreden van een burgerlijke partij in de zin van artikel 162bis Wetboek van Strafvordering; hij kan bijgevolg niet worden veroordeeld om de beklaagde de vergoeding te betalen bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

21 september 2016

P.2016.0147.F

AC nr. ...

MISDRIJF

ALLERLEI

Allerlei - Uitlokking

Wanneer het opzet om het misdrijf te plegen is ontstaan buiten enig optreden van de politieambtenaar of van een derde handelend op het uitdrukkelijk verzoek van deze ambtenaar, deze zich heeft beperkt tot het scheppen van de gelegenheid om vrij een strafbaar feit te plegen in zodanige omstandigheden dat hij de uitvoering ervan kan vaststellen en aan de dader ruimte wordt gelaten om vrij met zijn misdadig voornemen te breken, is er geen sprake van provocatie (1). (1) Cass. 04 maart 2014, AR P.14.0333.N, AC 2014, nr. 174.

- Art. 30, tweede lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

6 september 2016

P.2015.0826.N

AC nr. ...

RECHTVAARDIGING EN VERSCHONING

Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging - Wettige verdediging

Er is sprake van wettige verdediging wanneer iemand, die niet in de mogelijkheid verkeert om een ernstige en ogenblikkelijke aanranding tegen zijn persoon of tegen een derde af te weren, anders dan door het misdrijf te plegen, zich op evenredige wijze tegen die onrechtmatige aanval verweert (1). (1) Cass. 19 april 2006, AR P.06.0018.F, AC 2006, nr. 221.

- Art. 416 Strafwetboek

5 oktober 2016

P.2016.0698.F

AC nr. ...

Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging - Wettige verdediging - Subsidiariteitsvereiste

Het staat aan de rechter om met name na te gaan of het voor de persoon die beweert in staat van wettige verdediging te hebben gehandeld onmogelijk was het ogenblikkelijke en dreigende kwaad waarop hij zich beroept, af te weren, anders dan door het misdrijf te plegen; die subsidiariteitsvoorwaarde kan worden nagegaan door rekening te houden met de reacties die de aangerande persoon redelijkerwijs kon en moest hebben.

- Art. 416 Strafwetboek

5 oktober 2016

P.2016.0698.F

AC nr. ...

NATIONALITEIT

- Vraag of een persoon de nationaliteit van een staat bezit - Toepasselijke wet

Iedere vraag of een persoon de nationaliteit van een Staat bezit, moet worden beantwoord overeenkomstig de wetgeving van deze Staat (1). (1) Art. 2, Verdrag Den Haag 12 april 1930 betreffende de wetsconflicten inzake nationaliteit, goedgekeurd bij Wet 20 januari 1939; bepaling thans overgenomen in artikel 3, § 1, Wetboek IPR.

- Art. 2 Verdrag van 's Gravenhage

9 september 2016

C.2015.0359.N

AC nr. ...

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER

- Strafzaken - Bewijsvoering - Onregelmatig verkregen bewijselement - Toelaatbaarheid - Niet-naleving vormvoorwaarde - Voorwaarde niet voorgeschreven op straffe van nietigheid - Gevolg - Taak van de rechter

Uit artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering volgt dat wanneer de niet nageleefde vormvoorwaarde niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven, de begane onregelmatigheid niet noodzakelijk leidt tot bewijsuitsluiting, maar de rechter concreet moet nagaan of zij de betrouwbaarheid van het bewijs aantast of het gebruik van dat bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces, wat hij op grond van de gegevens van de zaak onaantastbaar beoordeelt.

6 september 2016

P.2015.1105.N

AC nr. ...

- Strafzaken - Overschrijding van de redelijke termijn - Geen impact op de bewijslevering - Passend herstel - Beoordeling - Criteria

De rechter die oordeelt dat de redelijke termijn is overschreden zonder dat dit een impact heeft gehad op de bewijslevering, oordeelt onaantastbaar over het passende herstel; bij het bepalen van de omvang van dat herstel dient de rechter weliswaar rekening te houden met de ernst van de overschrijding van de redelijke termijn en het hierdoor aan de dader veroorzaakte nadeel, maar geen enkele verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling verbiedt hem daarbij ook andere elementen te betrekken zoals de ernst en de hoeveelheid van de bewezen verklaarde feiten en de persoonlijkheid van de dader.

- Art. 13 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

6 september 2016

P.2015.0826.N

AC nr. ...

- Gebruik van valse stukken

De feitenrechter oordeelt onaantastbaar of de materiële gedraging die de beklaagde ten laste wordt gelegd, gebruik van valse stukken uitmaakt. Het Hof kan alleen toetsen of de rechter bij zijn beoordeling de gewone betekenis van het woord niet miskent (1). (1) Cass. 13 mei 2008, AR P.08.0167.N, AC 2008, nr. 287; zie S. VAN DYCK, Valsheid in geschriften en gebruik van valse geschriften, Intersentia, Antwerpen, 2007, nr. 333 tot 338.

- Art. 197 Strafwetboek

28 september 2016

P.2016.0491.F

AC nr. ...

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN

GERECHTELIJK ONDERZOEK

Gerechtigd onderzoek - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Beschikking tot verwijzing - Dermate zware onregelmatigheid dat de akte als onbestaande moet worden beschouwd

Wanneer de beschikking tot verwijzing van de inverdenkinggestelde door een dermate zware onregelmatigheid is aangetast dat de akte als onbestaand moet worden beschouwd, dient de vonnisrechter dit vast te stellen en daaruit te besluiten dat de zaak niet bij hem aanhangig is gemaakt (1). (1) J. de Codt, Des nullités de l'instruction et du jugement, Brussel, Larcier, 2006, p. 168.

21 september 2016

P.2016.0718.F

AC nr. ...

Gerechtigd onderzoek - Onderzoeksverrichtingen - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Duidelijkheid - Beoordeling door de rechter

De rechter vermag de vereiste duidelijkheid van het huiszoekingsbevel, zowel voor de uitvoerder ervan als voor de diegene waar de huiszoeking wordt uitgevoerd, afleiden uit omstandigheden die de uitvoering zelf van de huiszoeking betreffen of die ertoe aanleiding hebben gegeven.

4 oktober 2016

P.2015.0866.N

AC nr. ...

Gerechtigd onderzoek - Onderzoeksverrichtingen - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Vereiste vermeldingen - Plaats van de huiszoeking - Vermelding van een onjuist huisnummer

Het huiszoekingsbevel moet duidelijk de woning aanwijzen die door de maatregel is bedoeld en moet bijgevolg de vermeldingen bevatten die de uitvoerende opsporingsambtenaar toelaat zonder risico op vergissing de bedoelde woning te vinden; uit het enkele feit dat in een huiszoekingsbevel een onjuist huisnummer is vermeld, volgt niet dat dit bevel en de uitgevoerde huiszoeking onregelmatig zijn, voor zover blijkt dat de huiszoeking wel degelijk werd uitgevoerd in de woning die door het bevel werd beoogd (1). (1) 1 Zie: Cass. 24 december 2008, AR P.08.1839.F, AC 2008, nr. 754

- Art. 89bis Wetboek van Strafvordering

4 oktober 2016

P.2015.0866.N

AC nr. ...

Gerechtigd onderzoek - Onderzoeksverrichtingen - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Uitvoering - Delegatie - Officier van gerechtelijke politie - Vereiste gegevens - Doel

De officier van gerechtelijke politie die met de uitvoering van het huiszoekingsbevel is belast, moet over de nodige gegevens beschikken die hem moeten toelaten te weten over welk misdrijf het onderzoek wordt gevoerd en welke nuttige opsporingen en inbeslagnemingen hij daartoe kan verrichten zonder de grenzen van het gerechtelijk onderzoek en van zijn opdracht te buiten te gaan; die vermeldingen moeten ook diegene bij wie de huiszoeking wordt uitgevoerd voldoende informatie aanreiken over de telastleggingen die aan de oorsprong van de actie liggen, zodat hij de wettigheid ervan kan nagaan en in staat is om elk misbruik bij het uitvoeren van de huiszoeking vast te stellen, te voorkomen of te onthullen (1). (1) Zie: Cass. 26 maart 2002, AR P.01.1642.N, AC 2002, nr. 204.

- Art. 89bis Wetboek van Strafvordering

4 oktober 2016

P.2015.0866.N

AC nr. ...

Gerechtigd onderzoek - Onderzoeksverrichtingen - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking -

Motiveringsvereisten

Een bevel tot huiszoeking moet met redenen omkleed zijn; die vereiste is vervuld door de vermelding van het misdrijf dat men op het oog heeft, alsook van de plaats en het voorwerp van de huiszoeking zonder dat noodzakelijk is om in het huiszoekingsbevel een gedetailleerde weergave van de feiten op te geven of de op te sporen zaken in detail te beschrijven (1). (1) Zie: Cass. 11 januari 2006, AR P.05.1371.F, AC 2006, nr. 29.

- Art. 89bis Wetboek van Strafvordering

4 oktober 2016

P.2015.0866.N

AC nr. ...

Gerechtigd onderzoek - Regeling van de rechtspleging - Burgerlijke partij vordert dat de verdachte wordt verwezen - Geen inverdenkingstelling door het openbaar ministerie of door de onderzoeksrechter

Bij gebrek aan inverdenkingstelling door het openbaar ministerie of de onderzoeksrechter kan de raadkamer, bij de regeling van de rechtspleging, geen uitspraak doen over het bestaan van bezwaren tegen een verdachte en aldus is de burgerlijke partij niet bij machte om diens verwijzing te vorderen wegens telastleggingen die niet tegen hem zijn gericht.

21 september 2016

P.2016.0718.F

AC nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

- Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Vrijheidsberovende maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Cassatieberoep - Vorm van het cassatieberoep - Ondertekening door een advocaat die houder is van een getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures

Het cassatieberoep van de vreemdeling tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het beroep bij de rechterlijke macht zoals bepaald in de artikelen 71 tot 74 Vreemdelingenwet, moet worden ingesteld door een advocaat die houder is van het getuigschrift bedoeld in artikel 425, § 1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Cass. 5 april 2016, AR P.16.0334.N, AC 2016, nr.

7 september 2016

P.2016.0926.F

AC nr. ...

- Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Vrijheidsberovende maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Cassatieberoep - Toepasselijke bepalingen

De Vreemdelingenwet maakt geen melding van het cassatieberoep, zodat het cassatieberoep gericht tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het beroep bij de rechterlijke macht zoals bepaald in de artikelen 71 tot 74 van die wet, nog steeds door het Wetboek van Strafvordering wordt geregeld (1). (1) Cass. 23 juni 2009, AR P.09.0844.N, AC 2009, nr. 434.

7 september 2016

P.2016.0926.F

AC nr. ...

- Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Toezicht op de wettigheid van de maatregel - Onderzoek van het subsidiariteitsbeginsel en van het risico op onderduiken

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat een bevel om het grondgebied te verlaten verkeerdelijk in de administratieve beslissing werd vermeld, aangezien het door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nietig werd verklaard, kan zij naar recht beslissen dat, uit de aldus verbeterde redenen van de beslissing die zich in hoofdzaak beperken tot de loutere vaststellingen dat de vreemdeling geen reistitel heeft en geen gevolg heeft gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten, niet kon worden afgeleid dat de voorwaarden vastgelegd in artikel 7, derde lid, Vreemdelingenwet verenigd waren (1). (1) Zie Cass. 17 december 2014, AR P.14.1810.F, AC 2014, nr. 802.

7 september 2016

P.2016.0913.F

AC nr. ...

- Kamer van inbeschuldigingstelling - Uitlevering - Internationaal aanhoudingsbevel - Uitvoerbaarverklaring - Advocaat die geen houder is van het getuigschrift van de opleiding in cassatieprocedures - Ontvankelijkheid

De Uitleveringswet 1874 maakt geen melding van het cassatieberoep, dat ter zake geregeld blijft door het Wetboek van Strafvordering; daaruit volgt dat het cassatieberoep dat gericht is tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de beslissing van de raadkamer tot uitvoerbaarverklaring bevestigt, moet worden ingesteld door een advocaat die houder is van het in artikel 425, § 1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde getuigschrift (1). (1) Zie Cass. 7 juni 2016, AR P.16.0520.N, AC 2016, nr. ... (dat de niet-ontvankelijkheid vaststelt van het cassatieberoep dat, gericht tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de beschikking tot uitvoerbaarverklaring van de raadkamer bevestigt, niet door een advocaat op de griffie van het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen, werd ingesteld).

28 september 2016

P.2016.0938.F

AC nr. ...

- Voorlopige hechtenis - Handhaving - Eerste beslissing - Wettigheid van het bevel tot aanhouding - Foutieve redenen - Opdracht van het onderzoeksgerecht - Toezicht

De onderzoeksgerechten die de wettigheid van het bevel tot aanhouding moeten nagaan, zijn bevoegd om de redenen ervan te verbeteren, hetzij door een foutieve reden door een juiste reden te vervangen, hetzij door de eventuele vergissingen in dat bevel te verbeteren, voor zover ze geen onherstelbaar gebrek opleveren (1). (1) Zie Cass. 5 november 1997, AR P.97.1344.F, Pas. 1997, nr. 453 en Cass. 21 januari 2004, AR P.04.0069.F, AC 2004, nr. 36, met concl. advocaat-generaal J. Spreutels.

- Art. 21 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

19 oktober 2016

P.2016.0999.F

AC nr. ...

- Raadkamer - Beschikking van buitenvervolginstelling van alle inverdenkinggestelden - Veroordeling van de burgerlijke partij tot alle kosten van de strafvordering - Hoger beroep van de burgerlijke partij beperkt tot één inverdenkinggestelde - Rechtsmacht van de kamer van inbeschuldigingstelling

Indien een burgerlijke partij hoger beroep instelt tegen een beschikking van de raadkamer die de buitenvervolginstelling heeft bevolen van alle inverdenkinggestelden met de veroordeling van de burgerlijke partij tot alle kosten van de strafvordering en dit hoger beroep is beperkt tot de beslissing van buitenvervolginstelling van één van de inverdenkinggestelden, heeft de kamer van inbeschuldigingstelling te oordelen over de beslissing van buitenvervolginstelling van die ene inverdenkinggestelde met inbegrip van de veroordeling van de burgerlijke partij tot de kosten in de mate dat die verband houden met de lastens die ene inverdenkinggestelde aanhangige strafvordering.

ONDERZOEKSRECHTER

- Onderzoeksverrichtingen - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Vereiste vermeldingen - Plaats van de huiszoeking - Vermelding van een onjuist huisnummer

Het huiszoekingsbevel moet duidelijk de woning aanwijzen die door de maatregel is bedoeld en moet bijgevolg de vermeldingen bevatten die de uitvoerende opsporingsambtenaar toelaat zonder risico op vergissing de bedoelde woning te vinden; uit het enkele feit dat in een huiszoekingsbevel een onjuist huisnummer is vermeld, volgt niet dat dit bevel en de uitgevoerde huiszoeking onregelmatig zijn, voor zover blijkt dat de huiszoeking wel degelijk werd uitgevoerd in de woning die door het bevel werd beoogd (1). (1) Zie: Cass. 24 december 2008, AR P.08.1839.F, AC 2008, nr. 754

- Art. 89bis Wetboek van Strafvordering

4 oktober 2016

P.2015.0866.N

AC nr. ...

- Onderzoeksverrichtingen - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Uitvoering - Delegatie - Officier van gerechtelijke politie - Vereiste gegevens - Doel

De officier van gerechtelijke politie die met de uitvoering van het huiszoekingsbevel is belast, moet over de nodige gegevens beschikken die hem moeten toelaten te weten over welk misdrijf het onderzoek wordt gevoerd en welke nuttige opsporingen en inbeslagnemingen hij daartoe kan verrichten zonder de grenzen van het gerechtelijk onderzoek en van zijn opdracht te buiten te gaan; die vermeldingen moeten ook diegene bij wie de huiszoeking wordt uitgevoerd voldoende informatie aanreiken over de telastleggingen die aan de oorsprong van de actie liggen, zodat hij de wettigheid ervan kan nagaan en in staat is om elk misbruik bij het uitvoeren van de huiszoeking vast te stellen, te voorkomen of te onthullen (1). (1) Zie: Cass. 26 maart 2002, AR P.01.1642.N, AC 2002, nr. 204.

- Art. 89bis Wetboek van Strafvordering

4 oktober 2016

P.2015.0866.N

AC nr. ...

- Onderzoeksverrichtingen - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Motiveringsvereisten

Een bevel tot huiszoeking moet met redenen omkleed zijn; die vereiste is vervuld door de vermelding van het misdrijf dat men op het oog heeft, alsook van de plaats en het voorwerp van de huiszoeking zonder dat noodzakelijk is om in het huiszoekingsbevel een gedetailleerde weergave van de feiten op te geven of de op te sporen zaken in detail te beschrijven (1). (1) Zie: Cass. 11 januari 2006, AR P.05.1371.F, AC 2006, nr. 29.

- Art. 89bis Wetboek van Strafvordering

4 oktober 2016

P.2015.0866.N

AC nr. ...

ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL)

- Pauliaanse vordering - Schuldeiser - Vorderingen tegen de schuldenaar en tegen de derde - Onderscheiden beslissingen - Gezamenlijke tenuitvoerlegging

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

14 oktober 2016

F.2015.0002.N

AC nr. ...

- Pauliaanse vordering - Schuldeiser - Vorderingen tegen de schuldenaar en tegen de derde - Onderscheiden beslissingen - Gezamenlijke tenuitvoerlegging

De gezamenlijke tenuitvoerlegging van de beslissing die op vordering van de schuldeiser tegen de derde de overdracht aan de derde van een vermogensbestanddeel van de schuldenaar niet tegenwerpeijk verklaart, en van de beslissing op de vordering van de schuldeiser tegen de schuldenaar zelf, is in beginsel niet materieel onmogelijk zodat het geschil over deze vorderingen niet onsplitsbaar is (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1167 Burgerlijk Wetboek

- Art. 31 Gerechtelijk Wetboek

14 oktober 2016

F.2015.0002.N

AC nr. ...

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE

- Onteigeningsvergoeding - Belasting - Onteigening - Oorzakelijk verband

De verschuldigde belasting op de onteigeningsvergoeding staat in oorzakelijk verband met de onteigening (1). (1) Cass. 29 oktober 2009, AR C.08.0436.N, AC 2009, nr. 626.

13 oktober 2016

C.2014.0580.F

AC nr. ...

- Billijke onteigeningsvergoeding

Om billijk te zijn, moet de onteigeningsvergoeding even groot zijn als het bedrag dat betaald moet worden om een onroerend goed te kopen van dezelfde waarde als het goed waarvan de onteigening werd ontzet (1). (1) Cass. 29 oktober 2009, AR C.08.0436.N, AC 2009, nr. 626.

13 oktober 2016

C.2014.0580.F

AC nr. ...

OPENBARE ORDE

- Uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen zijn geen wetsbepalingen van openbare orde of van dwingend recht.

- Artt. 2 en 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

6 oktober 2016

C.2014.0385.F

AC nr. ...

OVEREENKOMST

BESTANDELEN

Bestanddelen - Voorwerp - Verwerven van goederen of rechten - Door twee of meer partijen - Beding van aanwas - Vervalbeding of ontbindende voorwaarde - Einde van samenwoning - Potestatief element

Een overeenkomst waarbij twee of meer partijen bepaalde goederen of rechten verwerven onder het beding dat de langstlevende eigenaar of houder wordt van het geheel der goederen of rechten, heeft geen eventuele rechten tot voorwerp en valt bijgevolg niet onder het verbod van 1130, tweede lid, Burgerlijk Wetboek; dit is evenmin het geval wanneer een dergelijk beding van aanwas een vervalbeding of een ontbindende voorwaarde bevat voor het geval dat aan de samenwoning van de partijen een einde komt, aangezien de partijen tijdens de duur van het samenwonen definitief verbonden zijn; de louter omstandigheid dat het beding aldus een potestatief element bevat, heeft niet tot gevolg dat het onder het verbod van artikel 1130, tweede lid, Burgerlijk Wetboek valt; voormelde bedingen zijn te aanzien als ontbindende voorwaarden en vallen evenmin onder het verbod bedoeld in artikel 1174 Burgerlijk Wetboek.

- Artt. 791, 1130, tweede lid, 1174 en 1600 Burgerlijk Wetboek

21 oktober 2016

C.2015.0457.N

AC nr. ...

Bestanddelen - Voorwerp - Verwerven van goederen of rechten - Door twee of meer partijen - Beding van aanwas - Aard

Een overeenkomst waarbij twee of meer partijen bepaalde goederen of rechten verwerven onder het beding dat de langstlevende eigenaar of houder wordt van het geheel der goederen of rechten, heeft geen eventuele rechten tot voorwerp en valt bijgevolg niet onder het verbod van 1130, tweede lid, Burgerlijk Wetboek; dit is evenmin het geval wanneer een dergelijk beding van aanwas een vervalbeding of een ontbindende voorwaarde bevat voor het geval dat aan de samenwoning van de partijen een einde komt, aangezien de partijen tijdens de duur van het samenwonen definitief verbonden zijn; de louter omstandigheid dat het beding aldus een potestatief element bevat, heeft niet tot gevolg dat het onder het verbod van artikel 1130, tweede lid, Burgerlijk Wetboek valt; voormelde bedingen zijn te aanzien als ontbindende voorwaarden en vallen evenmin onder het verbod bedoeld in artikel 1174 Burgerlijk Wetboek.

- Artt. 791, 1130, tweede lid, 1174 en 1600 Burgerlijk Wetboek

21 oktober 2016

C.2015.0457.N

AC nr. ...

VERBINDENDE KRACHT (NIET-UITVOERING)

Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Indeplaatsstelling - Gedeeltelijke betaling door een borg - Gevolgen voor het recht van voorrang van de schuldeiser

Het recht van voorrang van de schuldeiser blijft bestaan zolang zijn schuldvordering op de hoofdschuldenaar niet geheel is betaald.

- Art. 1252 Burgerlijk Wetboek

20 oktober 2016

C.2015.0401.F

AC nr. ...

Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Rechtspersoon - Verbintenissen - Niet-uitvoering - Uitvoering enkel toegelaten door natuurlijk persoon - Gevolg - Schade - Vergoedingsplicht

Het enkele feit dat een rechtspersoon bij een overeenkomst de door haar opgenomen verbintenissen niet vermocht uit te voeren, omdat die verbintenissen die zij aanging enkel, krachtens een regel van openbare orde, door een natuurlijk persoon mochten worden uitgevoerd, ontslaat haar niet van haar gehoudenheid tot het vergoeden van de schade die door de slechte uitvoering van die overeenkomst is ontstaan (1). (1) Het OM concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep; het was van mening dat het derde middel feitelijke grondslag miste. Het OM stelde hierbij dat de appelrechters oordeelden dat voorafgaand aan de wetwijziging van de wet van 20 februari 1939 bij de wet van 15 februari 2006 alleen de architect zelf en niet de architectenvereniging aansprakelijk kan worden gesteld voor eventuele professionele fouten, niet louter omwille van het feit dat het beroep van architect alleen door een fysieke persoon kon worden uitgeoefend, maar ook op de gronden dat artikel 2 § 2 en de reglementering van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect van openbare orde is zodat daarvan niet kon worden afgeweken, en dat de burgerlijke vereniging slechts als administratief vehikel optrad dat zelf geen professionele fouten kon begaan en alleen de architect persoonlijk aansprakelijk is voor professionele fouten in de uitvoering van de overeenkomst. Het middel ging dus volgens het OM uit van een onvolledige lezing van het bestreden arrest.

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

9 september 2016

C.2014.0347.N

AC nr. ...

Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Indeplaatsstelling - Gedeeltelijke betaling door een borg - Recht van voorrang van de schuldeiser - Verjaring van het recht van de schuldeiser op het onbetaalde gedeelte van zijn schuldvordering - Verval van het recht om tegen de borg op te treden

Wanneer een borg zijn schuld jegens de schuldeiser slechts gedeeltelijk betaalt, hebben noch de verjaring van het recht van de schuldeiser op het onbetaalde gedeelte van die schuldvordering noch het verval van zijn recht om tegen de borg op te treden wegens niet-aangifte van zijn schuldvordering, overeenkomstig artikel 53 van de Franse wet van 25 januari 1985 "relative au redressement et à la liquidation judiciaire des entreprises", een weerslag op het recht van voorrang van de schuldeiser, wiens schuldvordering niet geheel is betaald, op zijn hoofdschuldenaar.

- Art. 1252 Burgerlijk Wetboek

20 oktober 2016

C.2015.0401.F

AC nr. ...

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN)

- Uitvoering - Wijzigingen van de contractuele voorwaarden - Toepassingsgebied

Artikel 16, § 2, 1° van de algemene aannemingsvoorwaarden voor de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en voor de concessies voor openbare werken is niet van toepassing wanneer de omstandigheden, die de aannemer bij het indienen van de offerte of de gunning van de opdracht redelijkerwijs niet kon voorzien, toe te rekenen zijn aan het feit van een derde die de aannemer kan identificeren en op wie hij de schadeverwekkende gevolgen van dat feit kan verhalen.

- Art. 16, § 2, 1°, bijlage bij het Algemene aannemingsvoorwaarden voor de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en voor de concessies voor openbare werken

22 september 2016

C.2015.0154.F

AC nr. ...

POLITIE

- Politionele uitlokking

Wanneer het opzet om het misdrijf te plegen is ontstaan buiten enig optreden van de politieambtenaar of van een derde handelend op het uitdrukkelijk verzoek van deze ambtenaar, deze zich heeft beperkt tot het scheppen van de gelegenheid om vrij een strafbaar feit te plegen in zodanige omstandigheden dat hij de uitvoering ervan kan vaststellen en aan de dader ruimte wordt gelaten om vrij met zijn misdadig voornemen te breken, is er geen sprake van provocatie (1). (1) Cass. 04 maart 2014, AR P.14.0333.N, AC 2014, nr. 174.

- Art. 30, tweede lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

6 september 2016

P.2015.0826.N

AC nr. ...

PREJUDICIEEL GESCHIL

- Grondwettelijk Hof - Verplichting om een prejudiciële vraag te stellen - Grondwettelijk Hof heeft reeds uitspraak gedaan over een vraag met een identiek onderwerp

Met toepassing van artikel 26, § 2, tweede lid, 2°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof is een rechtscollege niet gehouden een prejudiciële vraag te stellen wanneer het Grondwettelijk Hof reeds uitspraak heeft gedaan op een vraag of een beroep met een identiek onderwerp (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

19 oktober 2016

P.2016.0837.F

AC nr. ...

- Grondwettelijk Hof - Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Vrijheidsberovende maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Eerbiediging artikel 5.3 EVRM

Artikel 5.3 EVRM, dat bepaalt dat eenieder die is gearresteerd of gedetineerd, overeenkomstig paragraaf 1, f van dat artikel, het recht heeft om binnen een redelijke termijn te worden berecht of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld, heeft rechtstreekse werking in de nationale rechtsorde en voorrang boven de regel van artikel 26, § 2, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof; zo er in het kader van een beroep bij de rechterlijke macht, zoals bepaald in de artikelen 71 tot 74 Vreemdelingenwet, een prejudiciële vraag zou worden gesteld aan het Grondwettelijk Hof, dreigt het recht van de van zijn vrijheid beroofde vreemdeling dat zijn zaak binnen een redelijke termijn wordt gehoord, gewaarborgd door artikel 5.3 EVRM, in het gedrang te komen (1). (1) Cass. 26 oktober 2011, AR P.11.1636.F arrest niet uitgegeven; zie ook Cass. 30 april 2008, AR P.08.0596.F, AC 2008, nr. 263; Cass. 30 november 2010, AR P.10.1735.N, AC 2010, nr. 704.

7 september 2016

P.2016.0926.F

AC nr. ...

- Grondwettelijk Hof - Verplichting om een prejudiciële vraag te stellen - Grondwettelijk Hof heeft reeds uitspraak gedaan over een vraag met een identiek onderwerp

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

19 oktober 2016

P.2016.0837.F

AC nr. ...

RAAD VAN STATE

- Beroep tot nietigverklaring - Vordering tot tussenkomst - Vordering tot herstel van schade

Uit de samenhang van artikel 21bis, eerste lid en artikel 21bis, tweede lid, Raad van State-wet volgt dat een verzoek tot tussenkomst in een vernietigingsprocedure voor de Raad van State de verjaring stuit van de vordering tot herstel van de schade veroorzaakt door de bestreden administratieve handeling, voor zover dat verzoek strekt tot ondersteuning van het beroep tot nietigverklaring van deze handeling (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 21bis, eerste en tweede lid Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 januari 1973

2 september 2016

F.2014.0019.N

AC nr. ...

- Beroep tot nietigverklaring - Vordering tot tussenkomst - Vordering tot herstel van schade

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016

F.2014.0019.N

AC nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING

STRAFZAKEN

Strafzaken - Douane en accijnzen - Misdrijven, fraudes of overtredingen - Vaststelling bij proces-verbaal - Recht van verdediging van de personen die het voorwerp ervan uitmaken - Vrijwaring

Het recht van verdediging van de personen die het voorwerp uitmaken van het proces-verbaal bedoeld in artikel 267 AWDA wordt afdoende gewaarborgd door de mogelijkheid om inzage te nemen van het proces-verbaal of door het hen toesturen van dit proces-verbaal en door de rechten op inzage en verweer die zij voor de strafrechter kunnen uitoefenen.

4 oktober 2016

P.2014.1881.N

AC nr. ...

Strafzaken - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Beslissing over de grond van de zaak - Uitleg van een term gevonden op internet, waarover geen tegenspraak is gevoerd

Uit de vermelding, in de beslissing over de grond van de zaak, van een uitleg van een medische term afkomstig uit de medische literatuur die op internet kan worden geraadpleegd, vermelding waarbij de rechter zich beperkt tot het verduidelijken van die door de deskundigen gebruikte term en het niet heeft over het bestaan van het door hen vastgestelde trauma, kan niet worden afgeleid dat die rechter zijn overtuiging zou hebben gegrond op een gegeven van het dossier waarover de partijen niet vrij tegenspraak hebben kunnen voeren (1). (1) Zie Cass. 18 december 2013, AR P.13.0708.F, AC 2013, nr. 693 (7de middel).

9 november 2016

P.2016.0980.F

AC nr. ...

Strafzaken - Dagvaarding betekend in het buitenland - Reden en aard van de beschuldiging niet in een taal die de beklagde verstaat - Gevolg - Taak van de rechter

Uit de loutere omstandigheid dat een in het buitenland betekende dagvaarding is opgesteld in een taal die de beklagde niet zou begrijpen en die beklagde daardoor niet overeenkomstig artikel 6.3.a EVRM onverwijld op de hoogte zou zijn gesteld van de reden en de aard van de tegen hem ingebrachte beschuldiging in een taal die hij verstaat, volgt niet dat daardoor zijn recht van verdediging en zijn recht op een eerlijk proces automatisch zijn miskend; het staat aan de rechter te oordelen of deze rechten niet op een andere wijze werden gewaarborgd of een miskening ervan niet werd geredimeerd.

4 oktober 2016

P.2014.1881.N

AC nr. ...

Strafzaken - Recht om te worden gehoord - Algemeen rechtsbeginsel

Er bestaat geen algemeen beginsel zoals het recht om te worden gehoord, dat onderscheiden zou zijn van het algemeen rechtsbeginsel van eerbiediging van het recht van verdediging.

21 september 2016

P.2016.0939.F

AC nr. ...

RECHTBANKEN**BURGERLIJKE ZAKEN*****Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn - Leefloon - Aanvraag - Verplichting van de sociaal verzekerde - Informatie - Inlichting - Tekortkoming - Weigering - Betwisting - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter***

Wanneer de sociaal verzekerde de weigering van het recht op maatschappelijke integratie betwist voor de arbeidsrechtbank, ontstaat tussen hem en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een betwisting omtrent het recht op maatschappelijke integratie vanaf de datum waarop hij het voordeel ervan aanvraagt; de artikelen 11, tweede lid, van het Handvest van de sociaal verzekerde en 19, § 2, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie zijn enkel van toepassing op de administratieve fase van de procedure tot toekenning van het recht op maatschappelijke integratie en doen geen afbreuk aan de regels betreffende de overlegging van de bewijzen in de gerechtelijke procedure.

- Art. 19 Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie

- Art. 11 Wet 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde

5 september 2016

S.2015.0104.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN***Strafzaken - Strafvordering - Aanhangigmaking van de zaak bij de feitenrechter - Verwijzingsbeschikking van de raadkamer - Dermate zware onregelmatigheid dat de akte als onbestaande moet worden beschouwd***

Wanneer de beschikking tot verwijzing van de inverdenkinggestelde door een dermate zware onregelmatigheid is aangetast dat de akte als onbestaand moet worden beschouwd, dient de vonnisrechter dit vast te stellen en daaruit te besluiten dat de zaak niet bij hem aanhangig is gemaakt (1). (1) J. de Codt, Des nullités de l'instruction et du jugement, Brussel, Larcier, 2006, p. 168.

21 september 2016

P.2016.0718.F

AC nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS**INTERNATIONAAL VERDRAG BURGERRECHTEN EN POLITIEKE RECHTEN*****International verdrag burgerrechten en politieke recht - Strafrecht - Wettelijk verbod - Geen strafbepaling tussen datum overtreding en datum vonnis***

Artikel 15.1 IVBPR en artikel 2, tweede lid, Strafwetboek hebben onder meer tot gevolg dat degene die een wettelijk verbod overtreedt waarop geen straf is gesteld op enig moment tussen de datum van het begaan van de overtreding en de datum van het vonnis, in de regel niet kan worden gestraft, ook al was deze overtreding op die beide data wel strafbaar; evenwel kan de beklaagde enkel retroactief aanspraak maken op het gunstiger regime van de tussenliggende wet, wanneer uit de tijdelijk gewijzigde regeling blijkt dat zij het resultaat is van een gewijzigd inzicht van de wetgever over de strafwaardigheid van de overtreding (1). (1) Cass. 10 december 2013, AR P.13.0691.N, AC 2013, nr. 669.

- Art. 2, tweede lid Grondwet 1994

- Art. 15.1 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966

6 september 2016

P.2015.0826.N

AC nr. ...

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 18.3 - Vrijheid van eredienst - Beperking - Godsdienstbeleving - Strafbaarstelling van bepaalde gedragingen

Noch artikel 9.2 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, noch artikel 18.3 IVBPR, noch artikel 19 Grondwet, houden een verbod in om de vrijheid van eredienst te beperken door gedragingen die verband houden met het belijden van die eredienst, te onderwerpen aan de toepassing van strafbepalingen, in zoverre de beperkende maatregelen evenredig zijn met het nagestreefde doel zoals in die artikelen bepaald.

6 september 2016

P.2015.0614.N

AC nr. ...

VERDRAG RECHTEN VAN DE MENS

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Voorlopige hechtenis - Bevel tot aanhouding - Voorafgaande ondervraging door de onderzoeksrechter - Eerbiediging van het vermoeden van onschuld - Verplichting

Naar aanleiding van de ondervraging die aan de afgifte van een bevel tot aanhouding voorafgaat, mag de onderzoeksrechter op geen enkele wijze laten blijken dat hij overtuigd is van de schuld van de in verdenkinggestelde, zelfs niet wanneer deze bekend.

- Art. 16, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 6.2 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

19 oktober 2016

P.2016.0999.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Overschrijding - Motivering - Gedrag van de beklaagde - Rechtsmiddelen die voortloeien uit de wettige uitoefening van het recht van verdediging

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

28 september 2016

P.2016.0307.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Gerecht dat uitspraak doet over verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Toepasselijkheid

Artikel 6 EVRM is niet van toepassing voor de rechter die geen uitspraak doet over de gegrondheid van de strafvordering of over de bepaling van burgerlijke rechten of verplichtingen; het gerecht dat uitspraak doet over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling, doet geen uitspraak over de gegrondheid van een strafvordering noch over de bepaling van burgerlijke rechten of verplichtingen.

11 oktober 2016

P.2016.0976.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Vreemdeling - Vrijheidsberoving met het oog op verwijdering - Wettigheidstoezicht

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

14 september 2016

P.2016.0936.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Vrijheidsberovende maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Eerbiediging van het recht om binnen een redelijke termijn te worden berecht - Toepassing

Artikel 5.3 EVRM, dat bepaalt dat eenieder die is gearresteerd of gedetineerd, overeenkomstig paragraaf 1, f van dat artikel, het recht heeft om binnen een redelijke termijn te worden berecht of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld, heeft rechtstreekse werking in de nationale rechtsorde en voorrang boven de regel van artikel 26, § 2, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof; zo er in het kader van een beroep bij de rechterlijke macht, zoals bepaald in de artikelen 71 tot 74 Vreemdelingenwet, een prejudiciële vraag zou worden gesteld aan het Grondwettelijk Hof, dreigt het recht van de van zijn vrijheid beroofde vreemdeling dat zijn zaak binnen een redelijke termijn wordt gehoord, gewaarborgd door artikel 5.3 EVRM, in het gedrang te komen (1). (1) Cass. 26 oktober 2011, AR P.11.1636.F arrest niet uitgegeven; zie ook Cass. 30 april 2008, AR P.08.0596.F, AC 2008, nr. 263; Cass. 30 november 2010, AR P.10.1735.N, AC 2010, nr. 704.

7 september 2016

P.2016.0926.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Vreemdeling - Vrijheidsberoving met het oog op verwijdering - Wettigheidstoezicht

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

14 september 2016

P.2016.0936.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Artikel 2.1, Protocol nr. 7, EVRM - Recht op rechtspraak in twee instanties - Cassatiemiddel - Nieuw middel

Wanneer het middel, dat schending aanvoert van artikel 2.1 Protocol nr. 7, EVRM, stelt dat de uitvoeringsmodaliteiten van het hoger beroep bepaald in artikel 204 Wetboek van Strafvordering afbreuk doen aan de kern van het recht op rechtspraak in twee instanties, voor het eerst voor het Hof wordt aangevoerd, is het niet ontvankelijk.

19 oktober 2016

P.2016.0883.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Vreemdeling - Vrijheidsberoving met het oog op verwijdering - Wettigheidstoezicht

Het wettigheidstoezicht op de administratieve beslissing van vrijheidsberoving heeft betrekking op de formele geldigheid van de akte, met name op de motivering en de overeenstemming ervan met zowel de internationale rechtsregels met rechtstreekse werking in de nationale rechtsorde als met de Vreemdelingenwet; wanneer de vreemdeling, in het kader van zijn met toepassing van artikel 71 Vreemdelingenwet ingestelde beroep tegen de vrijheidsberovende maatregel, in een schriftelijke conclusie aanvoert dat die maatregel een dergelijke internationale rechtsregel, zoals artikel 8 EVRM betreffende het recht op eerbiediging van zijn privé- en gezinsleven, schendt, moet het onderzoeksgerecht nagaan of die bewering gegrond is en moet het zijn beslissing motiveren; dat onderzoek valt onder het legaliteits- en niet onder het opportuniteitstoezicht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden
- Art. 71 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

14 september 2016

P.2016.0936.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Overschrijding - Motivering - Gedrag van de beklagde - Rechtsmiddelen die voortvloeien uit de wettige uitoefening van het recht van verdediging

Om vast te stellen dat de redelijke termijn om berecht te worden, niet verstreken is, mag de rechter de vertraging van de berechting van de zaak niet toerekenen aan het gedrag van de beklagde, met inbegrip van het hoge aantal door hem ingestelde rechtsmiddelen en procedures in de zaak, zonder tussen de rechtsmiddelen diegene te onderscheiden die voortvloeiden uit de wettige uitoefening van het recht van verdediging (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- Art. 21ter Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

28 september 2016

P.2016.0307.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 13 - Overschrijding van de redelijke termijn - Passend herstel

Geen enkele verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling schrijft voor dat het passende herstel bij het vaststellen van een overschrijding van de redelijke termijn slechts kan bestaan in een eenvoudige schuldigverklaring of een veroordeling tot of beneden de minimumstraf.

- Art. 21ter Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Art. 13 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

6 september 2016

P.2015.0826.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 9 - Vrijheid van eredienst - Beperking - Godsdienstbeleving - Strafbaarstelling van bepaalde gedragingen

Noch artikel 9.2 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, noch artikel 18.3 IVBPR, noch artikel 19 Grondwet, houden een verbod in om de vrijheid van eredienst te beperken door gedragingen die verband houden met het belijden van die eredienst, te onderwerpen aan de toepassing van strafbepalingen, in zoverre de beperkende maatregelen evenredig zijn met het nagestreefde doel zoals in die artikelen bepaald.

6 september 2016

P.2015.0614.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Vreemdeling - Vrijheidsberoving met het oog op verwijdering - Wettigheidstoezicht

Het wettigheidstoezicht op de administratieve beslissing van vrijheidsberoving heeft betrekking op de formele geldigheid van de akte, met name op de motivering en de overeenstemming ervan met zowel de internationale rechtsregels met rechtstreekse werking in de nationale rechtsorde als met de Vreemdelingenwet; wanneer de vreemdeling, in het kader van zijn met toepassing van artikel 71 Vreemdelingenwet ingestelde beroep tegen de vrijheidsberovende maatregel, in een schriftelijke conclusie aanvoert dat die maatregel een dergelijke internationale rechtsregel, zoals artikel 8 EVRM betreffende het recht op eerbiediging van zijn privé- en gezinsleven, schendt, moet het onderzoeksgerecht nagaan of die bewering gegrond is en moet het zijn beslissing motiveren; dat onderzoek valt onder het legaliteits- en niet onder het opportuniteitstoezicht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden
- Art. 71 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

14 september 2016

P.2016.0936.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 13 - Overschrijding van de redelijke termijn - Geen impact op de bewijslevering - Passend herstel - Beoordeling door de rechter - Aard - Criteria

De rechter die oordeelt dat de redelijke termijn is overschreden zonder dat dit een impact heeft gehad op de bewijslevering, oordeelt onaantastbaar over het passende herstel; bij het bepalen van de omvang van dat herstel dient de rechter weliswaar rekening te houden met de ernst van de overschrijding van de redelijke termijn en het hierdoor aan de dader veroorzaakte nadeel, maar geen enkele verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling verbiedt hem daarbij ook andere elementen te betrekken zoals de ernst en de hoeveelheid van de bewezen verklaarde feiten en de persoonlijkheid van de dader.

- Art. 13 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

6 september 2016

P.2015.0826.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Dagvaarding betekend in het buitenland - Reden en aard van de beschuldiging niet in een taal die de beklaagde verstaat - Gevolg - Taak van de rechter

Uit de loutere omstandigheid dat een in het buitenland betekende dagvaarding is opgesteld in een taal die de beklaagde niet zou begrijpen en die beklaagde daardoor niet overeenkomstig artikel 6.3.a EVRM onverwijld op de hoogte zou zijn gesteld van de reden en de aard van de tegen hem ingebrachte beschuldiging in een taal die hij verstaat, volgt niet dat daardoor zijn recht van verdediging en zijn recht op een eerlijk proces automatisch zijn miskend; het staat aan de rechter te oordelen of deze rechten niet op een andere wijze werden gewaarborgd of een miskening ervan niet werd geredigeerd.

4 oktober 2016

P.2014.1881.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Schending - Cassatiemiddel - Nieuw middel

Het middel, dat schending aanvoert van artikel 6.1 EVRM, en dat voor het eerst voor het Hof aanvoert dat de eiser in hoger beroep zijn advocaat onmogelijk tijdig kon raadplegen om het verzoekschrift in te vullen waarin de tegen de beroepen beslissing aangevoerde grieven zijn vermeld, is nieuw en mitsdien niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 19 oktober 2016, AR P.16.0883.F, AC 2016, nr. ...

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

2 november 2016

P.2016.0897.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Voorlopige hechtenis - Bevel tot aanhouding - Voorafgaande ondervraging door de onderzoeksrechter - Miskenning van het vermoeden van onschuld door de onderzoeksrechter - Gevolg - Herstelbaar gebrek

De miskenning van het vermoeden van onschuld door de onderzoeksrechter is geen onherstelbaar gebrek en maakt als dusdanig de vrijheidsberoving niet willekeurig (1). (1) Zie Cass. 5 november 1997, AR P.97.1344.F, Pas. 1997, nr. 453 en Cass. 21 januari 2004, AR P.04.0069.F, AC 2004, nr. 36, met concl. advocaat-generaal J. Spreutels.

- Art. 16, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis
- Art. 6.2 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

19 oktober 2016

P.2016.0999.F

AC nr. ...

RECHTERLIJK GEWIJSDE

GEZAG VAN GEWIJSDE

Gezag van gewijsde - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Overgenomen burgerlijke partij - Niet-ontvankelijke vordering - Gevolgen voor de overnemende vennootschap

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

9 november 2016

P.2016.0878.F

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Overgenomen burgerlijke partij - Niet-ontvankelijke vordering - Gevolgen voor de overnemende vennootschap

De beslissing van de strafrechter op de met toepassing van artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering voor hem gebrachte burgerlijke rechtsvordering, heeft enkel gezag van rechterlijk gewijsde binnen de perken van artikel 23 Gerechtelijk Wetboek; wanneer een vonnis de vordering van een burgerlijke partij niet-ontvankelijk verklaart, op grond dat zij werd overgenomen door een vennootschap die niet in de zaak is tussengekomen hoewel zij daartoe gemachtigd was, moet uit de vermelding, in dat vonnis, dat toepassing werd gemaakt van het voormelde artikel 4, worden afgeleid dat de burgerlijke belangen van de overnemende vennootschap werden aangehouden (1). (1) Zie concl. OM en Cass. 17 april 2007, AR P.06.1613.N, RW 2008-2009, p. 405, en noot S. Van Overbeke, "Het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen".

9 november 2016

P.2016.0878.F

AC nr. ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

- Vertrouwensbeginsel - Onaantastbare beoordeling - Toetsing door het Hof

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of bij een belastingplichtige een redelijk vertrouwen is gewekt, rekening houdend met de concrete omstandigheden van de zaak; het Hof gaat niettemin na of de rechter het begrip redelijk vertrouwen niet heeft miskend door uit de vastgestelde feiten gevolgen af te leiden die hiermee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie concl. OM.

2 september 2016

F.2014.0206.N

AC nr. ...

- Recht om te worden gehoord - Algemeen rechtsbeginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging

Er bestaat geen algemeen beginsel zoals het recht om te worden gehoord, dat onderscheiden zou zijn van het algemeen rechtsbeginsel van eerbiediging van het recht van verdediging.

21 september 2016

P.2016.0939.F

AC nr. ...

- Strafzaken - Eerbiediging van het recht van verdediging - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Beslissing over de grond van de zaak - Uitleg van een term gevonden op internet, waarover geen tegenspraak is gevoerd

Uit de vermelding, in de beslissing over de grond van de zaak, van een uitleg van een medische term afkomstig uit de medische literatuur die op internet kan worden geraadpleegd, vermelding waarbij de rechter zich beperkt tot het verduidelijken van die door de deskundigen gebruikte term en het niet heeft over het bestaan van het door hen vastgestelde trauma, kan niet worden afgeleid dat die rechter zijn overtuiging zou hebben gegrond op een gegeven van het dossier waarover de partijen niet vrij tegenspraak hebben kunnen voeren (1). (1) Zie Cass. 18 december 2013, AR P.13.0708.F, AC 2013, nr. 693 (7de middel).

9 november 2016

P.2016.0980.F

AC nr. ...

- Vertrouwensbeginsel - Onaantastbare beoordeling - Toetsing door het Hof

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016

F.2014.0206.N

AC nr. ...

RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

- Burgerlijke rechtsvordering - De door het openbaar ministerie vervolgte feiten hebben een onderscheiden grondslag

De feitenrechter veroordeelt de burgerlijke partij om aan de vrijgesproken beklaagde een rechtsplegingsvergoeding te betalen wanneer de strafvordering enkel op gang werd gebracht met een rechtstreekse dagvaarding door de in het ongelijk gestelde partij; wanneer de burgerlijke partij rechtstreeks dagvaart op grond van andere feiten dan die welke door het openbaar ministerie worden vervolgd, sluit die vordering zich niet aan bij de strafvordering die door het parket is ingesteld in de zin van die bepaling; het hoger beroep van de procureur des Konings dat gericht is tegen het vonnis van de politierechtbank doet daaraan geen afbreuk.

- Artt. 162bis en 194 Wetboek van Strafvordering

9 november 2016

P.2016.0953.F

AC nr. ...

RECHTSVORDERING [ZIE: 497 VORDERING IN RECHTE]

- Valsheidsvordering - Taak van de rechter

De regel dat de rechter die gevat is met een valsheidsvordering zijn uitspraak over de hoofdvordering uitstelt indien hierover geen uitspraak kan worden gedaan zonder rekening te houden met het van valsheid betichte stuk, belet de rechter niet te oordelen dat de aangevoerde middelen inzake valsheid kennelijk ongegrond zijn of dat het voeren van een valsheidsprocedure overbodig is en dat er bijgevolg geen noodzaak bestaat om de valsheidsprocedure te openen en de uitspraak over de hoofdvordering op te schorten (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 895, eerste lid, 896, eerste lid, en 897 Gerechtelijk Wetboek

14 oktober 2016

F.2015.0003.N

AC nr. ...

- Valsheidsvordering - Taak van de rechter

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

14 oktober 2016

F.2015.0003.N

AC nr. ...

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN

ALGEMEEN

Algemeen - Strafzaken - Motivering - Overnemen van de redenen van de eerste rechter - Wettigheid

Geen enkele wetsbepaling verbiedt de appelrechters de redenen van de eerste rechter over te nemen als grondslag voor hun beslissing en de verwijzing naar die redenen geeft aan dat zij de relevantie ervan ten aanzien van het voor hen aangevoerde verweermiddel hebben erkend (1). (1) Cass. 22 januari 1992, AR 9309, AC 1991-1992, nr. 264.

5 oktober 2016

P.2016.0420.F

AC nr. ...

GEEN CONCLUSIE

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Weigering een werkstraf uit te spreken - Motivering - Aard van de feiten en elementen eigen aan de persoon van de dader

Bij de beoordeling van de opportuniteit om een werkstraf uit te spreken, kan de rechter oordelen dat die straf, gelet op de aard van de feiten en de elementen die eigen zijn aan de persoon van de dader, ertoe kan leiden dat laatstgenoemde de ernst van de misdrijven gaat minimaliseren en dus niet beantwoordt aan het ontradend effect dat hij aan de strafrechtelijke veroordeling wil geven.

- Art. 37quinquies, § 3, tweede lid Strafwetboek

19 oktober 2016

P.2016.0728.F

AC nr. ...

REGELING VAN RECHTSGEBIED

STRAFZAKEN

Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Algemeen - Geschil over rechtsmacht - Begrip - Feitenrechter stelt vast dat de zaak onregelmatig bij hem aanhangig is gemaakt

Bij ontstentenis van een bevoegdheidsgeschil dat de rechtsgang verhindert, is er geen grond tot regeling van rechtsgebied wanneer het verzoek gegrond is op de omstandigheid dat de vonnisrechter, nadat de raadkamer de zaak naar hem had verwezen, geen uitspraak doet over de bevoegdheid maar vaststelt dat de zaak niet regelmatig bij hem aanhangig werd gemaakt (1). (1) Zie Cass. 5 december 2007, AR P.07.1329.F, AC 2007, nr. 618.

21 september 2016

P.2016.0718.F

AC nr. ...

SCHIP, SCHEEPVAART

- Zeeschip - Bewarend beslag - Voorwaarde - Zeevordering voor leveranties

Krachtens artikel 1468 Gerechtelijk Wetboek kan het verzoek om beslag op een zeeschip slechts worden toegestaan om een zeevordering te waarborgen; volgens littera k) van deze bepaling worden als zeevordering onder meer beschouwd de vorderingen die voortvloeien uit de leveranties, waar ook, van waren of materiaal aan een schip voor het beheer of het onderhoud ervan; een zeevordering voor leveranties aan het schip moet steunen op een verbintenis aangegaan door de bevrachter of de scheepseigenaar of die hen kan worden toegerekend krachtens de vertrouwensleer; dit gewettigd vertrouwen van de leverancier dient te worden beoordeeld op het ogenblik van het ontstaan van de schuldvordering (1). (1) Cass. 30 juni 2016, AR C.16.0061.N, AC 2016, nr ...

- Artt. 1467, eerste lid, en 1468 Gerechtelijk Wetboek

26 september 2016

C.2016.0107.N

AC nr. ...

STRAF

ABDERE STRAFFEN

Andere straffen - Werkstraf - Motivering - Aard van de feiten en elementen eigen aan de persoon van de dader - Weigering

Bij de beoordeling van de opportuniteit om een werkstraf uit te spreken, kan de rechter oordelen dat die straf, gelet op de aard van de feiten en de elementen die eigen zijn aan de persoon van de dader, ertoe kan leiden dat laatstgenoemde de ernst van de misdrijven gaat minimaliseren en dus niet beantwoordt aan het ontradend effect dat hij aan de strafrechtelijke veroordeling wil geven.

- Art. 37quinquies, § 3, tweede lid Strafwetboek

19 oktober 2016

P.2016.0728.F

AC nr. ...

AUTRES PEINES

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Vermogensvoordeel uit misdrijf - Kosten verbonden aan het misdrijf - Begroting van de vermogensvoordelen

De rechter die de omvang van de uit een misdrijf verkregen vermogensvoordelen bepaalt met toepassing van artikel 42, 3°, Strafwetboek, dient geen aftrek te doen van de aankooprijks van de goederen die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt, ongeacht of die goederen al dan niet wettelijk door de beklagde zijn verkregen (1). (1) Zie: Cass. 14 oktober 2014, AR P.13.1970.N, AC 2014, nr. 604.

6 september 2016

P.2015.0826.N

AC nr. ...

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Verbeurdverklaring van een onroerend goed - Schriftelijke vordering van het openbaar ministerie - Artikel 43bis, vijfde en zesde lid, Strafwetboek - Toepassing in de tijd

Het vijfde en zesde lid van artikel 43bis Strafwetboek betreffende de schriftelijke vordering van het openbaar ministerie tot verbeurdverklaring van een onroerend goed werden ingevoerd ingevolge artikel 2 van de wet van 27 november 2013 tot aanvulling van de artikelen 43bis, 382ter en 433novies van het Strafwetboek en van artikel 77sexies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met betrekking tot de bijzondere verbeurdverklaring; krachtens artikel 6, tweede lid, van de wet van 27 november 2013 zijn die bepalingen van toepassing op alle hangende procedures voor de strafgerechten die uitspraak doen over de verbeurdverklaring, waarvan de debatten nog niet gesloten waren op de dag van de inwerkingtreding van het voormelde artikel 6.

- Art. 43bis, vijfde en zesde lid Strafwetboek

21 september 2016

P.2016.0332.F

AC nr. ...

GELDBOETE EN OPDECIEMEN

Geldboete en opdecimen - Verzachtende omstandigheden - Correctionalisering van een misdaad - Mogelijkheid om een geldboete op te leggen

Artikel 84 Strafwetboek biedt de rechter de mogelijkheid een geldboete uit te spreken wanneer de criminele straf wordt verminderd tot een gevangenisstraf nadat het misdrijf werd gecorrectionaliseerd; dat artikel vindt geen toepassing wanneer de correctionaliseerbare misdaad met zowel een vrijheidsberovende straf als met een geldboete wordt bestraft (1). (1) Cass. 13 januari 2004, AR P.03.1382.N, AC 2004, nr. 18.

5 oktober 2016

P.2016.0676.F

AC nr. ...

VERZACHTENDE OMSTANDIGHEDEN. VERSCHONINGSGRONDEN

Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden - Verzachtende omstandigheden - Correctionalisering van een misdaad - Mogelijkheid om een geldboete op te leggen

Artikel 84 Strafwetboek biedt de rechter de mogelijkheid een geldboete uit te spreken wanneer de criminele straf wordt verminderd tot een gevangenisstraf nadat het misdrijf werd gecorrectionaliseerd; dat artikel vindt geen toepassing wanneer de correctionaliseerbare misdaad met zowel een vrijheidsberovende straf als met een geldboete wordt bestraft (1). (1) Cass. 13 januari 2004, AR P.03.1382.N, AC 2004, nr. 18.

5 oktober 2016

P.2016.0676.F

AC nr. ...

VRIJHEIDSSTRAFFEN

Vrijheidsstraffen - Herhaling - Gecorrectionaliseerde misdaad - Vaststelling van de staat van wettelijke herhaling in de veroordelende beslissing - Gevolg - Berekening van de toelaatbaarheidsdrempel voor de voorwaardelijke invrijheidstelling

Met toepassing van arrest nr. 185/2014 van 18 december 2014 van het Grondwettelijk Hof, kan geen rekening worden gehouden met de staat van wettelijke herhaling die is vastgesteld ten aanzien van een persoon die tot zeventien jaar gevangenisstraf is veroordeeld wegens diefstal door middel van geweld of bedreiging, met de verzwarende omstandigheid dat het geweld of de bedreiging de dood hebben veroorzaakt zonder het oogmerk te doden, om de duur van de te ondergane opsluiting te bepalen alvorens voor voorwaardelijke invrijheidstelling in aanmerking te komen, zoals bepaald in huidig artikel 25, § 2, b), Wet Strafvuivering (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- Art. 25, § 2, b) Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten
- Art. 56, tweede lid Strafwetboek

19 oktober 2016

P.2016.0837.F

AC nr. ...

Vrijheidsstraffen - Herhaling - Gecorrectionaliseerde misdaad - Vaststelling van de staat van wettelijke herhaling in de veroordelende beslissing - Gevolg - Berekening van de toelaatbaarheidsdrempel voor de voorwaardelijke invrijheidstelling

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

19 oktober 2016

P.2016.0837.F

AC nr. ...

STRAFUITVOERING

- Toelaatbaarheid tot een strafuitvoeringsmodaliteit - Controle

Het staat aan de strafuitvoeringsrechtbank om met name na te gaan of de tijdsvoorwaarde is vervuld waarvan de strafuitvoeringsmodaliteit afhangt; daarbij is de strafuitvoeringsrechtbank niet gebonden door de berekeningen van de gevangenisadministratie (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Art. 54, § 1, tweede lid Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

24 augustus 2016

P.2016.0903.F

AC nr. ...

- Toelaatbaarheid tot een strafuitvoeringsmodaliteit - Straffen met en zonder herhaling - Berekening

Krachtens artikel 25, § 2, Wet Strafvuivering, in de versie die hier van toepassing is, moet, in geval van veroordelingen tot een vrijheidsstraf met uitzondering van levenslange opsluiting, de datum waarop een veroordeelde die tegelijk straffen uitzit waarvoor de staat van herhaling nu eens wel en dan weer niet in aanmerking werd genomen tot een maatregel van voorwaardelijke invrijheidstelling of elektronisch toezicht toelaatbaar is, worden berekend door een derde van de straffen zonder herhaling op te tellen bij twee derde van de straffen in staat van herhaling, zonder dat het aldus verkregen totaal meer dan veertien jaar mag bedragen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Art. 25, § 2, a en b) Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

24 augustus 2016

P.2016.0903.F

AC nr. ...

- Toelaatbaarheid tot een strafuitvoeringsmodaliteit - Controle

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

24 augustus 2016

P.2016.0903.F

AC nr. ...

- Toelaatbaarheid tot een strafuitvoeringsmodaliteit - Straffen met en zonder herhaling - Berekening

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

24 augustus 2016

P.2016.0903.F

AC nr. ...

- Vrijheidsstraffen - Gevangenisstraf uitgesproken voor een gecorrectionaliseerde misdaad - Vaststelling van de staat van wettelijke herhaling in de veroordelende beslissing - Gevolg - Berekening van de toelaatbaarheidsdrempel voor de voorwaardelijke invrijheidstelling

Met toepassing van arrest nr. 185/2014 van 18 december 2014 van het Grondwettelijk Hof, kan geen rekening worden gehouden met de staat van wettelijke herhaling die is vastgesteld ten aanzien van een persoon die tot zeventien jaar gevangenisstraf is veroordeeld wegens diefstal door middel van geweld of bedreiging, met de verzwarende omstandigheid dat het geweld of de bedreiging de dood hebben veroorzaakt zonder het oogmerk te doden, om de duur van de te ondergane opsluiting te bepalen alvorens voor voorwaardelijke invrijheidstelling in aanmerking te komen, zoals bepaald in huidig artikel 25, § 2, b), Wet Strafwetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- Art. 25, § 2, b) Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 56, tweede lid Strafwetboek

19 oktober 2016

P.2016.0837.F

AC nr. ...

- Vrijheidsstraffen - Gevangenisstraf uitgesproken voor een gecorrectionaliseerde misdaad - Vaststelling van de staat van wettelijke herhaling in de veroordelende beslissing - Gevolg - Berekening van de toelaatbaarheidsdrempel voor de voorwaardelijke invrijheidstelling

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

19 oktober 2016

P.2016.0837.F

AC nr. ...

- Cassatieberoep - Afstand in persoon - Gedetineerde

De afstand tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank is regelmatig wanneer hij wordt gedaan bij een verklaring van de gedetineerde eiser op de griffie van de gevangenis (Impliciet) (1). (1) Voor de afstand in persoon van het cassatieberoep door een gedetineerde, wat de strafvordering betreft, zie Cass. 21 december 1994, AR P.94.1342.F, AC. 1994, nr. 571.

- Art. 6 Wet 16 februari 1961

14 september 2016

P.2016.0929.F

AC nr. ...

STRAFVORDERING

- Aanwending van rechtsmiddelen - Rechtspersoon - Vertegenwoordiging door een lasthebber ad hoc

Wanneer, ingeval tegen een rechtspersoon en tegen degene die bevoegd is om hem te vertegenwoordigen een strafvordering wordt ingesteld wegens dezelfde of samenhangende feiten, door de rechtbank een lasthebber ad hoc is aangewezen om de rechtspersoon te vertegenwoordigen, is overeenkomstig artikel 2bis Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering deze laatste uitsluitend bevoegd om namens de rechtspersoon als beklagde rechtsmiddelen, met inbegrip van cassatieberoep, aan te wenden tegen de beslissingen over de tegen deze rechtspersoon ingestelde strafvordering en over de gelijktijdig aanhangige burgerlijke rechtsvorderingen als accessorium van die strafvordering, alsook om afstand te doen van de tegen die beslissingen ingestelde rechtsmiddelen (1). (1) Zie: Cass. 26 september 2006, AR P.05.1663.N, AC 2006, nr. 435 met concl. van advocaat-generaal VANDEWAL.

6 september 2016

P.2016.0052.N

AC nr. ...

TAALGEBRUIK

GERECHTSZAKEN (BUITEN WET 15 JUNI 1935)

Gerechtszaken (buiten wet 15 juni 1935) - Strafvonden - Dagvaarding betekend in het buitenland - Reden en aard van de beschuldiging niet in een taal die de beklagde verstaat - Gevolg - Taak van de rechter

Uit de loutere omstandigheid dat een in het buitenland betekende dagvaarding is opgesteld in een taal die de beklagde niet zou begrijpen en die beklagde daardoor niet overeenkomstig artikel 6.3.a EVRM onverwijld op de hoogte zou zijn gesteld van de reden en de aard van de tegen hem ingebrachte beschuldiging in een taal die hij verstaat, volgt niet dat daardoor zijn recht van verdediging en zijn recht op een eerlijk proces automatisch zijn miskend; het staat aan de rechter te oordelen of deze rechten niet op een andere wijze werden gewaarborgd of een miskenning ervan niet werd geredimeerd.

4 oktober 2016

P.2014.1881.N

AC nr. ...

UITLEVERING

- Internationaal aanhoudingsbevel - Onderzoeksgerechten - Kamer van inbeschuldigingstelling - Uitvoerbaarverklaring - Cassatieberoep - Advocaat die geen houder is van het getuigschrift van de opleiding in cassatieprocedures - Ontvankelijkheid

De Uitleveringswet 1874 maakt geen melding van het cassatieberoep, dat ter zake geregeld blijft door het Wetboek van Strafvordering; daaruit volgt dat het cassatieberoep dat gericht is tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de beslissing van de raadkamer tot uitvoerbaarverklaring bevestigt, moet worden ingesteld door een advocaat die houder is van het in artikel 425, § 1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde getuigschrift (1). (1) Zie Cass. 7 juni 2016, AR P.16.0520.N, AC 2016, nr. ... (dat de niet-ontvankelijkheid vaststelt van het cassatieberoep dat, gericht tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de beschikking tot uitvoerbaarverklaring van de raadkamer bevestigt, niet door een advocaat op de griffie van het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen, werd ingesteld).

28 september 2016

P.2016.0938.F

AC nr. ...

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN

- Straffbaar gebruik - Begrip - Kennis van de valse aard van het stuk

Het gebruik van een vals stuk kan worden bestraft wanneer diegene die gebruikmaakt van dat stuk kennis heeft van de valsheid ervan, ook al kende de gebruiker van dat geschrift de valsheid of zelfs het bestaan ervan niet wanneer het werd opgesteld, op voorwaarde dat die persoon de valsheid ervan kende op het ogenblik dat hij ervan gebruikmaakte met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden (1). (1) Zie Cass. 25 april 2006, AR P.05.1675.N, AC 2006, nr. 236 en A. DE NAUW, Initiation au droit pénal spécial, Kluwer, 2008, nr. 114.

- Art. 197 Strafwetboek

28 september 2016

P.2016.0491.F

AC nr. ...

- Gebruik van valse stukken - Begrip - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toetsing door het Hof van Cassatie

De feitenrechter oordeelt onaantastbaar of de materiële gedraging die de beklaagde ten laste wordt gelegd, gebruik van valse stukken uitmaakt. Het Hof kan alleen toetsen of de rechter bij zijn beoordeling de gewone betekenis van het woord niet miskent (1). (1) Cass. 13 mei 2008, AR P.08.0167.N, AC 2008, nr. 287; zie S. VAN DYCK, Valsheid in geschriften en gebruik van valse geschriften, Intersentia, Antwerpen, 2007, nr. 333 tot 338.

- Art. 197 Strafwetboek

28 september 2016

P.2016.0491.F

AC nr. ...

- Gebruik van valse stukken

De term gebruik van valse stukken moet in zijn gewone betekenis worden verstaan, volgens welke het gebruik de materiële gedraging is van het zich bedienen van de valse akte of het valse stuk met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden (1). (1) Zie Cass. 13 mei 2008, AR P.08.0167.N, AC 2008, nr. 287 en FR. LUGENTZ, Faux en écritures authentiques et publiques, en écritures de commerce ou de banque et en écritures privées et usage de ces faux, in Les Infractions, Volume 4 – Les Infractions contre la foi publique (ouvrage collectif), Larcier, 2012, p. 163.

- Art. 197 Strafwetboek

28 september 2016

P.2016.0491.F

AC nr. ...

VENNOOTSCHAPPEN

ALGEMEEN. GEMEENSCHAPPELIJKE REGELS

Algemeen - gemeenschappelijke regels - Akten - Bekendmaking - Tegenwerpbaarheid - Derden

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016

F.2015.0104.N

AC nr. ...

Algemeen - gemeenschappelijke regels - Akten - Bekendmaking - Tegenwerpbaarheid - Derden

Derden in de zin van artikel 76, eerste lid, Wetboek van Vennootschappen zijn zij die met de vennootschap wegens haar bestaan gehandeld hebben nu deze wetsbepaling de derden beschermt die met de vennootschap of met haar organen plegen te handelen en voor wie de openbaar te maken akten om die reden relevant zijn, zodat derden die op de vennootschap een vordering uit onrechtmatige daad of uit kracht van de wet hebben, geen door deze bepaling beschermde derden zijn; nu de verschuldigdheid van de bedrijfsvoorheffing uit de wet voortvloeit, is de fiscale administratie geen derde in de zin van voormelde bepaling (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 76, eerste lid Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

2 september 2016

F.2015.0104.N

AC nr. ...

HANDELSVENNOOTSCHAPPEN

Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Akten - Bekendmaking - Verlies hoedanigheid vennoot

Het verlies van de hoedanigheid van vennoot onder firma moet worden bekendgemaakt (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 69, eerste lid, 4°, en 74, 1° Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

2 september 2016

F.2015.0104.N

AC nr. ...

Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Vennoten - Hoofdelijke aansprakelijkheid - Overdracht van de deelneming

De vennoten onder firma die hun deelneming hebben overgedragen, zijn hoofdelijk aansprakelijk voor alle verbintenissen van de vennootschap die vóór de overdracht zijn ontstaan (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 204 en 209 Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

2 september 2016

F.2015.0104.N

AC nr. ...

Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Vennoten - Hoofdelijke aansprakelijkheid - Overdracht van de deelneming

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016

F.2015.0104.N

AC nr. ...

Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Akten - Bekendmaking - Verlies hoedanigheid vennoot

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016

F.2015.0104.N

AC nr. ...

VERBINTENIS

- Potestatieve voorwaarde - Verbod - Toepassingsgebied - Overeenkomst - Verwerven van goederen of rechten - Door twee of meer partijen - Beding van aanwas - Vervalbeding of ontbindende voorwaarde - Einde van samenwoning - Potestatief element

Een overeenkomst waarbij twee of meer partijen bepaalde goederen of rechten verwerven onder het beding dat de langstlevende eigenaar of houder wordt van het geheel der goederen of rechten, heeft geen eventuele rechten tot voorwerp en valt bijgevolg niet onder het verbod van 1130, tweede lid, Burgerlijk Wetboek; dit is evenmin het geval wanneer een dergelijk beding van aanwas een vervalbeding of een ontbindende voorwaarde bevat voor het geval dat aan de samenwoning van de partijen een einde komt, aangezien de partijen tijdens de duur van het samenwonen definitief verbonden zijn; de louter omstandigheid dat het beding aldus een potestatief element bevat, heeft niet tot gevolg dat het onder het verbod van artikel 1130, tweede lid, Burgerlijk Wetboek valt; voormelde bedingen zijn te aanzien als ontbindende voorwaarden en vallen evenmin onder het verbod bedoeld in artikel 1174 Burgerlijk Wetboek.

- Artt. 791, 1130, tweede lid, 1174 en 1600 Burgerlijk Wetboek

21 oktober 2016

C.2015.0457.N

AC nr. ...

- Rechtsvordering die een verbintenis bekrachtigt - Ontstaan - Verjaring - Aanvang - Tijdstip

De rechtsvordering die een verbintenis bekrachtigt, ontstaat in de regel de dag waarop die verbintenis moet worden uitgevoerd, en verjaart bijgevolg vanaf dat tijdstip (1). (1) Cass. 14 mei 2012, AC 2012, nr. 302 en noot 1; Cass. 27 juni 2011, AC 2011, nr. 428 met concl van procureur-generaal, Jean-François Leclercq in Pas. 2011, nr. 428; Cass. 10 april 1981, AC 1980-81, nr. 465 (redenen); Cass. 15 oktober 1975, AC 1976, 212 en noot 1.

29 september 2016

C.2016.0018.F

AC nr. ...

VERJARING

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Stuiting - Vordering tot herstel van schade

Uit de samenhang van artikel 21bis, eerste lid en artikel 21bis, tweede lid, Raad van State-wet volgt dat een verzoek tot tussenkomst in een vernietigingsprocedure voor de Raad van State de verjaring stuit van de vordering tot herstel van de schade veroorzaakt door de bestreden administratieve handeling, voor zover dat verzoek strekt tot ondersteuning van het beroep tot nietigverklaring van deze handeling (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 21bis, eerste en tweede lid Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 januari 1973

2 september 2016

F.2014.0019.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Stuiting - Vordering tot herstel van schade

Conclusie van waarnemend procureur-generaal Thijs.

2 september 2016

F.2014.0019.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Rechtsvordering die een verbintenis bekrachtigt - Ontstaan - Verjaring - Aanvang - Tijdstip

De rechtsvordering die een verbintenis bekrachtigt, ontstaat in de regel de dag waarop die verbintenis moet worden uitgevoerd, en verjaart bijgevolg vanaf dat tijdstip (1). (1) Cass. 14 mei 2012, AC 2012, nr. 302 en noot 1; Cass. 27 juni 2011, AC 2011, nr. 428 met concl van procureur-generaal, Jean-François Leclercq in Pas. 2011, nr. 428; Cass. 10 april 1981, AC 1980-81, nr. 465 (redenen); Cass. 15 oktober 1975, AC 1976, 212 en noot 1.

29 september 2016

C.2016.0018.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Tijdstip

Uit artikel 2257 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de verjaring, die een verweer vormt tegen een te laat ingestelde rechtsvordering, niet kan beginnen te lopen vóór het ontstaan van die rechtsvordering (1). (1) De Page schrijft (dl. VII, 2de ed., 1957, nr. 1147) dat alle moeilijkheden betreffende het beginpunt van de verjaringstermijn "gravitent autour d'un texte unique (article 2257 du Code civil)". Om die reden heeft het Hof de cassatie doen steunen op de schending van dat artikel waarvan de essentie wordt weergegeven in het adagium *Actiones non natae non precibuntur* (M. Marchandise, *La prescription*, Brussel, Bruylant, 2015, nr. 305).

- Art. 2257 Burgerlijk Wetboek

29 september 2016

C.2016.0018.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Beginsel

De verjaring, die een verweer is tegen een laattijdige vordering, begint slechts te lopen vanaf de dag waarop die vordering ontstaat. Dat is in de regel de dag waarop de verbintenis moet worden uitgevoerd (1). (1) Cass. 24 januari 2013, AR C.11.0649.F, AC 2013, nr. 58.

- Art. 2257 Burgerlijk Wetboek

22 september 2016

C.2015.0079.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Beginsel

De verjaring, die een verweer is tegen een laattijdige vordering, begint slechts te lopen vanaf de dag waarop die vordering ontstaat. Dat is in de regel de dag waarop de verbintenis moet worden uitgevoerd (1). (1) Cass. 24 januari 2013, AR C.11.0649.F, AC 2013, nr. 58.

- Art. 2257 Burgerlijk Wetboek

22 september 2016

C.2016.0043.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter - Verjaring van de burgerlijke rechtsvordering - Stuiting en schorsing - Inleiding van de burgerlijke rechtsvordering - Begrip

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is een wijze van inleiding van de burgerlijke rechtsvordering in de zin van artikel 2244 Burgerlijk Wetboek; wanneer het slachtoffer, voor de strafrechter, zijn vordering vóór de verjaring van de strafvordering instelt, houdt de verjaring van de burgerlijke rechtsvordering op te lopen, tot de dag van de uitspraak van de beslissing die een einde stelt aan het geding (1). (1) Cass. 12 maart 2008, AR P.07.1523.F, AC 2008, nr. 171; Cass. 16 maart 2010, AR P.09.1519.N, AC 2010, nr. 185.

- Artt. 4, eerste lid, en 26 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Art. 2244 Burgerlijk Wetboek

7 september 2016

P.2016.0362.F

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter - Verjaring van de burgerlijke rechtsvordering - Toepasselijke regels

Artikel 26 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering bepaalt dat de burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf verjaart volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de rechtsvordering tot vergoeding van schade, maar dat zij niet kan verjaren vóór de strafvordering.

- Artt. 4, eerste lid, en 26 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

7 september 2016

P.2016.0362.F

AC nr. ...

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER

GEWONE OPSCHORTING

Gewone opschorting - Herroeping - Straftoemeting - Omvang - Toepassing

In geval van herroeping van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling overeenkomstig artikel 13 Probatiwet, kan aan de beklaagde geen zwaardere straf worden opgelegd dan deze die hem voor het bewezen verklaarde misdrijf kon worden opgelegd door de rechter die de opschorting heeft gelast, zodat wanneer opschorting werd verleend voor een misdrijf dat enkel strafbaar was met vermogenssancties, de rechter die de opschorting herroept voor dat misdrijf, aan de betrokkene geen gevangenisstraf kan opleggen.

4 oktober 2016

P.2015.1284.N

AC nr. ...

PROBATIEUITSTEL

Probatiëuitstel - Niet-naleving van de probatievoorwaarden - Opsluiting - Verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Bestaanbaarheid

Artikel 15 Probatiwet voorziet zelf in een procedure waarbij de wettigheid van de gevangenhouding van een veroordeelde die bij toepassing ervan van zijn vrijheid wordt beroofd, door een rechter wordt beoordeeld en noch deze wet noch enige andere wetsbepaling voorzien bijkomend in de mogelijkheid voor de veroordeelde daartoe een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling te richten tot de rechter die moet oordelen over de herroeping van het probatie-uitstel; hieruit volgt dat de veroordeelde die met toepassing van artikel 15 Probatiwet is aangehouden, geen verzoek tot voorlopige invrijheidstelling kan indienen voor de rechter die geroepen is te oordelen over de herroeping van zijn probatie-uitstel.

11 oktober 2016

P.2016.0976.N

AC nr. ...

Probatiëuitstel - Niet-naleving van de probatievoorwaarden - Opsluiting - Aard

De opsluiting van de veroordeelde krachtens artikel 15 Probatiwet betreft de uitvoering van een straf die bij gerechtelijke beslissing is opgelegd en is niet vergelijkbaar met de voorlopige hechtenis.

11 oktober 2016

P.2016.0976.N

AC nr. ...

VERZEKERING

ALLERLEI

Allerlei - Verdrag van Brussel van 27 september 1968 - Artikel 8 - Artikel 10 - EEX-Verordening - Artikel 9, eerste lid, b - Artikel 11, tweede lid - Benadeelde - Rechtstreekse vordering tegen de verzekeraar - Voorwaarden - Bevoegde rechtbank

De benadeelde kan, krachtens de artikelen 8, eerste lid, en 10, tweede lid, van het Verdrag van Brussel, waarvan de voor de oplossing van het geschil dienstige tekst wordt weergegeven in de artikelen 9, eerste lid, sub b, en 11, tweede lid, van de verordening nr. 44/2001, tegen de verzekeraar een rechtstreekse vordering instellen voor de rechtbank van zijn woonplaats in een verdragsluitende Staat, wanneer een dergelijke rechtstreekse vordering mogelijk is en de verzekeraar zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een verdragsluitende Staat.

- Artt. 9, eerste lid, b, en 11, tweede lid EEG-Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000
- Artt. 8 en 10 Executieverdrag van 27 sept. 1968 tussen de Staten-leden van de EEG betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, goedgekeurd bij de wet van 13 jan. 1971

15 september 2016

C.2015.0280.F

AC nr. ...

LANDVERZEKERING

Landverzekering - Subrogatie - Toepassingsgebied - Schade van een verzekerde - Terugvordering van een andere verzekerde

De verzekeraar die gesubrogeerd is in de rechten van zijn verzekerde kan het bedrag van de vergoeding terugvorderen van een andere verzekerde die aansprakelijk is voor de schade wanneer de verzekeringsovereenkomst bepaalt dat de verzekerde een derde is voor de schade die hij heeft toegebracht aan een andere verzekerde (1). (1) Art. 41, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst, vóór de opheffing ervan bij Wet 4 april 2014.

- Art. 41, eerste lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

21 oktober 2016

C.2016.0099.N

AC nr. ...

WAM-VERZEKERING

WAM- verzekering - In het verkeer - Begrip

De WAM-verzekering dekt de schade die is veroorzaakt door een motorrijtuig dat in het verkeer is op een van de in de wet bepaalde plaatsen; de zinsnede 'in het verkeer' moet ruim begrepen worden, zodat niet in beweging zijnde motorrijtuigen daardoor alleen niet van dekking worden uitgesloten; vereist is dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de schade en enig gebruik van het motorrijtuig in het verkeer, hetzij door de plaats die het inneemt, zijn staat of enige beweging.

- Artt. 2, § 1, en 3, § 1, eerste lid Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

26 september 2016

C.2015.0315.N

AC nr. ...

WAM- verzekering - Betrokkenheid van meerdere voertuigen bij een ongeval - Geen mogelijkheid om te bepalen welk van die voertuigen het ongeval heeft veroorzaakt - Eigenaar voertuig - Schade

Voor de toepassing van artikel 19bis-11, § 2, WAM zijn enkel de WAM-verzekeraars van de voertuigen waarvan de bestuurders geen aansprakelijkheid dragen, niet tot vergoeding gehouden; de mogelijke aansprakelijkheid van de bestuurder van een bij het ongeval betrokken voertuig sluit niet uit dat de eigenaar van dat voertuig vergoeding van zijn schade vordert van de WAM-verzekeraars.

12 september 2016

C.2015.0326.N

AC nr. ...

VERZET

- Strafzaken - Beslissing op de strafvordering - Veroordeling bij verstek - Verzet - Vorm - Eiser op verzet is opgesloten in het Koninkrijk - Verzet door middel van een verklaring aan de directeur van de strafinrichting - Voorwaarde - Eiser op verzet heeft het vereiste bedrag niet om de kosten van de akte van deurwaarder te dekken - Verenigbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

5 oktober 2016

P.2014.0730.F

AC nr. 726

- Strafzaken - Beslissing op de strafvordering - Veroordeling bij verstek - Verzet - Vorm - Eiser op verzet is opgesloten in het Koninkrijk - Verzet door middel van een verklaring aan de directeur van de strafinrichting - Voorwaarde - Eiser op verzet heeft het vereiste bedrag niet om de kosten van de akte van deurwaarder te dekken - Verenigbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet

Artikel 2 koninklijk besluit nr. 236 van 20 januari 1936 schendt de artikelen 10 en 11 Grondwet in zoverre het de ontvankelijkheid van het verzet van een bij verstek veroordeelde beklagde die in een strafinrichting verblijft en die verzet doet door middel van een verklaring aan de directeur van die inrichting of aan zijn gemachtigde, afhankelijk stelt van de voorwaarde dat hij het vereiste bedrag om de kosten van de akte van deurwaarder te dekken niet in zijn bezit heeft (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

5 oktober 2016

P.2014.0730.F

AC nr. 726

- Strafzaken - Veroordeling door de eerste rechter - Hoger beroep - Arrest bij verstek - Bevestiging vonnis eerste rechter - Ontvankelijk verzet - Appellerecht dat de bijzondere verbeurdverklaring verzwart - Wettigheid - Toepassing

Op het verzet van een beklagde tegen een in hoger beroep bij verstek gewezen arrest kan het appelgerecht zijn toestand niet verzwaren; het appelgerecht dat een door de eerste rechter uitgesproken geldboete en vervangende gevangenisstraf bevestigt, maar de bijkomende straf van de bijzondere verbeurdverklaring verhoogt, verzwart de bij verstek opgelegde straf en schendt aldus de artikelen 187 en 208 Wetboek van Strafvordering.

11 oktober 2016

P.2016.0473.N

AC nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

ALGEMEEN

Algemeen - Handtekening van de griffier - Bevoegde griffier

Uit de artikelen 780, 1°, 782, eerste lid, en 785, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek volgt niet dat een vonnis moet worden ondertekend door een griffier die zitting heeft gehouden op de terechtzitting waar de zaak werd gepleit en in beraad genomen.

- Artt. 780, 1°, 782, eerste lid, en 785, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

27 oktober 2016

D.2016.0010.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Gezag van gewijsde - Overgenomen burgerlijke partij - Niet-ontvankelijke vordering - Gevolgen voor de overnemende vennootschap

De beslissing van de strafrechter op de met toepassing van artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering voor hem gebrachte burgerlijke rechtsvordering, heeft enkel gezag van rechterlijk gewijsde binnen de perken van artikel 23 Gerechtelijk Wetboek; wanneer een vonnis de vordering van een burgerlijke partij niet-ontvankelijk verklaart, op grond dat zij werd overgenomen door een vennootschap die niet in de zaak is tussengekomen hoewel zij daartoe gemachtigd was, moet uit de vermelding, in dat vonnis, dat toepassing werd gemaakt van het voormelde artikel 4, worden afgeleid dat de burgerlijke belangen van de overnemende vennootschap werden aangehouden (1). (1) Zie concl. OM en Cass. 17 april 2007, AR P.06.1613.N, RW 2008-2009, p. 405, en noot S. Van Overbeke, "Het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen".

9 november 2016

P.2016.0878.F

AC nr. ...

Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Gezag van gewijsde - Overgenomen burgerlijke partij - Niet-ontvankelijke vordering - Gevolgen voor de overnemende vennootschap

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

9 november 2016

P.2016.0878.F

AC nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

BEVEL TOT AANHOUDING

Bevel tot aanhouding - Voorafgaande ondervraging door de onderzoeksrechter - Miskenning van het vermoeden van onschuld door de onderzoeksrechter - Gevolg - Herstelbaar gebrek

De miskenning van het vermoeden van onschuld door de onderzoeksrechter is geen onherstelbaar gebrek en maakt als dusdanig de vrijheidsberoving niet willekeurig (1). (1) Zie Cass. 5 november 1997, AR P.97.1344.F, Pas. 1997, nr. 453 en Cass. 21 januari 2004, AR P.04.0069.F, AC 2004, nr. 36, met concl. advocaat-generaal J. Spreutels.

- Art. 16, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 6.2 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

19 oktober 2016

P.2016.0999.F

AC nr. ...

Bevel tot aanhouding - In vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte - Redenen van het bevel tot aanhouding - Nieuwe en ernstige omstandigheden - Noodzakelijkheid van de hechtenis - Beoordeling door de onderzoeksrechter en door de onderzoeksgerechten

De onderzoeksrechter en, na hem, de onderzoeksgerechten beoordelen in feite of de hechtenis van een in vrijheid gelaten of gestelde verdachte gewettigd wordt door nieuwe en ernstige omstandigheden en door de volstreekte noodzakelijkheid voor de openbare veiligheid (1). (1) Cass. 15 maart 1995, AR P.95.0293.F, AC 1995, nr. 151.

- Art. 28, § 1, 2° Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

9 november 2016

P.2016.1080.F

AC nr. ...

Bevel tot aanhouding - In vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte - Redenen van het bevel tot aanhouding - Nieuwe en ernstige omstandigheden

Onder "nieuwe en ernstige omstandigheden" die de aanhouding van een in vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte wettigen, dienen de omstandigheden worden begrepen die, hoewel ze reeds voordien aanwezig waren, pas aan het licht zijn gekomen na die invrijheidstelling, dan wel de omstandigheden die pas na de invrijheidstelling zijn ontstaan (1). (1) Cass. 12 april 1994, AR P.94.0437.N, AC 1994, nr. 172.

- Art. 28, § 1, 2° Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

9 november 2016

P.2016.1080.F

AC nr. ...

Bevel tot aanhouding - In vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte - Redenen van het bevel tot aanhouding - Nieuwe en ernstige omstandigheden - Begrip - Element afkomstig uit een andere zaak

De nieuwe en ernstige omstandigheden die de aanhouding van een in vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte wettigen kunnen met name bestaan uit elementen die van aard zijn om het risico te doen ontstaan, aan het licht te brengen of te verhogen dat de inverdenkinggestelde nieuwe misdrijven zou plegen, zich aan het optreden van het gerecht zou onttrekken, bewijsmateriaal zou pogen te doen verdwijnen of zich met derden zou verstaan; een element afkomstig uit een andere zaak, dat regelmatig aan de onderzoeksrechter is voorgelegd, kan een nieuwe en ernstige omstandigheid opleveren die de voorlopige hechtenis van een in vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde inverdenkinggestelde noodzakelijk maakt (1). (1) Het Hof oordeelt immers dat voor dergelijke omstandigheden niet alleen de verklaringen en bekentenissen in aanmerking kunnen komen die door de mede-inverdenkinggestelden na het eerste verhoor van de eiser zijn afgelegd (Cass. 12 april 1994, AR P.94.0437.N, AC 1994, nr. 172), nieuwe aanwijzingen van schuld (Cass. 4 februari 2009, AR P.09.0155.F, AC 2009, nr. 93) dan wel de bekentenissen van de inverdenkinggestelde (Cass. 9 oktober 1997, AR P.97.1239.N, AC 1997, nr. 393) maar ook nieuwe feiten (Cass. 4 juni 1996, AR P.96.0707.N, AC 1996, nr. 211 en Cass. 14 maart 2012, AR P.12.0404.F, AC 2012, nr. 169).

Die nieuwe feiten kunnen na de feiten zijn gepleegd waarvoor het bevel tot aanhouding is uitgevaardigd doch ook eerder zijn gepleegd maar die onlangs aan het licht zijn gekomen (Cass. 31 december 2002, AR P.02.1707.F, AC 2002, nr. 693), waarbij die feiten "nieuw" zijn in zoverre de onderzoeksrechter er pas kennis van heeft genomen na de inverdenkinggestelde in vrijheid te hebben gesteld. (M.N.B.)

- Art. 28, § 1, 2° Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

9 november 2016

P.2016.1080.F

AC nr. ...

Bevel tot aanhouding - Voorafgaande ondervraging door de onderzoeksrechter - Eerbiediging van het vermoeden van onschuld - Verplichting

Naar aanleiding van de ondervraging die aan de afgifte van een bevel tot aanhouding voorafgaat, mag de onderzoeksrechter op geen enkele wijze laten blijken dat hij overtuigd is van de schuld van de in verdenkinggestelde, zelfs niet wanneer deze bekend.

- Art. 16, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis
- Art. 6.2 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

19 oktober 2016

P.2016.0999.F

AC nr. ...

HANDHAVING

Handhaving - Eerste beslissing - Wettigheid van het bevel tot aanhouding - Foutieve redenen - Onderzoeksgerechten - Opdracht - Toezicht

De onderzoeksgerechten die de wettigheid van het bevel tot aanhouding moeten nagaan, zijn bevoegd om de redenen ervan te verbeteren, hetzij door een foutieve reden door een juiste reden te vervangen, hetzij door de eventuele vergissingen in dat bevel te verbeteren, voor zover ze geen onherstelbaar gebrek opleveren (1). (1) Zie Cass. 5 november 1997, AR P.97.1344.F, Pas. 1997, nr. 453 en Cass. 21 januari 2004, AR P.04.0069.F, AC 2004, nr. 36, met concl. advocaat-generaal J. Spreutels.

- Art. 21 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

19 oktober 2016

P.2016.0999.F

AC nr. ...

INVRIJHEIDSTELLING ONDER VOORWAARDEN

Invrijheidstelling onder voorwaarden - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Met uitzondering van de arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling op het hoger beroep tegen de binnen vijf dagen na het verlenen van het bevel tot aanhouding gewezen beslissingen, als bedoeld in artikel 21, § 1, tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis, zijn de beslissingen tot handhaving van de voorlopige hechtenis niet vatbaar voor onmiddellijk cassatieberoep; die regel is van toepassing op de verzoeken tot voorlopige invrijheidstelling die op grond van artikel 27 Wet Voorlopige Hechtenis worden ingediend (1). (1) zoals gewijzigd bij artikel 137 van de Wet tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie, in werking getreden op 29 februari 2016, "Pot-pourri II" genaamd.

- Artt. 27 en 31, § 2 Wet 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn

24 augustus 2016

P.2016.0911.F

AC nr. ...

VORDERING IN RECHTE

- Instellen van een rechtsvordering - Vertegenwoordiging - Bijzondere lastgeving

De vertegenwoordigingsbevoegdheid kan worden verleend voor het instellen van een rechtsvordering in welk geval de vertegenwoordiger, de formele procespartij, een rechtsvordering instelt in naam en voor rekening van de vertegenwoordigde, de materiële procespartij, ter verdediging van de rechten en de belangen van laatstgenoemde (1); een dergelijke vertegenwoordiging onderstelt, benevens het bewijs van de vertegenwoordigingsbevoegdheid, dat uit de gedingleidende akte blijkt dat de formele procespartij optreedt in haar hoedanigheid van vertegenwoordiger en deze akte de identiteit van zowel de vertegenwoordiger als de vertegenwoordigde vermeldt (2). (1) Zie Cass. 26 maart 2002, AR P.02.0038.N, AC 2002, nr. 205; Cass. 21 oktober 2010, AR F.09.0159.F, AC 2010, nr. 625, met concl. van advocaat-generaal A. HENKES. (2) Zie Cass. 21 oktober 2010, AR F.09.0159.F, AC 2010, nr. 625, met concl. van advocaat-generaal A. HENKES.

- Art. 1984 Burgerlijk Wetboek

9 september 2016

C.2016.0100.N

AC nr. ...

VREEMDELINGEN

- Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Vrijheidsberovende maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Cassatieberoep - Toepasselijke bepalingen

De Vreemdelingenwet maakt geen melding van het cassatieberoep, zodat het cassatieberoep gericht tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het beroep bij de rechterlijke macht zoals bepaald in de artikelen 71 tot 74 van die wet, nog steeds door het Wetboek van Strafvordering wordt geregeld (1). (1) Cass. 23 juni 2009, AR P.09.0844.N, AC 2009, nr. 434.

7 september 2016

P.2016.0926.F

AC nr. ...

- Terbeschikkingstelling van de regering - Beslissing tot vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Wettigheid van de administratieve beslissing - Geen nieuw verhoor vóór de beslissing tot vrijheidsberoving - Gevolg - Eerbiediging van het recht van verdediging - Toezicht door de kamer van inbeschuldigingstelling

De kamer van inbeschuldigingstelling, die oordeelt dat het recht van verdediging van de vreemdeling niet werd geëerbiedigd omdat hij enkel in het kader van onderscheiden procedures was gehoord en dat hij, aangezien hij niet opnieuw werd gehoord vóór de beslissing om hem van zijn vrijheid te beroven, niet de gelegenheid heeft gehad zijn opmerkingen voor te dragen met betrekking tot de maatregel die jegens hem werd overwogen, verantwoordt haar beslissing niet naar recht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

21 september 2016

P.2016.0939.F

AC nr. ...

- Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Vrijheidsberovende maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Cassatieberoep - Vorm van het cassatieberoep - Ondertekening door een advocaat die houder is van een getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures

Het cassatieberoep van de vreemdeling tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het beroep bij de rechterlijke macht zoals bepaald in de artikelen 71 tot 74 Vreemdelingenwet, moet worden ingesteld door een advocaat die houder is van het getuigschrift bedoeld in artikel 425, § 1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Cass. 5 april 2016, AR P.16.0334.N, AC 2016, nr.

7 september 2016

P.2016.0926.F

AC nr. ...

- Vrijheidsberoving met het oog op verwijdering - Wettigheidstoezicht - Aanvoeren van een miskennning van een internationaalrechtelijke regel - Recht op privé- en gezinsleven - Antwoord op de schriftelijke conclusie

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

14 september 2016

P.2016.0936.F

AC nr. ...

- Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Toezicht op de wettigheid van de maatregel - Onderzoek van het subsidiariteitsbeginsel en van het risico op onderduiken

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat een bevel om het grondgebied te verlaten verkeerdelijk in de administratieve beslissing werd vermeld, aangezien het door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nietig werd verklaard, kan zij naar recht beslissen dat, uit de aldus verbeterde redenen van de beslissing die zich in hoofdzaak beperken tot de loutere vaststellingen dat de vreemdeling geen reistitel heeft en geen gevolg heeft gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten, niet kon worden afgeleid dat de voorwaarden vastgelegd in artikel 7, derde lid, Vreemdelingenwet verenigd waren (1). (1) Zie Cass. 17 december 2014, AR P.14.1810.F, AC 2014, nr. 802.

7 september 2016

P.2016.0913.F

AC nr. ...

- Terbeschikkingstelling van de regering - Voorafgaand verhoor - Verplichting - Eerbiediging van het recht van verdediging

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

21 september 2016

P.2016.0939.F

AC nr. ...

- Vrijheidsberoving met het oog op verwijdering - Wettigheidstoezicht - Aanvoeren van een miskennning van een internationaalrechtelijke regel - Recht op privé- en gezinsleven - Antwoord op de schriftelijke conclusie

Het wettigheidstoezicht op de administratieve beslissing van vrijheidsberoving heeft betrekking op de formele geldigheid van de akte, met name op de motivering en de overeenstemming ervan met zowel de internationale rechtsregels met rechtstreekse werking in de nationale rechtsorde als met de Vreemdelingenwet; wanneer de vreemdeling, in het kader van zijn met toepassing van artikel 71 Vreemdelingenwet ingestelde beroep tegen de vrijheidsberovende maatregel, in een schriftelijke conclusie aanvoert dat die maatregel een dergelijke internationale rechtsregel, zoals artikel 8 EVRM betreffende het recht op eerbiediging van zijn privé- en gezinsleven, schendt, moet het onderzoeksgerecht nagaan of die bewering gegrond is en moet het zijn beslissing motiveren; dat onderzoek valt onder het legaliteits- en niet onder het opportuniteitstoezicht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 71 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

14 september 2016

P.2016.0936.F

AC nr. ...

- Terbeschikkingstelling van de regering - Beslissing tot vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Wettigheid van de administratieve beslissing - Geen nieuw verhoor vóór de beslissing tot vrijheidsberoving - Gevolg - Eerbiediging van het recht van verdediging - Toezicht door de kamer van inbeschuldigingstelling

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

21 september 2016

P.2016.0939.F

AC nr. ...

- Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Vrijheidsberovende maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof - Eerbiediging artikel 5.3 EVRM

Artikel 5.3 EVRM, dat bepaalt dat eenieder die is gearresteerd of gedetineerd, overeenkomstig paragraaf 1, f van dat artikel, het recht heeft om binnen een redelijke termijn te worden berecht of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld, heeft rechtstreekse werking in de nationale rechtsorde en voorrang boven de regel van artikel 26, § 2, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof; zo er in het kader van een beroep bij de rechterlijke macht, zoals bepaald in de artikelen 71 tot 74 Vreemdelingenwet, een prejudiciële vraag zou worden gesteld aan het Grondwettelijk Hof, dreigt het recht van de van zijn vrijheid beroofde vreemdeling dat zijn zaak binnen een redelijke termijn wordt gehoord, gewaarborgd door artikel 5.3 EVRM, in het gedrang te komen (1). (1) Cass. 26 oktober 2011, AR P.11.1636.F arrest niet uitgegeven; zie ook Cass. 30 april 2008, AR P.08.0596.F, AC 2008, nr. 263; Cass. 30 november 2010, AR P.10.1735.N, AC 2010, nr. 704.

7 september 2016

P.2016.0926.F

AC nr. ...

- Terbeschikkingstelling van de regering - Voorafgaand verhoor - Verplichting - Eerbiediging van het recht van verdediging

Artikel 72 Vreemdelingenwet bepaalt niet dat de vreemdeling voorafgaand aan de beslissing tot terbeschikkingstelling van de regering moet worden gehoord en geen enkele met name door de Europese Unie vastgestelde regel legt de voorwaarden vast waaronder de eerbiediging van het recht van verdediging moet worden gewaarborgd van de illegaal in het land verblijvende onderdanen van derde landen, alvorens tegen hen een maatregel uit te vaardigen tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op terbeschikkingstelling van de regering (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

21 september 2016

P.2016.0939.F

AC nr. ...

WAPENS

- Vuurwapen uitgerust met een geluidsdemper - Wapen uitgerust met een mechanisme dat de doeltreffendheid verhoogt - Verboden wapen

Een vuurwapen dat is uitgerust met een geluidsdemper is een verdoken of geheim wapen en bijgevolg een verboden wapen in de zin van artikel 3, eerste lid, Wapenwet 1933 (1); ook het aanbrengen van een mechanisme dat de doeltreffendheid van een vuurwapen verhoogt boven deze die het normaal heeft, kan van dat wapen een verdoken of geheim aanvalswapen maken. (1) Cass. 28 juni 1989, AR 7421, AC 1988-1989, nr. 635.

- Art. 3, eerste lid Wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapenen en op de handel in munitie

6 september 2016

P.2015.0826.N

AC nr. ...

- Oorlogswapen - Wapen slechts vuur klaar na technische ingrepen

Het enkele feit dat met een wapen als bedoeld in artikel 3, derde lid, Wapenwet 1933 niet kan worden gevuld omdat het daarvoor bepaalde technische ingrepen dient te ondergaan, leidt er niet toe dat dit wapen geen oorlogswapen is

- Art. 3, derde lid Wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapenen en op de handel in munitie

6 september 2016

P.2015.0826.N

AC nr. ...

- Wapenwet 1933 - Verbodsbepalingen - Wapenwet 2006 - Afschaffing van de op de verbodsbepalingen gestelde straf tussen 8 juni 2006 en 1 september 2008

De omstandigheid dat na de inwerkingtreding van artikel 47 Wapenwet 2006 op de van kracht gebleven verbodsbepalingen van de Wapenwet 1933 geen straf stond tussen 8 juni 2006 en 1 september 2008, heeft niet tot gevolg dat de overtreding van die bepalingen vóór 9 juni 2006 niet meer strafbaar is.

6 september 2016

P.2015.0826.N

AC nr. ...

- Bezit - Onwettig voorhanden hebben - Wapenwet 2006 - Overgangsbepalingen

De artikelen 44, § 1, en 45, § 1, Wapenwet 2006 beletten enkel de strafvervolgung van degene die, binnen de door deze bepalingen vastgelegde termijn, hetzij de vergunning aanvraagt die vereist is voor het bezit van het wapen dat hij onwettig voorhanden heeft, hetzij afstand doet van dat wapen of van een verboden wapen, voor zover het niet wordt gezocht of geseind staat; zij voeren tijdens de vermelde termijn geen algemeen beletsel tot strafvervolgung in voor misdrijven gepleegd vóór de inwerkingtreding van de Wapenwet 2006 en doen de strafvordering niet vervallen die vóór deze inwerkingtreding was ingesteld wegens het onwettig voorhanden hebben van een hier bedoeld wapen en beletten er evenmin de voortzetting van (1). (1) Cass. 17 september 2008, AR P.08.0953.F, AC 2008, nr. 481.

- Artt. 44, § 1, en 45, § 1 Wet 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens

6 september 2016

P.2015.0826.N

AC nr. ...

- Voorhanden hebben van verweervuurwapens - Vergunningverlenende overheid - Wetswijziging - Andere overheid

Het feit dat de Wapenwet 2006 het verlenen van een vergunning voor het als particulier voorhanden hebben van verweervuurwapens, losse onderdelen of hulpstukken opdraagt aan een andere overheid dan de Wapenwet 1933, houdt niet in dat een feit, gepleegd onder gelding van die laatste wet, niet meer strafbaar is.

6 september 2016

P.2015.0826.N

AC nr. ...

WEGVERKEER

ALLERLEI

Allerlei - Rijbewijs - Scholing op basis van een voorlopig rijbewijs - Begrip - Grens - Toepassing

Niet alle in artikel 6 KB Rijbewijs opgesomde voorwaarden waaraan de scholing op basis van een voorlopig rijbewijs is onderworpen, zijn voorwaarden die gelden voor de afgifte van dat voorlopig rijbewijs; de afgiftevoorwaarden worden beperkend opgesomd in artikel 7, derde lid, van dat besluit en hebben betrekking op de kandidaat en de begeleider, wat niet het geval is met de verplichting het voertuig uit te rusten met het teken "L" zodat het voorlopig rijbewijs van diegene die rijdt met een voertuig dat niet is uitgerust met het teken "L", daardoor zijn geldigheid niet verliest.

- Artt. 6, 7, derde lid, en 8, § 5, 1° KB 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs

- Artt. 21 en 30, § 1, 1° Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

4 oktober 2016

P.2015.0112.N

AC nr. ...

WEGVERKEERSWET

Wetsbepalingen - Art. 21 - Rijbewijs - Scholing op basis van een voorlopig rijbewijs - Afgiftevoorwaarden - Begrip - Grens - Toepassing

Niet alle in artikel 6 KB Rijbewijs opgesomde voorwaarden waaraan de scholing op basis van een voorlopig rijbewijs is onderworpen, zijn voorwaarden die gelden voor de afgifte van dat voorlopig rijbewijs; de afgiftevoorwaarden worden beperkend opgesomd in artikel 7, derde lid, van dat besluit en hebben betrekking op de kandidaat en de begeleider, wat niet het geval is met de verplichting het voertuig uit te rusten met het teken "L" zodat het voorlopig rijbewijs van diegene die rijdt met een voertuig dat niet is uitgerust met het teken "L", daardoor zijn geldigheid niet verliest.

- Artt. 6, 7, derde lid, en 8, § 5, 1° KB 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs

- Artt. 21 en 30, § 1, 1° Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

4 oktober 2016

P.2015.0112.N

AC nr. ...

WERKLOOSHEID

ALLERLEI

Allerlei - Werkloze - Toegestane bijkomstige activiteit - Bedrag van de werkloosheidsuitkering - Onverschuldigd betaalde - Berekening - Inkomen uit bijkomstige activiteit - Schuldvordering van de RVA - Vordering tot terugbetaling - Ingaan van de verjaringstermijn - Onmogelijkheid tot optreden - Tijdsduur

De artikelen 48, § 1, en 130 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering beletten de RVA het onverschuldigd betaalde terug te vorderen enkel zolang dat inkomen niet vaststaat (1). (1) Zie concl. OM, in Pas. 2016, nr ...

- Artt. 48, § 1, en 130 KB 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

5 september 2016

S.2016.0007.F

AC nr. ...

Allerlei - Werkloze - Toegestane bijkomstige activiteit - Bedrag van de werkloosheidsuitkering -

Onverschuldigd betaalde - Berekening - Inkomen uit bijkomstige activiteit - Schuldvordering van de RVA - Vordering tot terugbetaling - Ingaan van de verjaringstermijn - Onmogelijkheid tot optreden - Duur

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

5 september 2016

S.2016.0007.F

AC nr. ...

Allerlei - Werkloze - Toegestane bijkomstige activiteit - Bedrag van de werkloosheidsuitkering - Onverschuldigd betaalde - Berekening - Inkomen uit bijkomstige activiteit - Definitieve vaststelling - Schuldvordering van de RVA - Ontstaan - Aanslagbiljet - Overlegging door de werkloze - Weerslag

Hoewel, krachtens de artikelen 48, § 1, en 130 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, het bedrag van de werkloosheidsuitkering voor de werkloze die op bijkomstige wijze een toegestane activiteit uitoefent slechts definitief kan worden vastgesteld wanneer het netto belastbaar jaarinkomen van die activiteit bepaald is, volgt noch uit die bepalingen, noch uit enig andere in het middel bedoelde bepalingen, dat de schuldvordering van de RVA tot terugbetaling van het onverschuldigd betaalde als gevolg van het uitbetalen van uitkeringen waarvan het bedrag te hoog blijkt te zijn, onderworpen is aan de opschortende voorwaarde dat de werkloze het aanslagbiljet overlegt dat zijn jaarinkomen bepaalt (1). (1) Zie concl. OM, in Pas. 2016, nr ...

- Artt. 48, § 1, en 130 KB 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

5 september 2016

S.2016.0007.F

AC nr. ...

Allerlei - Werkloze - Toegestane bijkomstige activiteit - Bedrag van de werkloosheidsuitkering - Onverschuldigd betaalde - Berekening - Inkomen uit bijkomstige activiteit - Definitieve vaststelling - Schuldvordering van de RVA - Ontstaan - Aanslagbiljet - Overlegging door de werkloze - Weerslag

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

5 september 2016

S.2016.0007.F

AC nr. ...

RECHT OP UITKERING

Recht op uitkering - Werkloze - Zoeken naar werk - Activeringsovereenkomst - Evaluatiegesprek - Oproeping - Verhindering - Nieuwe oproeping - Datum - Vaststelling

Uit de bepalingen van de artikelen 59quinquies, § 5 en 6, en 59sexies, § 1, Werkloosheidsbesluit, volgt niet dat de directeur die vreest dat de werkloze een reden zal aanvoeren om zijn afwezigheid op het gesprek, bedoeld in artikel 59sexies, § 1, eerste lid, te rechtvaardigen, in de oproeping die hij hem voor een welbepaalde datum stuurt, niet mag bepalen dat die werkloze, indien hij voor die datum een dergelijke reden aanvoert, zich voor dat onderhoud op het bureau zal moeten aanmelden op de eerste werkdag na die waarop die reden opgehouden zal hebben te bestaan.

- Artt. 59sexies, § 1, eerste tot vierde en zesde lid, en 59quinquies, §§ 5 en 6 KB 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

5 september 2016

S.2016.0004.F

AC nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN

WERKING IN DE TIJD EN IN DE RUIMTE

Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Artikel 334, derde lid, Wetboek van Strafvordering - Impliciete opheffing

In zoverre artikel 334, derde lid, Wetboek van Strafvordering de verplichting tot ondertekening door het hoofd van de jury handhaaft, is het onverenigbaar met de wijzigingsbepalingen in de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie en moet het als impliciet daardoor opgeheven worden beschouwd.

5 oktober 2016

P.2016.0667.F

AC nr. ...

Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de ruimte - Staat en bekwaamheid van de personen - Toepasselijke wet

De Belgische wetten betreffende de staat en de bekwaamheid van de personen zijn toepasselijk op de Belgen, ook wanneer zij in het buitenland verblijven; de vreemdelingen zijn in België, wat de staat en de bekwaamheid van personen betreft, in beginsel aan hun nationale wet onderworpen (1)(2). (1) Cass. 21 maart 2014, AR C.13.0021.F, AC 2014, nr. 229; Cass. 4 december 2009, AR C.08.0214.F, AC 2009, nr. 718; Cass. 5 mei 2008, AR C.06.0288.F, AC 2008, nr. 265. (2) Art. 3, derde lid, Burgerlijk Wetboek, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan door artikel 139, Wetboek IPR.

- Art. 3, derde lid Burgerlijk Wetboek

9 september 2016

C.2015.0359.N

AC nr. ...

Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Strafrecht - Gewijzigde wetsbepaling - Retroactieve toepassing van het gunstiger regime van de nieuwe regeling

Artikel 15.1 IVBPR en artikel 2, tweede lid, Strafwetboek hebben onder meer tot gevolg dat degene die een wettelijk verbod overtreedt waarop geen straf is gesteld op enig moment tussen de datum van het begaan van de overtreding en de datum van het vonnis, in de regel niet kan worden gestraft, ook al was deze overtreding op die beide data wel strafbaar; evenwel kan de beklaagde enkel retroactief aanspraak maken op het gunstiger regime van de tussenliggende wet, wanneer uit de tijdelijk gewijzigde regeling blijkt dat zij het resultaat is van een gewijzigd inzicht van de wetgever over de strafwaardigheid van de overtreding (1). (1) Cass. 10 december 2013, AR P.13.0691.N, AC 2013, nr. 669.

- Art. 2, tweede lid Grondwet 1994

- Art. 15.1 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966

6 september 2016

P.2015.0826.N

AC nr. ...

WETTIGHEID VAN BESLUITEN EN VERORDENINGEN

Wettigheid van besluiten en verordeningen - Koninklijk besluit nog niet in werking getreden - Ministeriële uitvoeringsbesluiten - Ondertekening en bekendmaking vóór de inwerkingtreding van het koninklijk besluit - Wettigheid

De omstandigheid dat sommige bepalingen van een koninklijk besluit niet in werking treden op de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad maar op een later daarin vermelde datum, verbiedt niet dat de ministeriële uitvoeringsbesluiten van die bepalingen worden ondertekend en bekendgemaakt, mits ze niet in werking treden vóór die datum.

- Art. 159 Grondwet 1994

7 september 2016

P.2016.0452.F

AC nr. ...

WRAKING

- Burgerlijke zaken - Wrakingsgronden - Ontstaan na de aanvang van de pleidooien - Voordragen van de wraking - Tijdstip

De appelrechters die het wrakingsverzoek verwerpen op grond dat de feiten waarop het gesteund is aan het licht kwamen tijdens de pleitzitting en het wrakingsverzoek niet onverwijld, maar pas een kleine maand later werd geformuleerd verantwoord aldus hun beslissing naar recht (1). (1) Zie concl. OM.

12 september 2016

S.2016.0020.N

AC nr. ...

- Burgerlijke zaken - Wrakingsgronden - Ontstaan na de aanvang van de pleidooien - Voordragen van de wraking - Tijdstip

Conclusie van advocaat-generaal Vanderlinden.

12 september 2016

S.2016.0020.N

AC nr. ...

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING

ARBEIDSONGESCHIKTHEIDSVERZEKERING

Arbeidsongeschiktheid - Arbeidsongeschiktheid - Toekenning van sociale uitkeringen aan het slachtoffer - Indeplaatsstelling van de verzekeringsinstelling - Naar gemeen recht vergoedbare schade

Het slachtoffer dat prestaties van de verzekeringsinstelling heeft ontvangen voor schade uit arbeidsongeschiktheid, kan voor dezelfde schade slechts aanspraak maken op een vergoeding naar gemeen recht voor zover die vergoeding meer bedraagt dan de prestaties van de verzekeringsinstelling, en dat tot beloop van het verschil tussen beide bedragen (1). (1) Cass. 15 september 2014, AR C.14.0116.N, AC 2014, nr. 521.

- Art. 136, § 2, eerste en vierde lid Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

20 oktober 2016

C.2016.0014.F

AC nr. ...